

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

INDEBTED EPILOGUE

NEW YORK TIMES & USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

PEPPER WINTERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Indebted Epilogue (Indebted #7)

Copyright© 2015 Pepper Winters

Published by Pepper Winters

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik veya mekanik de dahil olmak üzere hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da . Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, satıcıya iade etmeli ve kendi kopyanızı satın . Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Yayımlanmıştır: Pepper Winters 2015: pepperwinters@gmail.com

Kapak Tasarımı: Ari tarafından Cover it! Tasarımlar:

<http://salon.io/#coveritdesigns>

Düzeltilmeyi yapan: Jenny Sims: <http://www.editing4indies.com>

Canstock Photos'tan el yazması görseller:

<http://www.canstockphoto.com>

PEPPER WINTERS'IN DİĞER ESERLERİ

Pepper Winters, New York Times, Wall Street Journal ve USA Today Uluslararası En Çok Satanlar listesinde yer almaktadır.

Karanlık Romantik kitapları arasında

Karanlıktaki Canavarlar Üçlemesi

[Tessin Gözyaşları \(Karanlıktaki Canavarlar #1\)](#)
['Quintessentially Q \(Karanlıktaki #2\) Canavarlar](#)
[Twisted Together \(Karanlıktaki Canavarlar #3\)](#)

Borçlu Seriler

[Borç Mirası \(Borçlu #1\) Borçlu Borç](#)
[orçlu Birinci Borç \(Seri #2\)](#)
[Dördüncü Borç orçlu #5\(Borçlu](#)
[İkinci \(Borçlu Seri #3\(B\) \(BSeri Son](#)
[Borç Seri #6\)Üçüncü Borç Seri #4\)](#)
[Indebted Epilogue \(Indebted Series #7\)](#)

Grey Romance kitapları arasında:

[Yok edildi](#)

[Yıkım ve Kural \(Saf Yozlaşma MC #1\)](#)
[Günah ve Acı \(Saf Yozlaşma MC #2\)](#)

Yakında yayınlanacak olanlar arasında:

[2016: Je Suis a Toi \(Monsters in the Dark Novella\) Ocak](#)
[2016: Sin & Suffer \(Pure Corruption MC #2\) 2016: Süper](#)
[Sır Serisi](#)
[2016: Görünmeyen Mesajlar \(Standalone Romance\)](#)
[2016: Indebted Beginnings \(Indebted Serisi Prequel\)](#)

Gelecek bültenlerden ilk siz haberdar olmak için lütfen Pepper'ın Bültenine katılın (sizi asla spam'lemeyeceğine veya rahatsız etmeyeceğine söz veriyor).

[Pepper'ın Bülteni](#)

Ya da onu web sitesinden takip edin

Pepper Winters

İçindekiler

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkür, Kısa Tanıtımlar, Soru & Cevap Pepper'ın Diğer](#)

[Kitapları](#)

[FINAL DEBT'ten Silinmiş Seks Sahnesi](#)

KITE007: *yatağa gel.*

Needle&Thread: *Çalışıyorum. Bu elbiseyi neredeyse bitirdim.*

Kite007: *Umurumda değil. Yatağa gel. Sikim sertleşti. Kollarım boş.*

Seni becermek istiyorum.

Needle&Thread: *Çok otoriter.*

Kite007: *Ve sen de yaramaz rahibe kıyafetinle alay etmeye geri döndün.*

Needle&Thread: *Ben ne bir alaycıyım ne de bir rahibe. Bilgin olsun diye söylüyorum, bu gece çok önemli bir kıyafet tasarlıyordum.*

Kite007: *Yine dalga geçiyor. Oraya gelip şaplak atmam gerekebilir.*

Sen.

Needle&Thread: *Bana şaplak atabilirsin, ama burada değil. Bunu*

Bak. yapmaya iznin yok.

Kite007: *Şimdi sertleştim ve . Benden ne saklıyorsun?*

Needle&Thread: *Gelinliğim, sabırsız müstakbel kocam. Ya da Gelecek haftaki evliliğimizi unuttun mu?*

Kite007: *Siktir. Tekrar söyle.*

Needle&Thread: *Ne? Evlilik mi? Evlilik mi? Gelinlik mi? Müstakbel koca mı?*

Yakında karın olacağım; bu kadar talepkar olmayı bırakmalısın. Yoksa numarayı silerim.

Kite007: *Alay etmen beni deli ediyor. Kendime dokunuyorum, Needle. Dudaklarını elimin olduğu yerde, dilimi de bacaklarının arasında istiyorum.*

Needle&Thread: *Onu ben de istiyorum.*

Kite007: *Yatağa gel.*

Needle&Thread: *Daha iyi bir fikrim var. Gel beni bul. Gel bana sahip çık. Karın olmadan önce yaramaz rahiben olarak gel beni becer.*

Kite007: *Dileğin benim için emirdir... Koşmaya başlasan iyi olur, küçük Weaver.*

Seni bulduğumda nazik olmayacağım.

T Üç Ay Önce...

HAWKSBRIDGE SALONU AYNI KALDI ama dakikalar geçtikçe yavaş yavaş değişti. Sayısız neslin sözleşmelerle bağlı olduğu mobilyalar artık borçlar ve kötü dileklerle gölgelenmiyordu. Perdeler ve Sayısız hüznün gününe tanıklık eden duvar halıları birden özgürlüğe . Dokumacılar Hawks'la birlikte yaşadılar ve ne borç ne de çılgılık toplandı.

Odalar dönüştürüldü, Bonnie'nin salonu yenilendi ve sıkıcı ve kasvetli hava ortadan kaldırıldı.

Bonnie pek çok yanlış yapmıştı ama Jasmine'i eğitmek bunlardan değildi. Kız kardeşimin dersleri örnek teşkil ediyordu ve birlikte mülkü yönetmek gibi devasa bir görevi üstlendik.

Varis bendim ama rolü isteyerek paylaştım. Soy bağının ve eski moda statülerin artık bizim için hiçbir önemi yoktu.

Birlikte salonu onardık ve geçmişini geçmişte bıraktık. Ancak, kendi başıma yapmam gereken bir şey vardı. Alelacele yazılmış vasiyetname ve Cut'ın video beyanı, ölümünün şüpheli olduğuna dair önceki kararın yerini almıştı. Yeni bir avukatlık bürosuna tek başıma gittim. Nesiller boyunca ailemin çıkarlarını ve borç kataloğunu gözetenlere değil. O firma için planlarım vardı. Onlarla yakında hesaplaşacaktım.

Bu arada, yönetim kurulunun üstünde ve yasal olarak yeni bağlantılar istedim.

Babamın isteklerinin gölgeli geçmişi ve belirsiz açıklamalarından sonra, güncellenmiş versiyonu onlara sundum.

Hawksridge'in ve benim geleceğimin zarar görmemesini .

Listemden bir şey daha çıktı ama daha yapılacak çok şey var.

Ayrıca daha fazla kötü yanlış anlaşılma yaşanmaması için yerel makamlarla ittifakımızı güçlendirdim ve Vaughn'un sosyal medya şakasının ve kamuoyu rahatsızlığının bir daha yaşanmayacağına dair güvence verdim.

Salona döndüğümde rahatlaması için Nila'yı aradım.

Ne zaman ayrı kalsak, hayatla ve zorluklarla uğraşsak, onu özlüyordum. Farkında bile olmadan, o benim dünyam, kurtuluşum olmuştu ve o yakınımdayken kalbim hiç durmuyordu.

Odam onsuz bomboştı. Kollarım onsuz işe yaramazdı.

Son birkaç aydır, onun yatağında olmasına, banyomda duş almasına ve yarım bıraktığı eserlerini odanın içinde küçük yığınlar halinde bırakmasına alışmışım.

Sevimli bulduğum tuhaflıkları vardı. Hayran

olduğum alışkanlıkları. Onu çok sevdim.

Onunla ilgili her şeyi.

Durumum katlanılması daha kolay bir hale gelmemişti. Mülkten ayrılmak ve yabancılarla uğraşmak en zor kısmıydı. Dinlemeye hakkım olmayan duyguları dinlemek. Tanımadığım insanların tartışmalarını ve endişelerini hissetmek beni çıplak bıraktı ve Nila'yı tekrar kollarıma aldığım da onu tüketmemi sağladı.

Televizyon izleyemiyor ya da bir filmle rahatlayamıyordum. Müziğe zar zor tahammül ediyordum. Ama Nila bana tahammül etti.

Nedense, ona sessiz olmasını ve sadece onu tutmama izin vermesini söylediğimde aldırmadı. Onu sessizce yatağa götürdüğümde ve benim için hissettiği şehvet ve arzuya yerleşebilmem için onu acımasızca kızdırdığımda itiraz etmedi.

Bana hiçbir engel koymadan her şeyi verdi.

Beni hiç olmadığım kadar bütünleştirdi ve merkezileştirdi.

Beni... daha iyi yaptı.

Her şey sona erdiğinden beri ÜÇ AY geçmişti. Kestrel öleli üç ay olmuştu.

Jethro'nun doğum hakkını ve Borç Mirasını durdurmasının üzerinden üç ay geçti.

Jethro avukatlarla ve diğer emlak işleriyle ilgilenirdi. Jasmine ev işlerini yürütüyordu. Babam balo salonundaki katliamın kanıtlarının temizlenmesine yardım etti ve hayatımı kurtaran paralı askerlere ödeme yaptı.

Hepimiz meşguldük, ilerliyorduk, yaşıyorduk.

Hawksridge artık kaçakçıları barındıran bir anıt mezar değildi. psikopatlar- salonları artık aydınlık ve havadardı, odaları geçici kahkahalar ve sevgiyle doluydu.

Siyah elmas nişan yüzüğümü döndürerek gülümsedim. Henüz bir tarih belirlememiştik ama hayat bize iyi davranıyordu. Tex, Jacqueline'i bulmak için çabalarını yenilemişti ve Vaughn da Jasmine'i görmek için düzenli olarak ziyarete geliyordu. Hepimiz bu yeni dünyada kendimize bir yer bulmuştuk.

Seranın sekizgen kapısına hafifçe vurulunca başımı kaldırdım.

Jethro daha fazla evrak işiyle ilgilenmem için beni bir saatliğine yalnız bırakmıştı. Böylesine büyük bir mülkü yönetmenin gereklilikleri hiç bitmiyordu.

Bunaltıcı sıcaklığa girmenin kolay olduğunu söylersem yalan söylemiş olurum. Sırtımdaki yaralar sızlıyordu. Jethro'nun İlk Borç için bana vurduğu kırbacın şakırtısı durgun havada asılı kaldı.

Orkideler ve beyaz yaseminler havayı kokluyor, daha önce sadece acının olduğu yerde huzur veriyordu. O günden beri geri dönmedim ama çözülmemiş sorunlarla kabuslar görmedim.

Parmaklarımı Jethro'nun beni bağladığı direğin üzerinde gezdirerek rahatladım. Eski anıları yenileriyle örerken usulca gülümsedim; ona değer verme planımın işe yaradığını biliyordum.

Bu işe düşman olarak, birbirimize karşı savaşarak başlamıştık.

Ama sonunda ortak olduk, savaşı yan yana durdurduk.

Sekizgenin diğer yeşilliklerin gizlediği tıkırtı sesi tekrar geldi.

Jethro odaya girdiğinde ayağa kalktım, altın rengi gözleri camekânın hafif güneş ışığında kehribar rengi bir bala dönüşmüştü.

"Seni bizim kanatta aradım." Jethro'nun bakışları sekizgenin ortasındaki kırbaç direğine kaydı. Yeni tomurcuklanmış çiçekler ve Genç sarmaşıklar asıl mesleğini gizlemesine yardımcı oldu. "Seni burada bulmayı hiç beklemiyordum."

Bana doğru ilerlerken, dokunuşu omuzlarıma indi, ihtiyaç ve sevgiyle derinlere indi. "İyi misin?"

Güneş ışığı, pahalı bir iplik gibi parıldayan gümüş saçlarını aydınlatıyordu. Elmacık kemikleri gölgeleri kesiyor, kaşları konturlarla kazınıyordu. Ve dudakları... dudakları hafifçe ayrılmıştı ve dilinden dolayı nemliydi.

Cut son nefesini verdiğiinden beri Jethro değişmişti. Önemli ölçüde değil ama ince evrimleri fark edecek kadar. Kendini daha yüksekte tutuyordu, servetinin gerçek varisi gibi gururlu değil, ama artık olumsuzluk ve havadan sızan nefretle sakatlanmamış bir adam gibi.

Daha genç, daha bilge, daha sakin, daha nazik görünüyordu.

Elimi davet edercesine kaldırarak usulca gülümsedim. "Artık buradasın."

Parmakları parmaklarımın arasından geçerek kalbime elektrik yayları gönderdi. Sıktı, zarif bacaklarını bükerek oturdu ve beni bankın arkasına sürükledi.

İsteyerek oturdum, onun yanında eridim, eşsiz odun ve deri kokusunu içime çektim.

Kalça kalçaya, uyluk uyluğa, kalplerimiz aynı ritimde atıyor.

Memnun bir şekilde iç çekerek ona sarıldım, boğazını öperken kolu omuzlarıma dolandı ve beni ona daha sıkı yapıştırdı. "Ne düşünüyorsun?"

Gözlerimi kapattım ve bahar güneşinin yumuşak sıcaklığının geçmişten kalan her şeyi yok etmesine izin verdim. "Söyleyemiyor musun?"

Jethro başını salladı. "Karmakarışık. Üzgünsün ama değilsin. Mutlusun ama sakınsın." Gözlerimin içine bakarak geri çekildi. "Çok fazla odaklanıyorsun"

çok hızlı."

Dudaklarım seğıirdi. "Ah, sonunda seni kandırmanın bir yolu. Asla sır saklayamayacağımı düşünmeye başlamıştım."

Yüzü karardı. "Sırlara gerek kalmayacağına söz vermiştin." Endişe vücudunu sertleştirdi. "Her şey... yolunda mı?" Odaya el salladı. "Buraya gelmenin bir sebebi var mı? O gün için benden hâlâ nefret ediyor musun? Seni bu kadar incittiğim için?" Sesi pişmanlıkla alçaldı. "Lanet olsun, Nila. Zamanı geri sarmak için her şeyimi verirdim ve-"

"Sus." Elimi ağzının üzerine kapattım. Saat beş yönündeki gölgesi avucumun altında törpülendi. "Her şey yolunda. Ben sadece... hareketsiz oturuyorum. Eğer bu mantıklı geliyorsa. Düşünmeden düşüncelerimin dolaşmasına izin veriyorum, bitirilmesi gereken işlerin sonunu buluyorum."

Bileğimi parmaklarıyla elimi ağzından uzaklaştırdı. "Bu çok mantıklı."

Parmakları iç bileğimin üzerinde tembel daireler çiziyor, lezzetli ürperdi. Açıan çiçeklere ve egzotik ırklara bakarken sessizliğe gömüldü.

Bir süre hiçbir şey söylemedik, ikimiz de kendi düşüncelerimizin içinde kaybolmuştuk. Aldığım her nefes kucağımıza gökkuşağı elmasları saçıyordu. Weaver Wailer'ım -ya da Hawk Redeemer mı demeliydim- son parçaydı, son birkaç ayın bir kabus değil gerçek olduğunun son sembolüydü.

Ve ben onlardan kurtuldum.

Çıkarmanın bir yolu olsa bile, bunu yapmak istemedim. Ağırılığına alışmıştım. Kırılan gökkuşaklarını gururla takıyordum ve elmasların düşmanım yerine dostum olması, son nefesimi verene kadar vücudumu süslemesi düşüncesi hoşuma gidiyordu.

Jethro başımın üstünü öptü. "Senin için bir şeyim var."

"Oh?" Uzaklaştım ve onun muhteşem yüzüne baktım. "Endişelenmeme gerek var mı?" Düşüncelerim alaycılıkla doluydu. Hepimiz çok ciddiydik; tekrar oynama zamanı gelmişti. "Başka bir de-" diye sorarken dudaklarımı araladım.

"Eğer bana başka bir borcun olup olmadığını sorarsan, seni burada dizime yatırır ve tokatlarım." Sesi huysuz ve seksi ile flört ediyordu.

Gözlerim direğe kaydı, utangaç bir gülümseme genişledi. "Direğe şaplak atıp İlk Borç'u daha iyi bir sonla değiştirebileceğini biliyorsun."

Yutkunurken boğazı daraldı. "Daha iyi bir son ne olabilir ki?" Gözleri karanlıkta parladı. "Yanlış hatırlamıyorsam, o borçtan sonra neredeyse sana tecavüz edecektim. Hissettim

Seni incitmekten tahrik olmak şöyle dursun, böyle düşündüğüm için bile midem bulanıyor."

Başını tiksintiyle sallayarak başka tarafa baktı. "Bundan nasıl kurtulduğumu anlamıyorum. Senin acını nasıl görmezden gelebildim ve nasıl Bu konuda erotik." Dudaklarını büktü. "Bana sadist demiştin, hatırladın mı? Bunu reddettim, ama sırtınla ilgilenmeyi bitirdiğimde, haklı olup olmadığını merak ettim. Benim gibi biri hayatını başkalarının düşüncelerini özümseyerek geçirmiş biri- nasıl da bir anda bir başkasının düşüncelerinden tahrik olabilirdi?

Acı mı?"

Kalbim çırpındı. Bu konu üzerinde fazla düşünmemiştim. Ama Jethro'nun iğrenç itirafını inceledikçe zihnimde bir cevap belirmeye başladı.

Diğerlerinin hissetti. Başka seçeneği yoktu. Ve yine de Cut'ın şartlandırmasının etkisi altındaydı.

Duygu çığları.

Seçilmiş düşünceleri alması mantıklı olabilir mi? Benimle içti Ona duyduğum arzu, benimle tarihle ve zorlukla verilen öpücüklerle alay ettiğinde sızlayan, yanan ihtiyacım?

Kucağında birbirine dolanan parmaklarıma baktım. "Sanırım nedenini biliyorum."

Gözleri bana dikildi, kaşları sorularla kalktı. "Neyi biliyorsun?"

"O gün neden açıldınız?"

Gerildi. "Yaptığım iğrenç bir şeydi. Sana yaptığım onca şey arasında sırtında mastürbasyon yapmak hâlâ içimi utançla dolduruyor. Keşke geri alabilseydim."

Yüzünü ona dönerek yanağını okşadım. "Kendinizi azarlamadan önce durun ve düşünün. Hiç sorgulamadın mı neden çaresizce geldin? Beni neden bu kadar istedin?"

Dondu kaldı.

Güldüm. "ama, Kite. Durumunun içini dışını biliyorsun ve bana o küçük olaya neyin sebep olduğunu anlayamadığını mı söylüyorsun?"

"Önemsiz bir şey değildi." diye homurdandı.

Cevap vermemi beklemeden ayağa kalktı ve kendini yürümeye başladı. "Anlamıyorum. Ne demek istiyorsun?"

Ben de ayağa kalktım, sanki her şeyin sırrını çözmüşüm gibi gülümsedim - ki bir bakıma . O gün anladığını sanmıştım. Bu yüzden

Daha sonra bana nazikçe, yapmaması söylendiği halde neden yumuşadığını anlattı. "O gün benim yüzümden beni incitmekten zevk aldın."

"Evet, senin yüzünden," diye hırladı. "Senin yüzünden çok sertleştim. Ve bunun için senden nefret ettim. Normalde yoğun bir şey hissetmekten kaçarken sen bana acıdan zevk aldırдың."

"Aynen öyle."

Jethro çarparak durdu. "Hiç mantıklı konuşmuyorsun. Çıkar ağzındaki baklayı."

Ona doğru ilerledim. "Sen de benim hissettiklerimi hissettin. Evet, canım yandı. Evet, o kırbaç en kötü kâbusumdu ve kırbaçlar sırtımı soka milyonlarca arı gibi hissettirdi ama çok acı verici olmadan önce seni istedim. Tanrım, seni istedim. Çok ıslanmıştım. Birkaç vuruştan sonra dursaydın, sana karşı koymazdım. İsteyerek bacaklarımı açar ve seni alırdım çünkü tek düşünebildiğim sana ne kadar ihtiyacım olduğuydu."

Jethro'nun ağzı açık kaldı. "Tüm bu süre boyunca hissettiklerinden beslendiğimi mi söylüyorsun?"

"Sonlara doğru senden nefret ettiğimi itiraf etmeliyim. Bunun sona ermesini her şeyden çok istedim ve beni almaya çalıştığında, bu istediğim son şeydi. Ama Jethro, ondan önce. Bana dokunmanı gerçekten arzuluyordum. Bunun için yalvardım. Ama sen hiç kırılmadın. Beni öpmedin bile."

"Siktir." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Gerçekten kaybettiğimi düşünmüştüm. Aylarca, o gün olanlar yüzünden nasıl biri olacağımdan korktum. Sonrasında haftalarca senden uzak durdum çünkü kendime güvenmiyordum. Seni daha fazla incitmekten zevk alacağımı düşündüm. Sonunda Cut'a dönüşeceğimden çok korkuyordum."

Kalbim onun için daha çok çarpıyor, keşke bilseydim de onu teselli edebilseydim diyordum. Yine de henüz tam olarak arkadaş değildik. Kendi başına acı çekmişti, ama belki de sonunda böyle olması gerekiyordu. Aramızda zengin, derin ve inkâr edilemez bir şey olduğunu fark ettim.

"Sanırım tekrar gözden geçirmemiz ve dinlendirmemiz gereken pek çok şey var."

Kolları beni sıkıca sardı. "Sanırım haklısın." Saçlarımı okşayarak mırıldandı, "Borçların tamamlandığı her yere gidip onları daha mutlu bir anıyla değiştirmeye ne dersin?"

Ben de ona sarıldım. "Bu hoşuma giderdi." İlk Borcun yerine seks.

İkinci Borç'un yerine göl kenarında bir piknik.

Zihnim Üçüncü Borç'a atladı; bu borç

Eğer Kestrel bir centilmen gibi davranarak beni korumasaydı. Kestrel'in

Jethro'nun orada olmamasına üzülmüş, vücudumun Kes'e verdiği tepki konusunda kafam karışmıştı.

Ama şimdi, o anı birlikte yaşadığımız için mutluydum. Kes'i seviyordum. Tam olarak anlamadığım için daha önce itiraf edememiştim ama onu bir arkadaştan daha çok ama Jethro'dan daha az seviyordum. Kalbime her zaman sahip olacak bir arkadaş.

Jethro iç geçirdi, ben sesimi çıkarmadan düşüncelerimin ne olduğunu biliyordu.

Onun durumu ilişkimizdeki gizliliği gerçekten ortadan kaldırdı. Asla bir şey saklayamayacaktım ve bazı açılardan bu beni rahatsız ediyordu. Asla beyaz yalanların arkasına sığınamayacak ya da kavga ettiğimizde soğuk davranamayacaktım.

Ama aynı zamanda, aramızda hiçbir zaman bir şey olmayacağını bilmek rahatlatıcıydı çünkü yeteneği iki yönlü çalışıyordu. Evet, o benim hissettiklerimi hissedebiliyordu ama aynı zamanda ben de onu onun bildiğinden daha iyi okuyabiliyordum. Gözleri, yüzü, vücudu, hepsi bana bilmem gerekenleri söylüyordu.

Jethro enseme avuçladı, parmaklarını boğazımda ve yakamda gezdirdi. "Kes'in o gece sana ne yaptığını biliyorum. O zamanlar bu yüzden ondan nefret ediyordum ama şimdi... Aslında onunla bunu yaşadığın için memnunum. Sana ne kadar değer verdiğini bilmeyi hak ediyordun."

Başımı salladım. "Ben de öyle. Bir bakıma yanlıştı ama bir bakıma da doğrudu. Bu seni daha az sevdiğim anlamına gelmiyor ama kalbimde her zaman Kes için bir yer olacak."

Jethro hüzünle gülümsedi. "Olması gerektiği gibi. O benim bir parçamdı, tek gerçek sırdaşımdı. Onu benim kadar özleyeceğinize sevindim." Başını eğdi, dudakları benimkilerle buluşmak için yaklaştı.

Usulca öpüşürken kıpırdamadan durduk.

Dili alt dudağımı yaladı ve ben de ona açıldım. Ruhunu ve tadını içime çekerek, bu adama ait olduğumu ve onun da bana ait olduğunu bilerek kemiklerimi doyuran bir kapıldım.

Artık yalnız değildim.

Bir daha asla yalnız kalmayacaktım.

Birbirimize bağlanmış ve aile olmuştuk.

*Kolay olduğunu söylemeyeceğim. Çünkü kolay değildi.
Her şey yavru köpekler ve gökkuşakları gibi oldu demeyeceğim. Çünkü öyle olmadı.*

Acı hala oradaydı.

Babamın parçalandığı, annemin öldürüldüğü ve bilinmeyen bir kız kardeşimin doğumda verildiği bilgisi.

Ama işler kolaylaştı.

Tex yavaş yavaş Threads ve Jethro'nun birlikteliğine alıştı. Onların dokunuşlarını ve fısıldaşmalarını izliyordu ve o bile aşklarının saf olduğunu inkar edemiyordu.

Jethro bir ; kız kardeşimi incitti ve neredeyse ailemi yok ediyordu, ama hatalarını düzeltmek için elinden gelen her şeyi yaptı ve Affedilme hakkını kazandığından emin olmak için. Threads'i bu kadar çok sevmesinin de yardımı oldu. Onun yanında parlıyordu. Onun yanında *daha da güçlendi*. Onun sayesinde nefes aldı.

Bir bakıma kıskanıyordum. Onu benden tamamen çalmıştı. Birbirlerinin etrafında parlıyorlardı ve onu izlerken yakaladığımda, bakışlarındaki acı veren hayranlık Nila'nın şanslı olduğunu kabul etmemi sağladı.

Bir daha asla yalnız kalmayacak ya da sevilmeyecekti. Gece ve gündüz, mutlu ve üzgün, kötü ve iyi günlerinde yanında olacak kişiyle tanışmıştı.

Ölüm onlar için geldiğinde bile onun yanında olacaktı.

Öte yandan ben, başkasının bölgesinde yaşamaktan huzursuz oldum. Ailemi yeniden bir araya getirmeyi sevdim ve Jasmine ile yaptığım gece sohbetlerinden keyif aldım. Ama Londra'nın sihrini, Londra'da koşturmanın heyecanını şirket-gerçek dünya.

Kestrel'in cenazesinden birkaç hafta sonra şehirdeki daireme döndüm. Tex ailesinin evine geri döndü ve sanki hayatında hiçbir değişiklik gibi fabrikaya geri döndü. Jethro bana istediğim sıklıkta gelip Hall'da kalmam için açık bir davetiye vermişti. Nila da beni özleyeceğini ama artık yerinin Hawk'ın yanı olduğunu söyledi.

Hepsiyle iyiydim.

Ancak herkesi şok eden Jasmine oldu.

Hawksridge'den ayrılmak ve yeni bir hayat keşfetmek istediğini itiraf etti.

Jethro küçük kız kardeşini duyunca neredeyse kendinden geçiyordu. malikaneden ayrılmak istediğini itiraf etti.

Bana bacaklarını nasıl kaybettiğini anlatmadı ama bunun ağabeyi ve babasıyla ilgili bir şey olduğunu biliyordum. Sırlarını öğrenmek istiyordum ama yine de geçmişte o kadar çok şey vardı ki, en iyisi bunları unutup ilerlemektir.

Jasmine'in yaşam koşullarıyla ilgili tartışma bir gece sürmüş, Jethro kız kardeşini tutsak tutamayacağını kabul etmişti - onun güvenliği için ne kadar endişelenirse endişelensin.

Jaz sakince bana dönüp bir süreliğine yanıma taşınıp taşınamayacağını sorduğunda neredeyse çayımı tükürecektim.

Sikeyim.

Kayınbiraderim olacak adamın kız kardeşiyle flört eden bir bekârdan, yatılı bir kız arkadaşı olan bir mirasçıya dönüşmüştüm.

Jasmine'e asılmadım dersem yalan söylemiş olurum. Onu öpmüştüm. Onu istedim. Ama o daha ileri gitmeme izin vermedi. Bakire olduğunu, bedeni ve sakatlığı hakkında endişelendiğini biliyordum. Ama bu umurumda değildi. Kahretsin, tek umursadığım onun gülüşünü duymak ve dilimle onu boşaltmaktı.

İsteğine gelince, bunu düşünmeme gerek yoktu. Tabii ki kabul ettim. Ve ertesi gün Hawksridge'den taşındık. Evimi paylaşması için bir Hawk çaldım.

Neyse ki Londra şehir merkezinde bir çatı katım vardı. Asansörler zeminler ve ekstra geniş koridorlar, etrafta dolaşması için mükemmel bir ortam olduğunu kanıtladı.

Arkadaş olduk. Çok

iyi arkadaş.

Arkadaştan da öte.

Birbirimizi saçma sapan televizyon izleyerek azarladığımız her akşam onu istiyordum. Nila'nın şov parçalarını sergilemek için hangi modelin en iyisi olacağını tartıştığımız her gün ona ihtiyacım vardı. Onun sikim sürekli sertleşiyordu ama o hiçbir zaman seksi ima etmedi ve ben de onu zorlayarak korkutmak istemedim.

Aylarca birlikte yaşadık ve çizgiyi hiç aşmadık.

Açıkçası seks yapıp yapamayacağını bile bilmiyordum. Beni hissedebilecek miydi? Onu çıplak görmemi, ona zevk vermemi ve hayatıma girdiği ve ölmekte olan kardeşlerini kurtarmak için yardımımı istediği gece buyurduğu kehaneti yerine getirmemi ister miydi?

Bir gün kız kardeşimden başka bir kadına ait olacağımı söylemişti.

O zamanlar, böyle bir şeyi önerdiği için onun lanet kalbini sökmek istemiştim. Ben bir Weaver'dım. Sadık ve doğru. Ama söylediği şey doğrudu.

Hayat devam etti, büyüdük ve sonunda hepimiz kan bağımız olan ailelerimizi seçilmiş olanlarla değiştirdik.

Ve bir şekilde, Jasmine benim seçtiğim kişi oldu.

Beni gittikçe daha çok cezbediyordu.

Onu daha çok istedim ve daha çok becerdim.

Keşke bana teslim olsaydı. Keşke onu sadece bedeni için değil, aklı ve ruhu için de istediğime inansa.

Boyun eğmedi... henüz değil.

Ama denemekten vazgeçmezdim.

Ve sonunda pes ettiği gün... beni dünyanın en mutlu adamı yapacaktı.

Üç Ay onths ve Bir Hafta Sonra...

HAYAT anlarla doluydu ve bu hepsinden daha büyüktü.

Bugün, Tanrı'nın unuttuğu hayatımın sonu ve tertemiz bir varoluşun ilk günüydü.

Üç ay boyunca, hayalini bile kurmaya cesaret edemediğim mutluluğu bulmuştum.

Hawksridge Salonu şehvet ve açgözlülüktен arkadaşlık ve dostlukla canlandı. Flaw, Kara Elmas kardeşleri kolaylıkla yönetiyordu. Kaçakçılığımız artık sona ermişti; elmas ticaretinin önünü açmış, madenlerimizin ve işçilerimizin iyi ücret almasını sağlamıştık.

Nila ve ben *Almasi Kipanga*'ya dönmüştük. Her işçiye ikramiye verdik, adil çalışma uygulamaları başlattık ve kalmak isteyenlerin barınması için uygun bir bina inşa edilmesini sağladık.

Tamamlandığında, diğer madenlerimize haber gönderdik: Tayland'daki zümrütler, Burma'daki yakutlar. Diğer Black Diamond grupları uygulamalarını sadık işçilerimize daha uygun olacak şekilde değiştirdi.

Yeni rejime, çalışanlarımızın koşullarını iyileştirmeyi başından beri planlayan adamın adı verildi: Kestrel.

Botsvana'dayken, Cut'ın madende yaralanan her işçinin madeni terk etmesi gerektiği yönündeki emirlerini de bozduk. Bu çalışanların izini sürdük ve işten çıkardığı herkesi yeniden işe aldık ve trajik kazalarda uzuvlarını kaybedenleri rehabilite ettik. Ayrıca sevdiklerini kaybeden ailelere tazminat ödedik.

bizim için çalışıyor. Para ailelerini geri getiremezdi ama geleceklerini biraz daha kolaylaştırabilirdi.

Vaughn ve Jasmine birlikte olduklarını resmen açıkladılar ve Tex sonunda suçluluk duygusundan biraz olsun sıyrılmaya başladı.

Dokumacılar birlikte Jacqueline'i bulmak için çalıştılar. Daha geçen hafta, Nila ve Vaughn'un doğum günlerine uyan ve Cornwall'da yaşayan bir kadınla ilgili bir ipucu olabileceği söylendi.

Her şey iyileşiyordu. Nila da karşılığında beni iyileştirmişti.

Ve şimdi... Bana yapabileceği en güzel hediyeği verdi.

Benimle evlendi.

Koridorun başında belirlediğinde ellerim yumruk oldu. En muhteşem günde güneş batarken okyanus parlıyordu.

Bu V'nin fikriydi. Nila'yı ilk çaldığımda üzerinde oynadığım fotoğrafları görmüştü. Özel bir yatta ona sarıldığım ve denizde onu öptüğüm fotoğrafları. Birkaç ay önce tarihi belirlediğimizde şakayla karışık, o fotoğrafların neredeyse fütüristik öngörüsünü onurlandırmak için nikâhımızın bir teknede olması gerektiğini söylemişti.

Daha fazla katılamazdım.

Nila öne doğru sürüklenirken kalbim gümbür gümbür atıyordu. Babası onu sıkıca kucaklarken yüzü gurur ve sevgiyle parlıyordu. Elbisesi, yatağa gelmediği gece görmeme izin vermediği elbiseydi.

Bir şekilde tam olarak hayal ettiğim şeyi yaratmıştı. O gece onunla seviştikten sonra aklıma çok tuhaf bir düşünce geldi ve bir daha hiç gitmedi.

Onu motosikletime attığımda üzerinden yırtıp aldığım siyah elbise beni hep rahatsız etmişti. O elbisenin onun için ne anlama geldiğini hissetmişim. Kumaşın yaratılması için harcadığı sayısız saat ve beceri. O gece yaşadığı çaresizliğin beni ne kadar etkilediğini görmesine izin vermemiştim ama görmek istiyordum.

Tıpkı diğerlerini değiştirdiğimiz gibi bu anıyı da bir şekilde değiştirdik.

Ya o benim arzularımı hissetmişti ya da ben onun yoğun bir şekilde yarattığı şeyle ilgili düşüncelerini algılamışım - her iki durumda da, elbisenin ayna görüntüsüyle bana doğru sürüklendi, ama siyah yerine gümüş ve beyaz renkte parlıyordu.

Onu içime gözlerim doldu. Bu elbiseyi ilk kez görüyordum ama onunla ilk kez dalga geçilmiyordu.

Elbiseyi tamamladıktan sonra, Nila Hawksridge'e döndüğünde *Vanity Fair* makalesini hazırlayan George ve Sylvie'yi aramıştı. Çünkü Söz verdikleri gibi, elbiseyi benden saklayarak ama dört sayfalık yayını dünya için hazırlayarak özel bir sürüm teklif ettiler.

Fotoğraf çeken ve düğünümüzle ilgili notlar alan iki muhabire baktım. Anlaşmanın bir parçası da törenin yayınlanmasıydı, böylece son kötü söylentiler de son bulmuş olacaktı -geçen yılın diğer tüm ihlalleri ve zorluklarıyla birlikte.

Vaughn sosyal medyada tepkiye neden olduğu için özür diledi ama ben onun kabul etmedim. Nila'yı kurtarmak için elinden geleni yapmıştı. Çoğu gün başımın belasıydı ama kız kardeşini seviyordu ve ben de bu yüzden onu seviyordum.

George smokininin içinde gülümseyerek kalemmini bana doğru salladı. Bu düğünde aileden olmayan tek davetli onlardı.

Küçük tutmuştuk - kısmen benim durumum yüzünden, ama çoğunlukla Çünkü evlilik özel bir şeydi. Gerçekten de iki kişi arasındaydı ve bu kadardı. İhtiyacımız olan tek şey bir kutlayıcı, bir yüzük ve ortak bir yemin iken bir gösteri yapmaya gerek yoktu.

Nila hayalet gibi yaklaşırken sırtım dikleşti. Bir prensese, bir kraliçeye benziyordu, *benim* kraliçeme.

Beyaz ve yumuşak gri tüyler göğüs dekoltesini kaplıyordu, büyük bir ustalıklarla dikilen bu tüyler korsajın ilerleyen kısımlarında tüyden değerli taşla dönüşüyordu.

Tex kızını bana yaklaşırlık bir gelenekle bana hediye ederken çemberli eteği bir çan gibi sallanıyordu.

Nila'yı ilk kez çaldığımda onu tehdit etmiş ve onayı olmadan almıştım. Bu sefer, onu korumam için isteyerek bana verdi çünkü şüphesiz onun için öleceğimi, onun için savaşacağımı biliyordu... Onun için tarihi değiştirmek.

Denizden esen rüzgâr peçesinin kenarını yakaladı, danteli yüzünün etrafında dalgalandı ve saçına sabitlenmiş büyük elması harekete geçirerek onu gökkuşaklarına boğdu.

Elmas yakası ateş gibi parlıyor, gün batımının turuncusunu alıyor ve beyaz topuklarının parıltısı her adımda kat kat eteklerinin altından görünüyordu. Üzerinde beyaz olmayan tek şey nişan yüzüğü ve bileziği idi.

Siyah elmaslar, beyaz elmasların ışıltısını içine çekti. Oniks mücevher böyle bir günün duygularını ve kutlamalarını emdi, paha biçilmez kalbinin derinliklerinde sakladı ve sonsuza dek güvende tuttu.

"Sen şanslı bir orospu çocuğusun." V'nin fısıltılı sözleri yanımdan geldi.

Ona bakarak sııttım. Bugün acı-tatlı bir gündü. Evleneceğimi hiç düşünmemiştim. Ve eğer beni kabul edecek birini bulursam, kardeşimi sağdıçım olarak hayal etmişim. Kestrel bedenlen orada değildi ama ruhen oradaydı. Deniz havasında onun gururunu hissettim. Gün batımında onun gülümsemesini gördüm. Ve yeni kardeşim onun yerinde duruyordu. Kayınbiraderim.

"Biliyorum. İnan bana, biliyorum."

Yasemin karşıda, baş nedime pozisyonunda oturuyordu. Gözleri mor ve siyahtan oluşan güzel nedime elbisesinin rengini yansıtıyordu. Gelinliğin yanı sıra benim takım elbisemi ve V'nin sağdıç kıyafetini de Nila tasarlamıştı. Hepimiz birbirimize uyduk. Bir aile.

Nila geçit dokunma mesafesinde sonlandırırken hafif müzik çalmayı bıraktı.

Tex kızına sarılırken bir damla gözyaşını sildi. Nila'yı aldığımdan beri taşıdığı kiloları vermişti ve onu çaldığım geceki seçkin beyefendi gibi görünüyordu.

Birkaç ay önce özel bir konuşma yapmıştık. Ailemin yaptıkları için ondan özür dilemiş ve Nila'nın sonsuza dek kollarımda güvende olacağına dair atalarımın mezarları üzerine yemin etmişim.

Nila önümde durdu.

Gözlerimi kırıştırdım, onun inanılmaz mükemmelliğini içime çektim.

Minik elleri benimkilerin arasına girdi ve onu çok sert bir şekilde sıktım.

İşe aldığı kutlama görevlisi parmaklarını birbirine kenetlemiş, küçük cemaate bakıyordu. Çok kalabalık . Flaw, Kara Elmasları temsil ediyordu. Tex, Nila'nın ailesini temsil ediyordu. İş ortakları ya da arkadaşlar, asistanlar ya da organizatörler yoktu.

Sadece önemli olan insanlar.

"Kendi yemininiz var mı yoksa benden sonra tekrar etmek ister misiniz?"

Nila yumuşak bir şekilde gülümsedi. "İhtiyacımız olanı zaten söyledik."

Başımı salladım ve ofisimde asılı duran yeni çerçevelenmiş Kutsal Ant'ı düşündüm. Çocukluğumdan figürler ve bir yetişkin olarak mutluluğumun sözleşmesi yan yanaydı.

"Geleneksel olanla devam et. Ne kadar çabuk karım olursa o kadar iyi."

Kutlamayı yapan kişi gülümsedi, siyah saçları okyanusu öperken gün yakalıyordu. İngiltere arkamızdaydı. Yunan adaları ve Santorini, turkuaz okyanusun üzerinde süzülerek bizi iç içe geçiriyordu.

Balayımız burada geçecekti. Sahilde dinlenmek ve ay ışığında sevişmek. V ve Tex yerel bir şeyler bulmayı planlamıştı.

pamuk ve ipek, Flaw ise elmaslarımızı stoklamak için mücevher dükkanlarıyla görüşmeler yaptı.

İş ve zevk.

Mükemmel bir kombinasyon.

"Sen, Jethro 'Kite' Hawk, bu kadını şimdi ve sonsuza , hastalıkta ve sağlıkta, ikiniz de yaşadığınız sürece yasal eşin olarak kabul ediyor musun?"

Düşünmeme gerek yoktu. "" *Binlerce kez, istiyorum.*

"Ve sen, Nila Threads Weaver, bu adamı şimdi ve sonsuza kadar, hastalıkta ve sağlıkta, ikiniz de yaşadığınız sürece yasal kocan olarak kabul ediyor musun?"

Nila başını salladı.

Kafasını mı salladı? *Ne oluyor lan?*

Gülümseyerek mırıldandı: "Onu şimdi ve sonsuza kadar alıyorum ama ikimiz de yaşadığımız sürece değil." Parmaklarımı sıktı, gözleri parlıyordu. "Bunun çok ötesinde. Sonsuza kadar."

"Gelini öpebilirsin" kısmı için sabırsızlanıyordum. Onu yakaladım. ve onu öne doğru çektim. Dudaklarım onunkilerle buluştu ve ben dünyayı ve tanıkları unuttum. Ruhumu, beni bir ağın bir şahini yakaladığı gibi dikkatle yakalayan bu kadına lehimlemekten başka her şeyi unuttum.

Ağzının içine konuşarak fısıldadım, "Kuralları değiştirdiğine göre, yeminine bir tane daha ekleyeceğim. Seni sonsuza dek seveceğime yemin ederim. Artık bana borçlu değilsin. Ben sana borçluyum. Kalbim sana borçlu. Mutluluğum. Hayatım senindir."

Nila eridi, ben onu daldırıp öpücüğü derinleştirirken bana sarıldı.

Kutlama görevlisi gülerek toplanan kalabalığa seslendi. "Az önce yeminlerinizi mühürlediğinize göre, sizi karı koca ilan ediyorum."

Tezahüratlar doruğa ulaştı ve hayatımda ilk kez bir kalabalığın içinde olmak canımı acıtmadı. Herkesin duygularının ezici hissi mutluluk, tatmin ve neşeydi.

Tex bizi kucakladı. "Aileye hoş geldin Hawk." Sırıttım. "Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

Tex kızını öptü. "Sanırım artık bir Weaver değilsin, Threads."

Nila iç çekti. "Ben her zaman senin kızın olacağım baba, ama şimdilik buraya aidim ve kendi isteğimle bir Şahin oldum."

Sanki kızının, karısını öldüren adamın oğluyla evlenmesi çok mantıklıymış gibi başını salladı. Çarpık bir dünyaydı ama bir şekilde Nila

ve bunu kabullenme noktasına kadar çözmenin bir yolunu bulmuştum.

Parmak uçlarım çetele dövmelelerimizden dolayı karıncalandı ve sormak için bir not aldım

Nıla, hayatlarımızı birleştirdiğimize göre işaretleri bitirmek isteyip istemediğini sordu. On parmak, on dövme. Bir ömür boyu mutluluk.

Bir şekilde, ölüm yerine yaşamı bulmuştuk. Borçlar yerine özgürlüğü seçtik.

Ve geleceğimi ya da eşimi asla hafife almam.

JETHRO KAPIYI KİLİTLEDİ.

Yat ayak parmaklarımızın altında sallanıyordu, sakın ve vahşi deniz kucağında.

Perdeler balkona çekilmiş, yatak iyi eğitimli personel tarafından indirilmişti ve gemide kalan tüm konuklar bir kat aşağıda.

Bu kattaki tek yatak odası bizimdi. Özel.

Tek başına.

Jethro bir elini arkaya kaymış saçlarının arasından geçirerek mesafe. Hava yoğunlaştıkça ve sevgi onun kalbinden benimkine aktıkça konuşmadık.

Diamond Alley'den aldığım birkaç siyah elmasla birlikte yaptırdığım beyaz altın alyans parmağını süslüyordu - ışıldamaktan ziyade ışığı emiyordu - hayatını içine çekiyor, sırlarını koruyordu.

Eşleşen yüzük parmağında mırıldandı. Jethro yaklaştıkça büyük gece yarısı taşı daha da ağırlaşıyordu.

"." Sesi inançsızlıkla alay ediyordu. "Biz evlendik." Başımı salladım, biraz nefes nefese ve çok gergindim. "Evlendik."

"Sen benimsin."

"Ben seninim."

"Artık borç yok. Artık tehdit yok."

Ona doğru ilerledim ve üzerinde durduğu gümüş halının üzerine bastım.

Bizim

Akıntı yatı salladıkça vücutlar sallanıyordu ama gözlerimiz asla açılmıyordu.

"Özgürüz."

Zor nefes alan Jethro bana doğru uzandı. Kolları beni sarıp kendine doğru çekti, böylece elbisemin beyaz ipeği tenimde ve yerde dalgalandı.

Yukarıdaki yıldızlar ve ay odamıza davet edilen tek unsurlardı. Yukarıdaki tavan penceresinde özel güverteye erişimi sağlayan bir merdiven vardı. Teknenin burnu kimseye yasaktı. Aşağıda sevişebilirdik. Burada gökyüzü bize eşlik edecek ya da yukarı çıkıp havanın tenimizi yalamasıyla sevişeceğiz.

Dünyayı gezebiliriz.

Öpüşebilir, dokunabilir ve mutluluğumuzu kimseden saklamak zorunda kalmazdık.

Dört gözle beklediğimiz çok şey var.

Jethro'nun bakışları yakama kaydı. Elmasların belli belirsiz ışıltısı çenesini öperken dili alt dudağının üzerinde gezindi. "Bilmelisin ki bir şey."

Kollarında donup kaldım, kalp atışlarım hızlandı. "Neyi biliyor musun?"

Beni kucağında kaydırды, nazik parmaklarıyla boğazımı kavradı. Başparmağı elmasların üzerinde gezindi. "Bunu çıkarmanın bir yolunu bulmamı istemediğini itiraf ettin. Yaşadığın sürece başka bir kolye takmayacaksın. Nereye gidersen git. Ne yaparsan yap, bu tasma her adımında seninle olacak."

"Biliyorum. Ben de öyle olmasını istiyorum." Ellerimi kalçalarına dayayarak kaşlarımı hafifçe çattım ve ne demek istediğini anlamaya çalıştım. "Bunu bana sen taktın, Jethro. Ben ölene kadar üzerimde kalacak."

Sırtı gerildi, omurgasının her iki yanındaki kaslar parmak uçlarımla altında kıvrıldı. "Bugün olanları ben böyle görüyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Alnı çatıldı, altın rengi gözleri gölgelendi. "Yani benim için evlilik basit bir tören ve kutlama değildir. Evlilik senin tasman gibidir. Tek seferlik bir anlaşma. Asla bozulmayacak, ölüm bizi ayırana kadar bizi birbirimize bağlayacak. Tıpkı başka bir kolye olmayacağı gibi, aramızda asla veda olmayacak. Bulduğumuz şeyi koparmak için hiçbir fırsat olmayacak."

Karnım, çırpıntılarla birlikte burkuldu. "Ben de öyle görüyorum. Anlamsız bir yemin değildi, Kite. Kelimeleri isteyerek söyledim."

"Ama bu olduğunu tam olarak anlıyor musun? Başka erkek yok. Flört ya da cilveleşme yok. *Ben varım*. Ben sahip olabileceğin son kişiyim." Başı öne eğildi. "Bu senin için yeterli mi?"

Hafifçe güldüm. değildi. "Bana ciddi ciddi
"Sen bana yeter misin?" Kalbim taşı. "Jethro sen *çok fazlasın*. Sen umduğum
her şeysin. Neden kendini güvensiz hissediyorsun?" Daha da sokuldum,
yanağımı yakasına bastırdım, kumaşın arasından geçen elmas iğneden
kaçındım. "Yaşadığımız onca şeyden, dün ve bugün söylediğimiz onca
şeyden sonra, seni boşayıp kaçacağımın mı korkuyorsun?"

Jethro cevap vermedi. Göğsü inip kalkıyor, kolları sanki
kaybolmayacağıma güvenmiyormuş gibi daha sıkı bağlanıyordu.

Sessizliğin ve yatın gıcırdamasının korkusunu biraz olsun izin verdikten
sonra mırıldandım: "Sana tavsiyem, o gün senden kaçtığım günü hatırlaman.
hoşgeldin yemeği çünkü o benim tek zaman. Seni gözlerim açık seçtim, Kite.
Bağlantımızın senin için ne anlama geleceğini ve bazen ihtiyacın olanı sana
vermek için vereceğim mücadeleyi biliyorum. Ama ben küçük bir kız değilim.
Ben ruh eşini seçmiş bir kadınam.

Seni koşulsuz sevecek kadar güçlüyüm. Bazı günlerin iyi, bazı günlerin kötü
gececeğini bilecek kadar akıllıyım. Ve sonuna kadar birlikte olacağımıza
yemin edecek kadar cesurum.

"Başka kimseyi istemiyorum. Sen benim en iyi arkadaşımsın,
kurtarıcımsın. Sen altı yüz yıllık anlaşmalarla benim için doğmuş adamsın.
Hayatımızın en mutlu zamanının arifesinde sahip olduklarımızdan şüphe
etme."

Jethro aniden inledi, kollarını öyle sıkı sarmıştı ki beni zedeledi.
"Kahretsin, özür dilerim. Neden şüphe ettiğimi bilmiyorum."

"Nedenini biliyorum."

Parmak ucuyla çenemi kaldırdı. "Neden?"

Gülümsedim, ay ışığının saçlarındaki gümüşü vurgulayışını sevdim, onu
yarı tanrı, yarı görkemli bir heykel gibi gösteriyordu. "Çünkü şu anda her şey
çok güzel. Sevdğin her şeyin elinden alındığı bir ömürden sonra hepsinin
yok olacağından şüphelenmemek zor."

İç yanağını ısırarak durakladı. "Haklısın." "Tabii ki
haklıyım."

Dudakları çarpık bir şekilde eğildi. "Bugüne kadar seni hak etmek için
ne yaptım bilmiyorum ama gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Güzel." Parmak uçlarımin üzerinde durarak fısıldadım, "Artık
boşanmaktan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Önce evli olmanın tadını çıkaralım.
Konuşmayı kes ve beni yatağa götür, Bay Hawk."

Sarsıldı, bir hırıltı kaçtı. Beni bırakarak bileğimden tuttu, beni yüksek yatağa doğru çekti ve çarşafı indirdi. "Benim için zevktir, Bayan Wea-" Ağzı kapandı, gözleri bulutlandı.

Onun düşüncelerini biliyordum. Benimki zaten teknik detayların üzerindeydi. Babam soyadını anneminkiyle aynı olacak şekilde değiştirmişti. Borç Mirası. Haklı olarak, Jethro bir Dokumacı olmalı.

Ancak Hawksridge'in varisinin adını elinden almaya hiç niyetim yoktu. Her zaman kazanmak ve daha iyisi için değiştirmek için çabaladığı ismini.

Beyaz bir dantel yağmurunun içinde yatağa oturup şilteyi okşadım. Yanımda. "Sanırım aradığınız hitap şekli *Bayan Hawk*." Gözleri bronzlaştı.

"Emin misiniz? Benim adımı almak zorunda değilsin. İsterseniz Weaver sizde kalabilir."

"İstediğim şey sana ait olmak. Dünyanın bunu bilmesini istiyorum. Uzun zamandır birlikte savaşan hayaletlerin bunu duymasını istiyorum. Bir bütün olmamızı istiyorum." Elini tutarak onu yanıma . "Tekrar dene, ama bu sefer doğru ismi kullan."

Omuzlarıma bastırarak beni yavaşça sırtüstü yatırdı. Kendini indirirken nefesi ağzımın üzerinde gezindi. "Seni kalbim durana kadar seveceğim, sonra da ötesine... Bayan Hawk."

Titredim. "Buna sevindim. Çünkü benim de aynı planım vardı Bay Hawk." Sırıttı ve beni öpmek için başını eğdi.

Dili dudaklarımın arasından kayarak yavaş yalamalarla beni baştan çıkarırken kalbim hızla çarpıyordu. Parmakları saçlarımın arasına daldı, iğneleri ve tokaları çıkardı, siyah tellerin çarşafın üzerine dağılmasına izin verdi. Her süsleme ve kaydırak serbest kaldığında, kafa derime masaj yaparak pirinç ve çiçek konfetisinden kalan birkaç yaprağı yerinden oynattı.

"Seni bu elbisenin içinde ne kadar sevsem de, bence artık ortadan kaybolma zamanı geldi, sence de öyle değil mi?"

Başımı salladım.

Jethro mümkün olan her şekilde benimdi. Bana ihtiyacı olmaya devam edecekti.

Ona ihtiyacım olmaya devam edecekti. Artık tek başımıza değil, bir ortaklık, sevgililer... bir aileydik.

Düğünün stresi kan dolaşımımı terk etti, omuzlarım yaylı yatağın içinde gevşedi.

Elleri arkama geçti ve sırtımdaki elli iki inci düğmeyi çözmeye koyulurken beni yüzüstü yatırdı.

Dantel paneller tenimi süslüyor, omurgamın kaslarını ve altındaki müstehcen bakışları ortaya çıkarıyordu. Bu kadar narin bir şey dikmek için zamanım olacağını düşünmemiştim ama bu kadar basit ama karmaşık bir şekilde güzel bir şey çizmek ve yaratmak benim için katartık olmuştu.

Jethro'nun parmak eklemleri tenime dokunup beni yavaşça önlükten kurtarıırken tüylerim diken diken oldu. Sırtımın yarısına kadar indiğinde bir inilti yutkundu. "Lanet olsun, bunu senden koparmak istiyorum. Bu iş çok uzun sürüyor."

Çarşafın içine doğru güldüm. "Sen yırtarsan ben de sana tamir ettiririm. Sabır bir erdemdir, kocacığım."

Dokunuşu durdu. "Bana ne dedin?"

Omzumun üzerinden baktım. "Koca." Gözlerinin buğulanmasını severek nefes aldım: "Artık sen busun. Kocamsın. *Benim* kocam."

Ağzı aralandı, tehlikeli bir karanlık çöktü. "Tekrar söyle."

Elbisemin sadece yarısının açık olması umurumda değildi, sırtüstü yuvarlandım ve hareketsiz ellerinin altından kaydım. "Kocacığım."

Bakışları elbisemin ön korsesine kaydı. "Bu kelime beni sertleştiriyor."

Spagetti askılar omuzlarımdan kayarak tenimi gıdıkladı. "Ne kadar sert?"

"Çok sert." "Göster bana."

Yutkundu. "Sana göstermek mi?"

Başımı salladım ve pantolonuna uzandım. "Görmek istiyorum."

Elimden kurtulup yataktan kalktı, bakışlarında yavaş yavaş yanan bir ateş vardı. "*Neden* görmek istiyorsun?"

Coyness kanıma karıştı. Oynamak mı istiyordu? Oynayabilirim.

Dizlerimin üzerinde oturarak, beni hapseden doğaya karşı mücadele ettim. ve dudaklarımı yaladım. "Çünkü o benim ve evliliğimin bana neler kazandırdığını görmek istiyorum."

Elleri yumruk oldu. "*Seni satın mı aldım?*"

"Hı hı." Konuşma, yataın içinden aşağıdaki deniz dibine doğru batan arzuyla çapa ağırlığına dönüştü. Hiç bu kadar muhtaç, sekse bu kadar hazır olmamıştım. Onu umutsuzca istiyordum, ama aynı zamanda beklentiyi, istediğimiz zaman dokunabileceğimiz ama biraz da kendimizi inkar etmeyi seçtiğimiz için artan sevinci seviyordum.

Jethro'nun elleri kemerine gitti. Gözlerini benden ayırmadan tokayı çözdü ve siyah deriyi ilmiklerden kaydırıldı. "Eğer beni göreceksen, karşılığında bir şey isterim."

"Oh?" Külotum utanç verici bir şekilde ıslandı. "O da ne?" Bir adım geri çekilerek parmağını salladı. "Yataktan kalk." Tek kelime etmeden itaat ettim.

Çıplak ayak parmaklarım yumuşak halıya çarptı. Jethro partiden ayrıldıktan sonra beni geçitten odamıza taşırken yüksek topuklu ayakkabılarım düşmüştü.

"Elbiseni çıkar." Jethro'nun sol eli kemerini yumruğuna doladı, sağ eli ise siyah boxer külotunun içinde kayboldu.

Elbisemin kuyruğu bir dantelin uyanışını andırıyordu, çözülmüş düğmeler bana elbiseden sıyrılmak için yeterli alan sağlıyordu ve birleşik korse ve kaplamanın yere kaymasına izin veriyordu.

Yasemin'in benim için internetten sipariş ettiği transparan ayakkabıyla onun önünde durdum. Düğün gecemizde sürpriz olsun diye benim için saklamıştı.

Bu gece.

Biz evliyiz.

Kelimeler Noel sabahındaki oyuncaklar gibi ara sıra aklıma gelmeye devam etti.

Ben bir karıyım.

Benim bir kocam var.

Bundan daha erotik bir şey olamazdı. Hiçbir şey daha kışkırtıcı ya da arzulu olamazdı.

Aletini kavrayan Jethro sertçe yutkundu. "Tanrım, çok güzelsin."

Gözlerindeki yoğunluk beni çıplak bıraktı. Ellerimi yanımda tutmak için mücadele ettim ve jartiyere bağlı kemeri koparmamaya çalıştım.

ya da ipeksi külotlu çorabın üzerinde karıncalanan avuçlarımı gezdiriyorum.

Jethro'nun beni içmesine izin verdim çünkü benim de aynısını yapmaya niyetim vardı.

Gözlerim bencildi. Bedenim açgözlüydü. Ruhum aç.

"Her santimini istiyorum. İç çamaşırlarını yırtıp atmak istiyorum. seni sertçe almak. Seni kollarıma gömmek ve asla gitmene izin vermemek istiyorum."

Jethro'nun sesi kumdaki bir gelgit dalgasını andırıyordu, kadife ve yatıştırıcı ama sert ve vahşi.

Eli daha çok çalıştı, pantolonunun altındaki kasları gerildi. Sadece bu hareket bile meme uçlarımda ihtiyaçla zonklamasına neden oldu.

"Sana bakmaktan kendimi alamıyorum." Jethro'nun çenesi daha hızlı okşarken sıkıştı. "Benim olduğumu ve sana dokunabileceğimi, seni tadabileceğimi, seni istediğim gibi becerebileceğimi bilmekten başka hiçbir şeyin önemi yok."

Ona dokunma dürtüsü beni ele geçirdi. Evliliğimizi tamamlamak istiyordum.

Şimdi.

Ancak, Jethro beni kırılma noktasına kadar sürükledi. En azından bu iyiliğe karşılık verebilirdim. Ellerimi boğazımdan göğüslerime doğru kaydırarak, şeffaf tulumun içinden meme uçlarımı okşadım. "Benim olduğumu bilmek hoşuma gidiyor. Parmaklarının içime ait olduğunu, aletinin beni memnun etmek için yapıldığını, ağzının beni her gün öpmek için tasarlandığını."

Jethro tökezledi. "Hiçbir fikrin yok. Her gün, Nila. Her lanet gün sana bu üç şeyi vereceğim."

Oda şehvetle yüzüyor, aşağıdaki okyanusu havayı sıvıya ve oksijeni erimiş ısıya dönüştürmeye davet ediyordu.

Ellerimi amıma götürerek dantelin arasından kendimi parmakladım. "Seni görmek istiyorum. Sert, uzun sikini görmek istiyorum. Benimkine binmek istiyorum

diz çöküp seni emmek istiyorum. Paramparça olduğunu hissetmek ve her damlasını yalamak istiyorum." "Lanet olsun." Jethro önce kırıldı.

Bana doğru yaklaşıp elini pantolonundan çekip yerine benimkini tuttuğunda kalbim zaferle çarptı. Diğer eli enleme dolandı, kemerinin tokası yakamda şingırdadı. "Dokun bana, Needle. Seni ne kadar istediğimi hisset."

Parmaklarım anında itaat etti, davetini çaldı ve iç çamaşırını işgal etti. Dokunuşum kadifemsi çelikle buluştuğu an, karnı gerginlikle dalgalandı.

Saçlarımdan bir tutam tutarak hırladı, "Dudaklarını aletimin etrafında istiyorum. Dilinin sana verdiğim şeyi yalamasını istiyorum. Ama şimdilik, şimdilik, doğru düzgün düşünemiyorum. Bunu daha fazla yapamam. Senin içinde olmam gerek.

Derhal."

Dudakları dudaklarıma çarptı, iniltisi göğsümün derinliklerine kayd. Diliyle savaştım, şiddet ve tehlikenin ipuçları nezaketimi daha hızlı ve daha hızlı çözdü.

Öpücük ölümcül oldu, son endişeleri ve hastalıkları da yok etti.

Geçmişimiz aniden silinirken aramızdaki ateşleme engerek yılanına dönüştü. Önceki yaşamlarımızın kapağı nihai olarak kapandı. Ve

yeni ve boş bir sayfa açıldı. Bizler yeni bir bölüm yazmaya hazır kalem ve mürekkebiz.

"Nila-" Jethro'nun dokunuşu vahşileşti, dili senaryo dışı bir eşzamanlılıkla benimkiyle çılgınca sevişti. Dokunuşu bir dönme dolaba dönüştü. okşuyor ve talep ediyor, beni tekrar yatağa itiyor.

Kalçalarımı aralayarak, açılmış bacaklarımın arasına girdi. Sırt üstü uzandığım anda külotumu yırtarak bacaklarımdan aşağı çekti. Jartiyer kemerinin bağları koptu, külotlu çorabı bıraktı ve beni çıplak bıraktı.

Nefes alamıyordum. Jethro dizlerinin üzerine çöküp beni ağzına doğru çekerken tenimin sınırları içinde zar zor durabiliyordum.

Önce nefesi beni baştan çıkardı, klitorisimin üzerinde dolaştı, ardından , nefis sözler geldi. "Kavga edeceğimizden ve barışacağımızdan hiç şüphem yok. Her günü farklı bir deneyimi paylaşarak geçireceğiz ama bu... bugünün en güzel kısmı bu." Parmakları giriş yerimin üzerinde dans ediyor, dikkatimi dağıtarak beni kızdırıyordu. "Seni yiyeceğim, Needle. Seni yalayacağım ve sikeceğim.

seni karım olarak becermeden önce dilini."

Parmak uçları külotlu kalçalarımın uçararak beni tuttu. "Sen benim kara elmasımın güneş ışığıydın..."

Bu şiirsel itiraf karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Jet-" Ellerim saçlarına daldı, tellerin arasında dolaştı. Kalp atışlarımda, nefesimde, düşüncelerimde yaşadı. Ve şimdi, ruhumda yaşıyordu. Çünkü yeminlerimizle birini diğerine değişmiştik.

Önce dili bana dokundu, geçici bir yalayış ve ardından ağzının ıslak sıcaklığı. Kıpırdandım, parmaklarım bir dayanak için saçlarını kavradı. Baş dönmesi beni aldı; bunun vertigo mu yoksa Jethro'nun ustalığı mı olduğunu bilmiyordum.

Klitorisimi öptü, sivri bir dille girişime doğru ilerledi. İçimdeki ilk arayış göğsümden bir inilti kopardı. Çok yüksek bir inilti.

Daha çok, daha çok, *daha* çok istedim.

Saçlarını çekiştirerek kalçalarımı kaldırdım ve ihtiyacım olanı talep ettim. Jethro dünyamı alt üst etti. "Senin için yeterli değil, açgözlü eş?"

Başını eğdi, dili içime girdi... *derinlere*. "Oh, Tanrım." Tüm vücudum kasıldı, her şey için yalvardı. vermek istedim. Orgazmın ilk dalgalanması nefesimi kesmişti. Evet, evet, evet. *Evet, evet, evet.*

"Hayır, henüz değil." Jethro durdu ve mutluluk merdivenini sonlandırdı. Yanağımı yatağa bastırarak homurdandım. "Alay et."

Amıma üfledi, tükürüğünü kuruttu ve başka bir köleleştirme dünyasını harekete geçirdi.

"Gelmeni istemiyorum. Sen çığlık atana kadar olmaz." Gözlerim onunkilerle buluştu. "atacağım. Ne istersen yaparım."

Sırıttı. "Bir dahaki sefere benimle sıradan bir şey için tartıştığında bunu hatırlayacağım."

"Hayatımız asla sıradan olmayacak."

Bakışları biraz bulanıklaştı. "Haklısın. Kendinizi bir VEP'e zincirlediniz."

Gülümseyerek kıllarla kaplı yanağını okşadım. "Yanlış, kendimi altı yüz yıllık bir geçmişi paylaştığım bir elmas varisine zincirledim. Sadece bu bile geleceğimizin asla sıkıcı olmayacağı anlamına gelir."

Başı elimde eğildi, parlayan dudakları avucuma bastırdı. "Haklısın."

Yüzünü dokunuşumdan çekerek ağzını tekrar amıma dayadı. "Hadi şimdi tarihi yeniden yazmaya başlayalım."

Dili tekrar içime daldı ve kavrayışımı parçaladı.

Serbest bırakılma vaadi hızlı ve keskin bir şekilde gelişirken kıvrandım.

Dili o kadar derine battı ki, şiddetli bir şehvet çatırtısı sistemimi ıslattı, yorganın üzerinde kıvrandım.

Beni bekletme sabrı kalmamıştı. Bana çığlık attırmak isteyen tehditleri de. Bu artık bir tehdit değil, bir sözdü.

İznim olsa da olmasa da bana çığlık attırırdı.

Bedenimin şişesinden çıkmaya hazır fokurdayan bir şampanya gibi kalbimde bir rahatlama ve aynı zamanda en keskin çığlık süzüldü.

"Çığlık atacak mısın?"

Dili tekrar içime girdi, her duvarı yıktı ve içimde kalan her yarığı . İniltileri kaygan etimde titreşirken bütünleştirdim, seksin fizikselliği o yaladıkça duygusal bir ödüle dönüşüyordu.

Ritmik emişi beni mahvederken zevk arttıkça arttı. "Çığlık at, Nila." İki parmağı aniden dilinin yerini aldı ve derin, orgazmımı istekten varoluşa yırtarak.

Başka
seçeneğim
yoktu. Geldim.

Ve geldi.

Ve *geldi*.

İki parmak üç oldu, beni açarak düşündüğümünden çok daha fazla zevke sürükledi.

Sallandım, çırpındım ve çığlık attım.

Jethro için çığlık attım. Geleceğimiz için. Hayatımızın yazılmamış her günü için.

"Siktir." Jethro'nun saat beş yönündeki gölgesi, beni böylesine lezzetli bir şekilde serbest bırakırken iç uyluklarımı zımparaladı. "Tekrar."

Her santimim yandı ve karıncalandı. "yok."

Jethro inkârımı bir meydan okuma olarak algıladı. "Bir yolu var." Şişmiş amımın üzerine sıcak hava üfledi. Ilık esinti, çiğ ve zonklayan sinirlerimi yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı.

Bacaklarım kapanmak için titriyordu. Dinlenmek istedim. Dinlenmeye *ihtiyacım vardı*.

Dilinin ucu kıvrımlarımı yaladı, vahşi bir bitirişten sonra şefkat verdi. "Tekrar boşalacaksın. Ben ne kadar emredersem o kadar boşalacaksın. Ne de olsa bu gece bizim düğün gecemiz ve senin parçalanmanı izlemeyi seviyorum. Sana zevk verdiğimi bilmek hoşuma gidiyor. Nefes alışını ve inleyişini duymayı seviyorum. I sanki seni terk edeceğimden korkuyormuş gibi amının parmaklarımı kavramasına bayılıyorum."

Üç parmağı yavaşça girip çıkıyor, ıslaklığımı yayıyor, bedenimi başka bir tırmanışa zorluyordu.

Bu sefer beni acele ettirmedi, her saniyemi aldı ve doymuşluğum yerini açlığa bırakana kadar onları gerdi. Sürekli toplanması beni nefessiz bıraktı, vücudum onun erotik şefliği altında sıkılaştı ve hızlandı.

"Benim için gel."

O baskısını artırdıkça ayak parmaklarım kıvrılıyordu ama ben daha fazlasını istiyordum.

"Yapamam... İhtiyacım

var-" "Neye var?"

salladım, beni yarattığı yaratığa kendimi teslim ettim. "Sikine ihtiyacım var. Bana binmene ihtiyacım var. Beni tamamen sahiplendiğini hissetmeye ihtiyacım var."

Dişleri klitorisimi ısırdı, ağzından gürleyen bir hırıltı döküldü.

"Benimle gelmene ihtiyacım var, Kite."

Zahmetsiz bir hareketle dizlerinden ayaklarına sıçradı. Aleti bir cirit gibiydi, gururlu ve sertti, pantolonu ise kalçalarında tehlikeli bir şekilde sallanıyordu.

Yüzü cinsel bir çatıklığa bürünmüştü; gözleri ihtiyaçtan şeytani bir hal almıştı.

Parmakları kıcıımı kavradı ve omurgamı dikleştirdi. Yüz hatları taşa dönüşmüştü, derisi kalbime göre fazla yakışıklıydı. Altın rengi gözleri gri gölgelerle parlıyor, tüm sınırları yıkma, her isteği kucaklama ve artık kendini kontrolle sınırlamama ihtiyacıyla büyüyordu.

Beni boşaltmıştı. Vücudumun onun büyüklüğünü hiç zorlanmadan kabul etmesini sağladı. Geri çekilmeyecekti.

Kendini tutmasını *istemedim*.

Zihnim bölümlere ayrıldı. Bir yanım beni becermek üzere olan bu inanılmaz adama dikkat kesilirken, bir yanım hayvani bir hal aldı.

Bacaklarımı açarak onu daha da yaklaştırdım.

Dizleri kenara çarptığında yatak sarsıldı. Üzerine tırmanabilmesi için daha yükseğe çıkmaya çalıştım ama beni durdurarak kalçalarımı yukarı doğru çekti.

"Hayır. Bunun gibi."

Jethro dişlerini gıcırdatarak dizlerini büktü ve kusursuz bir hareketle sikinin ucu sıırıslık olmuştur girişimi buldu.

Bakışlarım onun tamamen giyinik vücuduna takıldı. Külotlu çorabımın kalçalarını saran tülleri, beyaz gömleğinin buruşuk ipeği ve ceketinin üzerinde parlayan elmas iğne.

İçime girerken gözlerimiz kilitlendi.

Muazzam uzunluğu tepeme beni herhangi bir parmaktan daha geniş bir şekilde gerdiğinde ağzım açık kaldı.

Titredim; kendini taşaklarının derinliklerine kadar kılıfına sokarken tüylerim diken diken oldu. O kadar sahipleniciydi ki, kim olduğuma dair tüm hatıralarımı çaldı.

Gözlerinin içine baktığımda, beni sert ve hızlı bir şekilde alacağını biliyordum. Benim

Parmaklarım çarşafı kavradı, kendimi beni nasıl kullanacağına hazırladım.

Hareket etmeyince dudaklarımı yaladım ve kalçalarımı hafifçe salladım.

Başı geriye düştü, boynundaki tendonlar sert ve gergindi. "Tanrım..."

"Becer beni, Kite." Tekrar hareket ettim, onu almaya teşvik ettim. "Seni istiyorum

sik beni."

Beklenti, parçalanmayı bekleyen bir perde gibi havada asılı duruyordu.

Öfkem kabardı ve bacaklarımı kalçalarının etrafına daha sıkı sardım.

"Becer beni, Jethro. Sik beni. Lütfen, sik-"

Bitirmeme izin vermedi. Dışarı çekerek tekrar içeri girdi ve şiddetli bir hamleyle içeri girdi.

Birleştığımız yerden kayan yıldızlar yükselirken nefesim kesildi. Bağlantı çok yoğundu. Çok derin ve talepkardı. O çok büyüktü,

çok sert, *çok* derin.

Beni her şeyimle almıştı. Hiçbir şeyimi saklamadan. Onu hiç bu kadar açık, tamamen kontrol altında ama aynı zamanda değerli hissetmemiştim.

Jethro'nun kalbime ve bedenime hükmetmesi arzumu patlattı, ta ki ben bir kez daha için yalvarana kadar. Başka bir orgazma ihtiyacım vardı ve buna ikimiz de aşk yüzünden ham ve yaralıyken ihtiyacım vardı.

Onun etrafında kenetlendim, içimde olmasından gurur duyuyor ve kendimi beğeniyordum. O beni almıştı ama ben de onu almıştım. Onu bedenimde tuttum. Ben onun eviydim.

Parmakları ellerine geçti, tekrar iterken kalçalarımı tuttu. Ve tekrar. Vuruşları sinir uçlarını gerdi, ta ki başka bir salıvermenin çırpınan kanatları oluşmak için yalvarana kadar.

Tüm vücudu sertleşti, kolları titriyor, elbisesi her itişte fısıldıyordu.

En uca kadar çekerek, içime sertçe girdi. Tekrar ve tekrar. Öforinin onu ele geçirmesine izin verirken, tamamen giyinik olduğu için alnını ter süslüyordu.

İniltisi ilkel ve çok alçaktı; göğsümün içine kalbimi sardı. "Tanrım, inanılmaz hissediyorsun."

İticiliği sevişmeye dönüştükçe tutuşu sıkılaştı. Yatak dizleriyle birlikte hareket etti ve göğüslerim onun öfkeli iddialarından sıçradı. Üzerime düşerken her sıcak dürtü beni yatağa çiviledi - ayakta durmaktan ezmeye dönüştü.

Onun vücudunun benimkini örtmesi, aletinin düşüncelerimi dağıtması beni eritti.

Zevk içimde tekrar tekrar dalgalanıyordu. Onun sikişine ayak uydurarak, bizi yukarı ve yukarı itti.

Kendimi coşkuya bıraktım. Daha sert.

Daha sert.

Uzun, istilacı vuruşlar.

Her saniye çözülüyordum, benlik duygumu kaybediyordum.

Yüzünü boynuma gömen Jethro bana o kadar sıkı sarıldı ki neredeyse nefes almamı durduracaktı. Gövdelerimiz birbirine yapıştı, ama alt yarımız daha sert, daha hızlı çalıştı. Birbirimizi cennete kadar becerdik.

"Hiç bu kadar sert olmamıştım." Dudakları dudaklarımı buldu, dili ağzıma girdi. "Hiç bu kadar derin olmamıştım."

Hızını hiç kesmeden içime girdi.

Miyavladım, yalvardım ve asla hatırlamayacağım şeyler söyledim. Çaresizdim.

Güçlüydüm.

Çaresizdim.

Doymuştum.

Orgazmım bir fırtınaya dönüştü, beni yağmur damlalarıyla ıslattı, bir nehre dönüştürdü.

Saçlarımdan tutarak beni hırçınlaştırdı. Sikiğin tepesi iç duvarlarımı okşuyor, ağrımı geriyor, orgazmımı son zirvede sallanmaya ikna .

"Gel, Nila." Uzun ve alçak sesle inlerken dişleri alt dudağımı yakaladı. Kendi orgazmı yavaşça başladı, içime hesaplanmış bir sahiplikle itti.

Sırtını kamburlaştırdı; sikiğin tabanı klitorisime mükemmel bir şekilde süründü. Sperminin ilk sıçraması beni harekete geçirdi.

Hızlı bir çözülmeyle, dalga dalga doruğa ulaştım, boşalırken onu sağdım. Jethro sikişmeye devam ettikçe, talep etmeye devam ettikçe serbest bırakma büyüdü.

Kolları beni boğdu, kalçaları arzusunun her damlasını harcayana kadar pompalamaya devam ederken vücudu beni sıkıştırdı.

Sıcak ve yapış yapış ama her zamankinden daha fazla aşık bir şekilde orada uzanırken dakikalar ve kalp atışları sayılamaz hale geldi. Dudakları çenemden kulağıma doğru fısıldadı. "Bir tanrıçayla evlendim."

Kıkırdadım. "Hayır, sen bir Weaver'la evlendin."

Lobumu ısırdı. "Ve şimdi o bir Hawk." Sırtışının parıltısı kalbimi durdurdu, sonra bir defibrilatör gibi bana verdiği bu yeni dünyada yeniden .

Yan döndüğünde, siki dışarı kayıp karnının alt kısmında bitkin bir şekilde yatarken ikimiz de irkildik. Onu takip ederek başımı göğsüne yasladım ve kalp atışlarının ağır *gümbürtüsünün* kendi kalp atışlarımı yeniden düzenlemesine izin verdim.

Kollarım ve bacaklarım artık zevkten titriyor, beni kemiksiz bir şekilde onun üzerinde eritiyordu. "Gerçekten evliliğimizi tamamladık mı?"

Jethro'nun kolu bana sarıldı. Başımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Bence birbirimizi ölüme yakın becermek daha doğru bir terim."

Gözlerimi kaldırarak gülümsedim. "Senin kaderin her zaman beni öldürmekti.

Eğer bunu orgazm olarak yaparsan, şikayet etmem."

Gözleri kısıldı, geçmiş borçlar ve artık istemediğim şeylerle doldu. Bana olan aşkı inkâr edilemezdi.

dudaklarımı nazikçe öptü. "Kaderim seni öldürmek olabilirdi ama ben yeniden yazdım. Şimdi seni ölümsüz kılmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Ses tonundaki tutkulu yemin karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Bunu nasıl yapacaksın?"

Kendi burnuyla burnumu dürttü. "İkilimizi bir aileye dönüştürerek. "Seni bir anne yaparak."

Altı Hafta Sonra

EVLİLİK, diğer tüm hediyelerin, servetin, mülkün ya da şansın toplamından DAHA İYİYDİ.

Nila ile evli olmak hayatımı, dünyamı tamamlıyordu. Geçtiğimiz altı hafta, yeni hedefler inşa etmekle geçen kaotik bir karmaşaydı, Hayallerimizi ileriye götürmek ve yeni normallik kalıplarına kaymak.

Tex Jacqueline'i bulmuştu.

Nila ve Vaughn bir buluşma ayarlamaya karar vermeden önce günlerce kız kardeşlerinin fotoğrafına bakmışlardı.

Tarafsız bir yerde buluşmaya karar vermişlerdi. İki hafta sonra bir restoranda.

O gece herkesin duygularının ne kadar gergin olacağından korkuyordum ama her adımda onun yanında olacaktım.

Nila'dan etkilenmediğim tek bir gün bile olmadı. Kız kardeşinin yeniden ortaya çıkışını, yeni dünyasını ve benim onun duygusal rahatlığına olan ihtiyacımı kolaylıkla idare etti. Toplum içindeyken benim durumumu korudu. Bana nasıl davranacağını çok iyi biliyordu, böylece sevildiğimi ama annelik yapmadığını hissediyordum.

Ve karşılığında benim için yaptığı her şeyi yapmama izin verdi. Ona bir yuva sağlamama, hem fiziksel hem de duygusal anlamda hediyeler sunmama izin verdi.

Birlikte yeni bir mutluluk bulmuştuk ve ben her gün, her saniye onun baloncuğunda yaşıyordum.

Santorini'deki düğünümüz ve balayımızdan sonra Nila tutkuyla zanaatına geri döndü. Gece geç saatlere kadar dikiş dikerken ben de ve yeni bağılıklar yarattı. Sık sık yan yana çalışırdık, Bazen tüm kumaşlarının, malzemelerinin ve dağınıklığının hala yaşadığı Weaver'ın odasında; bazen güneş ışığını içmeyi sevdiğim ön salonda ve bazen de yatakta. Sıcak örtülere büründüğümüz ve en az yetişkin işi yaptığımız tembel bir öğleden sonra Böylece günün geri kalanında çarşafın altında oynayabilirdik.

Ve bugün, tüm bu sıkı çalışmalar meyvesini verdi.

Etrafımızdan güller fışkırıp ayaklarımızı öperken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Nila koluma yapışmış, zorlukla nefes alıyor, yaşayabileceği baş mücadele ediyordu.

Ona bir çare bulmak için elimden geleni yapmıştım. Web sitesi üstüne web sitesi taradım, doktor üstüne doktora danıştım. Bazıları demir eksikliği olduğunu söyledi, ben de ona vitamin ve mineral takviyesi yaptım. Bazıları beynin büyüdükçe eşitleneceğini ve baş dönmesi nöbetlerinin sona ereceğini söyledi. Ancak, hayatı boyunca böyle olduğunu gördüğüm için bunun gerçekleşeceğini düşünmüyordum.

Şimdiye kadar bulduğum en iyi çözüm Canalith tekniği adı verilen bir dizi . Yardımı oldu ama onu iyileştirmede.

Ama zamanımız vardı ve denemekten vazgeçmeyecektim.

Şimdilik, ben onun çapası olacaktım, değişen dünyaların denizinde onu yakın tutacaktım.

"Sana tapıyorlar Needle."

Kamera flaşlarıyla boyanmış yüzü benimkiyle buluştu. "Koleksiyona bayılıyorlar. Ben değil."

Gazetecilerin, fotoğrafçıların ve ünlülerin oluşturduğu halının üzerinden bakarak başımı salladım.

Dünyanın dört bir yanından modacılar ve gazeteciler Nila'nın Gökkuşağı Elmas Koleksiyonu'nu gelmişti. Hawksridge çimlerinin üzerinde çırılçıplak durup ormanda canını kurtarmak için koşmak üzereyken başlattığı koleksiyon.

Bana o gün çıplak olmanın ve sadece elmas takmanın ona koşma gücü verdiğini söylemişti. Bu aynı zamanda şimdiye kadarki en iyi şov parçalarını ve couture tasarımlarını yaratması için de ilham kaynağı olmuştu. Markası *Nila*, sadece yüksek moda dünyasını değil, mağazaları ve yerel büyük mağazaları da süslüyordu.

Onunla çok gurur duyuyorum.

Bu gece, ilgi odağını herhangi bir butik ya da markayla paylaşmamıştı. İki saatlik prodüksiyonun tamamı Hawksridge'de yarattığı parçalardan ve Bonnie'n gardırobundan kurtardığı birkaç parçadan oluşuyordu. Bu eski parçalar modanın geri dönüşü olarak müjdelendi ve 'Viktorya dönemi dantelleri' ve 'kabarık etekler' kelimeleri tiyatronun içindeki sıcak havada uçuştı.

". Gurur duy." Boynuna sokuldum. Dişlerim ısırarak için ağrıyordu ama kendimi tuttum. Bu gece. Bu gece onu ısırarak ve ne kadar gururlu olduğumu gösterecektim.

"Bunu sensiz yapamazdım." Kucağıma doğru eğildi, vanilya ve orkide parfümünün kokusunu getirdi.

"Bu doğru değil ama yine de teşekkür ederim." Kulağını öptüm, Jasmine'in ona yardım ettiği karmaşık topuzu bozmamaya dikkat ettim. Son birkaç hafta su gibi akıp geçmişti ve ahırda ona verdiğim kısa kesim uzamış, kalın ve parlak bir hal almıştı; ağzı aletimin etrafına dolanırken yumruklamak için mükemmel bir uzunluktu.

Dün geceki dönen dilini hatırlayarak sertleştirdim.

İki gün önce Milano'ya tam da aylar önce onu kaçırdığım tiyatroya.

Zamanın kendine has garip bir

ironisi vardı. Onun hayatını

burada sonlandırmıştım.

Yine de burada da hayata dönmüştü.

Bir yıl önce, onu ilgi odağı olmaktan çıkarıp onun yarattıklarının tadını çıkarmaktan alıkoyuyordu. Şimdi onu, yeteneklerine değer veren ve sanatını giymenin prestiji için birbirleriyle savaşanlarla paylaştım.

Etrafımızda bu geceki defilede yer alan modeller duruyordu. Rainbow Diamond koleksiyonu gerçekten muhteşemdi. Pasteller, pembeler, morlar, turuncular, sarılar - Nila'nın beni eğittiği bir dizi kumaş ve her çalıştığında açıkladığı kesimler, büzgüler ve süslü iğne oyları.

Onun yanında dururken, hayatım boyunca tek bir ilmeğin adını bile hatırlayamadım. Tek hatırlayabildiğim onu ne kadar sevdiğim ve büyüleyici dumandan yapılmış elbisesinin içinde ne kadar büyüleyici olduğuydu.

Açıkçası, duman değildi ama ipek, tül ve herhangi bir sayıda hatırlamam için beni zorladı. Ama minik belinden aşağı inen gece yarısı panelleri ve önündeki siyah boncukların ışıltısı onu imparatorluğunun kara elması.

Önümde her salınışında, smokin ceketimi omuzlarına atıp omurgasının şahane çizgisini ve altındaki kışının kabarıklığını gizlemek istiyordum.

Elbisenin tasarımını ve becerisini takdir ettim ama erkeklerin karıma aval aval bakmasını etmedim.

Açık artırmada teklif verip Nila'nın yeni koleksiyonunu kazanan butik mağazalardan biri sahneye çıktı ve Nila'ya bir buket çiçek hediye etti. beyaz güller. Esmer tenli adam onun yanağını öptü, bana gülümsedi ve alkışları yeniden canlandırmak için seyirciye döndü.

İlk defa bu kadar bir kalabalığın içinde olmak umurumda değildi. Nila yanımda olduğu ve böyle bir toplantıda onun düşüncelerini dinlemeye alıştığım için değil, herkesin tek bir odağı olduğu için: hayranlık uyandırmak.

Nila kameralara el salladı, eğildi -tırnaklarını manşetime küçük yalpalamasını gizledi- ve gitmek için döndü.

O kadar hızlı değil.

Ona bir saniye daha sarıldım. O anın tadını çıkarmak istedim. Her düşünceyi ve duyguyu özümsemek istedim çünkü bu gece Nila için özeldi ama benim için de özeldi.

Bu gece otuzuncu yaş günümdü.

Başarmıştım.

Nila' başı kesilmemişti, cesedi atalarıyla birlikte bozkırda çürümüyordu ve ben de babamın ellerinde ölmemiştim.

Kötülüğü iyiliğe dönüştürmüş ve hak ettiğimize layık bir hayat yaşamıştık.

"Hadi, gitme vakti geldi." Tutunduğum yerden çekti, sallanıyordu aptalca yüksek topuklu ayakkabılar.

Dirseğini kavradım ve yüzünü bana çevirdim. Ne yazık ki onun için sürprizleri saklayamıyordu ve bu gece benim için bir doğum günü partisi planladığını biliyordum. Nerede ya da neleri içereceğini bilmiyordum ama beni şaşırtmaktan duyduğu heyecanı ve böylesine büyük bir dönüm noktasını kutlamaktan duyduğu keyfi hissediyordum. İkimizin de asla gerçekleşmeyeceğinden korktuğumuz bir dönüm noktası.

Ancak, başka bir şey vardı.

Koruduğu ve kolladığı bir şey. Onun için çok önemli olan ve bana söylemediği bir şey.

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca, bunun koleksiyon olduğunu düşünmüştüm. Yirmi üç elbise ve diğer oluşan gardırobun tamamını bitirmiş olması büyük bir başarıydı.

Ama şimdi... şimdi, bunun o olmadığını biliyordum çünkü sır hala onun içinde parlıyordu.

Nila bir kez daha özgürlüğe baktı, ona konusundaki kararlılığını hissetti. Onu tuzağa düşürmek ve moda dünyasının önünde içini dökmeye zorlamak istememiştim. Ama en savunmasız olduğu yer başka neresiydi?

Onu ayakta tuttum. Dengesizliğini uzakta tuttum. En azından şunu yapabiliirdi: "Bir sırrım var ve bunu daha fazla saklayamam." Nila içini çekti ve

Gülümseyin. Modeller arkamızda son bir kez geçit töreni yaparken atılan güllerle birlikte kamera flaşları patlamaya devam etti.

Bir nefes verdim. *Tam zamanında.* "Ben de düşünmüştüm." Dizlerimi bükerek doğrudan gözlerinin içine baktım. "Bunu benden saklamakla iyi iş çıkardın."

Elini kaldırıp tuzlu ve karabiberli saçlarımı okşayarak sevgiyi tüm dünyaya gösterdiğinde donup kaldım. Bu açıdan özeldik. Düğünümüzdeki *Vanity Fair* makalesinden sonra, tüm sözlerden ve röportajlardan kaçındık.

Boynumu kavrayıp beni daha da yaklaştırdığında nefesimi içime çektim. "Tahmin edemedin mi?"

Başımı salladım, saçlarım onunkilere karıştı. "Hayır." Kendimi onun düşüncelerinin derinliklerine bıraktım, sakladığı gerçeğin cevabını arıyordum. Duyguları bulanıktı, derin bir memnuniyet ve bu gece yaptığı her şey için sessiz bir başarı duygusuyla karıştı.

Kollarımda biraz sallandı. "Bu gerçekten ilk defa mı Tahmin mi? Ne söyleyeceğimi bilmiyor musun?" Dudakları büzüldü. "Çünkü doğum günü partinle ilgili sürprizimi anladığını zaten biliyorum. bu gece."

Güldüm. Bedenim gevşedi, konuştukça onun içinde eridim. Nerede unuttum. Diğer binlerce düşünceyi ve insan ruhunu görmezden geldim. Sadece biz vardık. Needle ve ben.

Karım.

"Dalga geçmek yerine, beni bu ıstıraptan kurtarmaya ne dersin?"

Gözleri, boğazının etrafındaki elmasları taklit ederek parlıyordu. "Bir kez olsun bir sırrım olması hoşuma gitti. Sanırım bundan biraz daha uzun süre keyif alabilirim."

Hırlayarak kolumu beline doladım. Eteklerinin hışırtısı seyircilerin mırıltısından daha yüksek sesle duyuluyordu. "Söyle bana.... Aksi takdirde, baş başa kaldığımızda daha zorlayıcı yöntemler kullanmak zorunda kalacağım."

Dudaklarını yaladı. "Söz mü?"

Gözlerimi devirdim. "Beni gerçekten çıldırtacaksın, ha? Tamam, aldığın pastanın üzerindeki o lanet mumları üflediğim an
-"

"Hamileyim."

Ağzım açık kaldı. Her şey
durakladı.

Hareket edemiyordum,
konuşamıyordum, düşünemiyordum.

Hamile misin?

Kahretsin, o... hamile.

Aklım karıştı, kelimeyi anlamlandırmaya çalıştım. Kalbim çarpıyor,
ciğerlerimdeki her damla oksijeni sıkıyordu.

Nila zekâ eksikliğime kıkırdadı. Parmakları benimkilerle birleşerek
karnına bastırdı. "Hamile, Kite. ... Senin çocuğunu doğuracağım."

Bacaklarım tutmadı.

Binlerce lanet insanın önünde sahnede dizlerimin üzerine çöktüm.

Onun dümdüz karnına bakarken gözlerim yaşardı. Etekleri ve
Dumanlı elbisesinin etekleri her türlü çırpınışı ya da büyümeyi gizliyordu ama
kalbim bilgiyle . "Sen-sen..." Bitiremedim.

Kollarımı bacaklarına dolayıp ona sıkıca sarıldığımda kalabalık sessizleşti.
Karnını öptüm. Bu yeni hediyeye layık olmak için ne gerekiyorsa yapacağıma
sahip olduğum her şey üzerine yemin ettim.

Hamile.

O hamile.

Başımı kaldırıp onun parlayan yüzüne baktım. "Nasıl?"

doğru eğildi, gözleri ayaklarının dibindeki benimle kalabalık arasında
gidip . "Ayağa kalk, herkes izliyor."

"Umurumda değil. Gerçek aşkın neye görebilirler. Sana tapmaktan
utanmıyorum, özellikle de sen bana hayatımı değiştirecek bir şey söyledikten
sonra.

Bu." Onu kendime doğru çekerek elbisesinin içinde diz çöktü, göze
geldik. "Nasıl? Ben-"

Başını salladı, genişçe gülümsedi. "Bana verdiğin doğum kontrol hapı
Üçüncü Borç'un etkisi aylar önce geçmeden önce. Size doğum kontrol hapı
kullanmadığımı söyleyecektim ama sonra düşündüm ki... İhtiyacımız
olabilecek her şeye sahibiz. İmkansız gibi görünen aştık. Neden bekleyelim
ki? Genciz ama akıllıyız. Neyin doğru neyin yanlış olduğunu bildiğimizi
kanıtladık."

Eli yanağını kavradı, biraz titriyordu ama çok güçlüydü. "Senin çocuklarını doğurmak istiyorum, Jethro. Umarım ikimiz için de bu kararı vermeme kızmazsın."

"Aldırmak mı? Neden ki?" Onu kendime çektim, tüylerini ve yapay elmaslarını buruşturdum, özenle yapılmış saçlarını öpücüklerle dağıttım. "Bu, isteyebileceğimden çok daha fazlası." Yüzünü kavrayarak onu derinden öptüm.

Kalbimi ve minnettarlığımı onun boğazından aşağı döktüm. "Ne kadar zamandır?"

İçini çekti, bileklerimi tutuyordu. "Emin değilim. Birkaç hafta... muhtemelen bir ay kadar."

Yüzüme aptalca bir sırıtma yayıldı. "Ne olduğunu biliyor musun?" Bir kız.

Lütfen, kız olsun. Tıpkı Nila gibi.

Böylesine korkunç borçlarla yüzleşmek konusunda endişelenmeme gerek olmayan bir çocuk. Hayatta kalacak ve tarihi suçların bedelini ödemek zorunda kalmayacak ilk doğan kızım.

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Ama neyse, onu ve beni seveceğini ve Hawksridge'i kahkaha sesleriyle dolduracağımızı biliyorum."

Kendimi durduramadım.

Ayağa kalkarak onu kollarıma aldım. Kuyruğu O kadar büyük bir gururla sahnenin ortasında dururken elbisem kolumun üzerinde dalgalandı ki uçabilirdim.

Kameralara bakarak, "Karım hamile" dedim.

Salonda alkış tufanı koptu.

Umurumda değildi.

Tek önemseydiğim, Nila ve benim kendi kutlamamızı yapabilmemiz için özel bir yere gitmekti.

Dünyaya sırtımı dönerek, alkışları ve mutlu konuşmaları susturarak karımı öptüm. "Seni seviyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki."

Nila başını kalbimin üzerine koyarak beni harikulade bir şekilde tamamladı. "Biliyorum."

Üç Yıl Sonra...

"İYİ GECELER, İYİ YATAK BÖCEKLERİNİN ISIRMASINA İZİN VERMEYİN."

Jethro çocuğumuzun karnına ahududu üflerken ciyıklama sesi odada neşeyle yankılandı. İlk çocuğumuz. Yarı Weaver, yarı Hawk.

Geçtiğimiz birkaç yıl çok hızlı geçti. Gerçek bir aile olduk; birlikte çalışıyor, birlikte seviyor, öğreniyor, gelişiyor ve gülüyoruz.

Hamileliğim kolay geçmişti. Koşmaktan gelen kondisyonum sayesinde esnekliğimi korumuş ve doğum gününe kadar çalışabilecek durumda kalmıştım. Jethro beni sık sık Weaver'ın odasında dikiş dikerken ve günler geçtikçe şişen karnımla çizim yaparken bulurdu.

Bana asla durmamı söylemedi. Yapmak istediğim her şeyi destekledi. Arazide yürürken elimi tuttu ve saçma isteklerimi hazırlamak için saatlerce mutfığa hükmetti.

Benim üzerime titriyordu ve ben de ona daha derin bir aşkla bağlandım. Aşkın bu kadar çok katmanlı olduğunu bilmiyordum. Tatlı ve ışıltılı, sonra şehvetli ve arzulu, yıllar geçtikçe kemik derinliğine ve sonsuzluğa dönüşüyor. Ve birlikte yaşadığımız süre uzadıkça, kelimenin tam anlamıyla ruh ikizi olduk.

Ben söylemeden düşüncelerimi biliyordu.

Konuşmasına gerek kalmadan endişelerini biliyordum. Beden dili ve kalp koduyla uyumlu hale geldik... kulaktan daha fazlasıyla dinliyorduk.

Hamileliğim ilerledikçe babam daha çok ziyarete geliyordu. Sağlığım için duyduğu korku, ben bir balona benzeyene kadar ve geçmişimizin yaralarını yatıştırdı. Çocuk odasının dekorasyonuna yardım etme hakkı için yalvardı ve neredeyse tek başına Londra'ya tüm bebek bezlerini, sevimli oyuncakları ve sevimli bebek kıyafetlerini satın aldı.

İkizim daha az etkilenmişti. Aldığım kilolar yüzünden beni sürekli azarlar, bir kardeşin yapabileceği gibi benimle alay ederdi. Ziyarete geldiği gecelerde kendi dümdüz karnını okşar ve benim kocaman karnımı dörter, iyi huylu bir şekilde gülerdi. Hatta tekrar forma girdiğimde bana bir kişisel antrenörden birkaç ders aldıracağı şakasını bile yapardı.

Jethro hiç mutlu olmamıştı. Vaughn, kaslı bir sporcunun esnememe ve antrenman yapmama yardım ettiği açısını oynarken gözleri kıskançlıkla parlardı.

Gece çocuklar için içkiler ve benim için kıkırdamalarla sona ermişti. Hiç bu kadar memnun olmamıştım.

Ve doğum yaptığım gün hayatımı bir kez daha değiştirmişti. Çok korkmuştum, Jethro'ya söylememiştim. Kalbim çarpıyordu ve doğum sırasında ölme korkusu dünyaya bir hayat getirmenin tüm keyfini çalmıştı.

Ama Jethro benim prensim oldu, beni sabit tuttu, başım döndüğünde sırtımı ovdu ve beni doğum için ayarladığımız özel hastaneye sakince götürdü.

Doğum mükemmel geçmemişti. Yirmi dört saat boyunca doğum sancısı çektim. Bebek bir gece önce dönmüş ve ters tarafa bakmıştı. Jethro doktorların acımı dindirmeleri için kükredikten sonra acil sezaryen yapılmak zorunda kalındı.

Kasılmalarımın her birini Jethro hissetti. Yanımda terledi. Sempatî içinde titredi. Acı beni parçalamakla tehdit ettiğinde neredeyse .

Ama çocuğumuzun ilk çığlıkları parçaladığında, Jethro dizlerinin üzerine çökmüştü. İlk kez başka bir vicdanı hissetmesine izin verirken omuzları sessiz hıçkırıklarla titredi.

Benim değil.

Doktorlar ve hemşireler değil.

Bebeğimiz.

Onun.

Oğlumuz.

Doktor yeni doğmuş bebeği temizleyip Jethro'nun kollarında anda geri dönülmez bir şekilde değişmişti. Lord'dan daha fazlası olmuştu.

Hawksridge'in efendisi. Sevgiliden ve arkadaştan daha fazlası oldu.

O bir baba oldu. Bir koruyucu. Hiç bitmeyen bir tarihin yapbozundaki tek bir parça. Varisinin gözlerinin içine baktığında yüzünde beliren ifade, nefes alamayana kadar kalbimi yumrukladı.

Hayatımın en hayranlık uyandırıcı anıydı. Ve bunu ona ben yapmıştım.

Bunu birlikte yapmıştık.

Onun kucığında kıvranan, ciyaklayan yeni bir hayat yaratmıştık.

Huzurunu bulmuştu.

Onun merkezi.

Bronz-siyah buklelerini melek yanaklarından silerken oğlumuz mırıldandı. bir hata yapmaktan, hayal edilebilecek en kötü anne olmaktan korkuyordum. Ama eve, salona döndüğümde, aşçılar ve temizlikçiler yeni sakinlerine hoş geldin demeye geldiler; kendi deneyimlerinden kesitler sundular ve bana bunu yapabileceğime dair cesaret verdiler. Bu küçük insanı yetiştirebilirdim. Ona nasıl ahlaklı, nazik ve bilge olunacağını öğretebilirdim. Borç Mirasını kırmayı başarmıştım. Bir erkek bebek yetiştirebilirdim, sorun olmazdı.

Jethro karyolanın diğer tarafından elime dokundu, elini serçe . Oğlumuz yatağında kıpırdandı, ortak parmaklarımızı yakaladı ve sıktı.

Jethro beşiğin üzerinde gerinerek beni usulca öperken kalbim parlıyordu. "Yarattığımız şeyi seviyorum."

Gülümsedim. "Buna oldukça sevindim."

Bizimkinin etrafındaki tombul parmaklar daha fazla ilgi talep ederek kısırdı. "Tamam, tamam, talepkâr küçük şey." Jethro beni ve oğlunu son bir kez öpmek için eğildi. "Yatma vakti geldi."

"Hayır!"

"Evet."

Küçük çocuk başını salladı, en sevdiği oyunu seviyordu.

Sessizce durdum, oğul ve babanın etkileşimini izledim. Seçtiğimiz isim bundan daha uygun olamazdı.

Kerkenez.

Kestrel 'William' Hawk, Jethro'nun asıl atası ve en yakın kardeşinin adını taşıyor.

Jethro dramatik bir şekilde iç çekti. "Eğer , yarının tadını çıkaramazsın."

"Evet. Tomarrooww."

Kıkırdamamı bastırdım. Kes yaşına göre fazlasıyla zekiydi. Konuşmayı normalden çok daha erken öğrenmişti ama küçük aksanı beni gülmekten kırıp geçiriyordu.

"Hayır, eğer uyumazsan yarın diye bir şey yok." Jethro sırtarak Kes'in boynuna bir ahududu daha üfledi. "Neden biliyor musun?"

Kes sanki bu soru son derece önemliymiş gibi kaşlarını çattı. "Hayır."

"Çünkü uyumazsan yarın gelemez çünkü hala bugünün içindesin. Bu yüzden uyuruz, Kes. Böylece bugün geçebilir ve rüyalarımız yeni bir başlangıcı çağrıştıracaktır. Bu geleneği mahvetmek istemezsin, değil mi?" Çarşafı daha sıkı sararak gülümsedi. "Ne de olsa annen ve ben gelecekte olacağız, yarını yaşayacağız, sen ise geçmişte takılı kalıp bugünü yaşayacaksın. Biz uyumaya gidiyoruz. Bu senin de uyuman gerektiği anlamına geliyor."

Kes aniden dondu, kalıtsal altın gözleri bana kilitlendi. "Doğru mu?"

"Çok doğru." Burnunun düğmesine basarak mırıldandım, "Uyu küçüğüm, böylece güzel bir gün geçirebiliriz. At binmeye gidiyoruz. İster misin? Bu mu?"

Sonunda yorgunluğun onu ele geçirmesine izin vererek genişçe esnedi.

"Aferin oğlum." Elimi karyoladan çekerek sessizce kapıya doğru ilerledim. Jethro kaldı, Kes'e bir öpücük daha vermek için eğildi. Oğlunun minik göğsünü okşayarak gece lambasının güvenli olup olmadığını ve bebek telsizinin açık ve telefonuyla senkronize olup olmadığını kontrol etti.

Arsız altın gözleri ve sarkık koyu bronz saçlarıyla tıpkı adaşına benzeyen küçük çocuk yorganına sarılmış, babası odanın öbür ucundan gizlice yanıma gelirken çoktan rüyalara dalmıştı.

"Yatmadan önce mümkün olduğunca çok dakika geçirmek için bizi manipüle ettiğini biliyorsun, değil mi?"

Sessizce güldüm; bizim koğuşun koridoruna adım atarken kapıyı bir aralık açık bıraktım. "Bunu hissettin mi yoksa sadece ebeveynlik 101 mi?"

Kolunu belime doladı. "İkisinden de biraz. Eğer dikkatli olmazsak, bizi tamamen parmağında oynatacak."

"Eh, sanırım bu zaten oldu."

Çocuk odasından çıkıp, bekâr kanadının koridorundan aşağıya indik. Artık bekâr kanadı değildi. Odaların çoğunu oyun odalarına, medya odalarına dönüştürmüş, yatak odasını da abartılı brokar ve bordo deri yerine yumuşak beyazlar ve grilerle yenilemiştik.

Evin yenilediğimiz tek bölümü burasıydı ve alçı işleri ile arşitravlardaki Şahin sembolizmini kaldırmıştık. Evin geri kalanı Hawksridge bir mimari ve tarih anıtıydı. Bu kadar zengin ve detaylı bir şeyi parçalara ayırmak doğru olmazdı.

Uyumaktan daha fazlasını yapmak için yatağa gitme düşüncesi aklımdan geçti.

Kestrel'in doğumundan sonra koşmaya geri döndüm. Bu bir angarya değildi. Özgürlük için, huzur için koşuyordum. Koşuyordum çünkü keyif aldığım bir şeydi. Bebeğimin kilolarını verdim ve kendi bedenime uygun elbiseler tasarlamaya geri döndüm. Sezaryen izi, vücudumda bir hayat yaşadığımı ve kazandığımı kanıtlayan bir başka izdi. Ama asırlık bir borçla savaşıyor kazandığım diğer pek çok yara izinin aksine, bu yara izini gururla taşıdım çünkü bana hayal edebileceğim en büyük hediye tarafından verilmişti.

Ve yakında, başka bir hediyem daha olacaktı. Başka bir sırrım daha vardı.

İlkinden çok daha uzun süre saklamayı başardığım bir sır. Büyüyen yumrumu bahaneler ve maskelerle gizlice sakladım. Sürprizimi iki nedenden dolayı saklamıştım. Birincisi, Jethro'nun haberimi hissetmesinin ne kadar süreceğini görmek istiyordum. Birdenbire bulaşıkları bırakmasını ya da evrak işlerini yapmayı bırakıp karnımda büyüyen şeyi duyurmasını bekliyordum.

Ancak Kes hayatımıza girdiğinden beri durumu daha da yumuşamıştı. Artık onu koşulsuz seven ve aşırı duyarlılığın jiletli bıçağı üzerinde yürümeyen ikimiz vardı - buna ihtiyacı yoktu. Odaklanması gereken tek şey mutlu düşünceler ve memnuniyetti.

Kes doğmadan önce, onu stresli bir gün geçirirken yakalar ve paylaşabileceğim tüm sevgiyi vererek durumunu yatıştırmaya çalışırdım. Bağlantımızda ona sığınak sağlar ve ihtiyaç duyduğu sürece onu kucaklardım. Kalabalıklar içinde olmak onun için hala çok fazlaydı. Sessizliğe olan ihtiyacı azalmadığı için şirket seyahatleriyle uğraşmak pek sık gerçekleşmiyordu.

İlişkimizin başlangıcında, beni ne kadar tüketeceğini, ona olan sevgime ne kadar güveneceğini söylediğinde, kabul ettiğim şeyin sonuçlarını tam olarak anlamamıştım.

Ama artık biliyordum ve en azından bunu yapabilirdim.

Bana çok şey vermişti. Her gün bana isteyebileceğimden çok daha fazlasını veriyordu ve insanlarla uğraştığım uzun bir günün ardından onu iyileştirmeye yardımcı olabilmek bana güç ve bağlantı veriyordu.

Ama oğlumuz.

Şey... o gerçek tedaviydi.

Jethro'nun Kes'e sarılması yeterliydi ve gözlerindeki stres eriyecekti. Omurgasındaki gerginlik yok olur ve iki yaşındaki çocuğa sımsıkı sarılınca basit bir sessizliğe ihtiyaç duyardı.

İki yıl.

Kestrel Hawk II'nin iki yıldır hayatımızda olduğuna inanamıyordum.

Zihnim sırrıma dönmüş, büyüyen yumruyu kurnazca okşuyordu.

Bunu ondan saklamamın bir diğer nedeni de o anın özel olmasını istememdi. Kulağına fısıldamak ve bana bu kadar çok şey verdikten sonra ona değerli bir hediye vermek istiyordum.

Siyah elmas nişan yüzüğümü döndürürken Kes'in Salon'daki ilk haftasını hatırladım. Jethro bir günlüğüne ortadan kaybolmuş, bana dinlenmemi ve döndüğünde her şeyin ortaya çıkacağını söylemişti.

Bir tay ile döndüğünde buna inanamadım.

Böylesine narin ve küçük bir midillinin yularını kavrayıp onu salondan gururla geçirerek Kerkenez'in kreşine götürürken gözyaşları dökülmüştü.

Orada, sevimli alaca tay burnunu karyolanın parmaklıklarından içeri soktu, bebeği kokladı ve at ile binici arasındaki sarsılmaz bağın ilk taşını inşa etti.

Taya Gus adını vermeyi kararlaştırmıştık; bize göz kulak olan adamın verdiği bir başka isimle tayı etiketlemiştik. Gus'ın nereden geldiğini öğrenene kadar birkaç hafta geçmemişti.

Jethro, kardeşi Moth'u veren yetiştiriciye geri dönmüş ve mükemmel bir soydan gelen bir soy satın alarak başka bir kader çemberi yaratmıştı.

Kalbim taşı; koridorda durdum. Jethro kaşlarını kaldırdı.

"İyi misin?"

"Sana bir şey söylemek istiyorum."

Durakladı, burun delikleri açıldı. "Bana ne söyleyeceksin?"

"Burada olmaz. Özel bir yere gitmek istiyorum. Sadece ikimiz."

Kaşlarını çattı. "Beni korkutuyorsun. Anlat bana." Elleri kalçalarımın dolandı ve beni duvara doğru geri götürdü. Beni süslü duvar halılarına doğru bastırırken, ağzı boğazıma yapıştı. "Ne sakladığını öğrenmek için beni sana işkence etmek zorunda bırakma, karıcığım."

Dili ve ağzının sıcak ıslaklığı içimde muhtaç dalgalar yaratırken eridim. "Belki de yüzmek? Sana sıcakta anlatabilirim yaylar?" Zihnim mutlu anlarla, Kes ile sıcak suda sıçradık ve oğlumuz yatağa girdiğinde Jethro ile yavaşça seviştik. O zamanlar Hawksridge'in altındaki pınarlar hayatımızın düzenli bir parçası haline gelmişti. Ve ben

Jasmine'in Vaughn'u sadece körelmiş kaslarını rahatlatmak için değil, aynı zamanda başka şeylerle de şımartmak için birkaç kez oraya götürdüğünü biliyordu.

Dudakları boynumdan ağzıma doğru öpücükler gönderdi. Kalçalarını eğerek hızla sertleşen ereksiyonunu karnımın alt kısmına doğru itti.

Davetini kabul ederek inledim.

Dili benimkiyle dans ederken nefes alış veriş hızlandı. Beni yavaşça, vahşice, tatlı tatlı öptü. Salon yüzüyordu ve bacağım onun kalçasına takılmak, eteğimi yukarı çekmek ve vücudunu içime almak için kaşınıyordu.

Elini başımın yanına koyarak kendini bana doğru uzattı. Sesi şehvetle titriyordu. "dağıtmana izin vermeyeceğim. Ne sakladığını bilmek istiyorum ve eğer özel bir yerde olmasını istiyorsan... Daha iyi bir fikrim var."

"Oh?"

Duvarı iterek elimi tuttu. "Evet.

Paha biçilemez bir yerde. Hadi bir yürüyüşe çıkalım. Sahip olduğumuz ve oğlumuz için koruduğumuz topraklarda. Düşünebildiğim en özel şey bu."

Daha fazla katılamazdım.

Evin içinde ilerlerken parmaklarımız birleşti, Kara Elmas kardeşlere başımızı salladık ve antreden geçerken Flaw'a el salladık. Saat geç değildi, akşam dokuz civarıydı ama yaz göğü alacakaranlıkla alay ediyordu. Güneş gitmiş, dışarının sıcaklığını düşürmüştü ama ayak bileğime kadar uzanan eteğim ve çingene bluzum beni küçük bir gezi için yeterince sıcak tutacaktı.

Salondan çıkıp araba yolundan aşağı inerken ayak seslerimiz çakılları ve yapıları rahatsız etti.

Meyve bahçesinin önünden geçerken, bir gün önce topladığımız sulu meyveleri hatırlayarak ağzım sulandı. Jasmine bana da kendisi gibi yeşil bir parmağa sahip olmayı öğretmek için elinden geleni yaptı ama ilgilenmedim; dikmem gereken bebek kıyafetlerim varken olmazdı.

Yasemin'in küçük Kes'i nasıl tuttuğu gözümünden kaçmamıştı. Bir çocuk istiyordu. Bir keresinde Vaughn'dan hamile kalması hakkında gece geç saatlerde konuşmuştuk.

Uzun zamandır -çok uzun zamandır- Vaughn'un kendisine dokunmasına izin vermemişti. Böyle bir düşünce ne kadar aptalca olursa olsun, birinin onu sevebileceği korkusunu üzerinden atamamıştı. İki yılı aşkın süredir birlikteydiler ve Vaughn'un kendisiyle yatmasına izin vermesinin neredeyse bir yılını aldığını itiraf etmişti.

"Beni nereye götürüyorsun?" Araba yolundan ayrılıp ormana girdiğimizde sordum. Birlikte, atalarımın mezarlarının yanından geçerek koştuğumuz patikayı takip ettik.

Kalbim sıkıştı, o korkunç bozkırla ilgilendiğimiz ve onu daha iyi bir dinlenme yeri haline getirdiğimiz günü hatırladım. Mezarları babam ve erkek kardeşimle tartıştıktan sonra hepimiz onları gömüldükleri yerde bırakmaya karar verdik. Bununla birlikte, toprağı yeniden kutsadık, yeni mezar taşları yazdırdık ve tepenin kötü niyet yerine sadece iyi tezahürleri barındırmasını sağladık.

Hem Weavers hem de Hawks'ın araziye gömülmüş olması ve kişisel mezarlık izni için yasal işlemleri takip etmiş olmamız, tamamen yasalara uygun bir . Sık sık ziyaret etmedim ama zamanı geldiğinde geçmişimizi çocuklarımızdan saklamak gibi bir niyetim yoktu.

Jacqueline de dahil.

Ona ortak soyumuzdan başlamıştım ama fazla ilerleyememiştim.

Ço

k Son iki yılda beş kez buluşmuştuk.

uza Başlangıçta bir yabancıya bakmak garip ve kafa karıştırıcıydı

k.

Bir rahmi ve doğum gününü paylaşan. Ama yavaş yavaş, kibarlıktan Tanıdıklardan hoş arkadaşlara. Kes'i gelecek ay Cornwall'a onu görmeye götürme planlarımız vardı.

Kendi çocuğı yoktu ve uzun süreli partneri Joseph ile daha yeni evlenmişti. O benim kız kardeşimdi... ama aile olmak zaman alacaktı.

"Özel bir yerde." Jethro karanlıkta gülümsedi. "Akşam yemeğinden sonra yürürüz diye düşünmüştüm... sorun olur mu?"

"Elbette, iyiden de öte." Aklım ona bu haberi nasıl söyleyeceğimdeydi.

Çalılıklardan bir homurtu sesi geldi. Donup kaldım, çalıların baktım, bir kirpi ya da porsuk arıyordum.

Sincap çalılıkların arasından fırlayıp Jethro'nun bacaklarının etrafından dolanarak geldi.

"Bolly, kulübenin dışında ne halt ediyorsun?" Jethro kaşlarını çatı.

"Nasıl dışarı çıktı bu?"

Sırıttım ve köpeğı sarılmak için kalçalarımın üzerine çöktüm.

Hawksridge'deki ilk gecemde beni evlat edinmişti ve hâlâ tilki köpekleri arasında en sevdiğim köpekti. Jethro artık avlanmıyordu ama arada sırada, peşimizdeki köpeklerle birlikte arazide dörtnala koşuyorduk.

Köpek havlayarak elimi yalamaya geldi. "Bizimle gelebilir." "Daha sonra onu ahıra geri götüreceğiz." Jethro elini şaklattı.

Parmaklar. Tazı itaatkâr bir şekilde topukladı.

Jethro ve ben ormanda ilerlerken sessizlik çöktü. Ay sadece çok fazla aydınlatıyordu ama gözlerimiz alıştı. Bir hayvan patikasını takip ederek, birkaç eğrelti otu ve yüksükotunun uykuya daldığı küçük bir açıklığa çıktık.

Haberlerimi anlatmak için Jethro'ya döndüm ama ağzı ağzıma yapıştı ve söylemek istediğim her şeyi susturdu.

"Benimle bir oyun oynamak ister misiniz, Bayan Hawk?"

Sırıttım, teni ay ışığında gümüş rengindeydi. "Oyun mu? Ne tür bir oyun?"

Dişleri kulağıma doğru ilerledi. "Kötü anıları iyilerle değiştirmek için bir oyun."

Bunu her borçla birlikte yapmıştık. Sekizgen sera müstehcen seks için favori bir yer haline gelmişti ve göl ördek taburesi damgasından kurtulup değerli bir piknik noktası olmuştu. Hawksridge Hall'un adını son birkaç yılda yaşadığımız pek çok mutlu anıyla birlikte değiştirmiştik.

Kalbim hızla çarpıyordu. "Beni meraklandırдың. Devam et."

Kıkırdadı. "O ilk günü hatırlıyor musun? Sınıra doğru canını kurtarmak için koştuğun günü? Sana kaçmanı söylemiştim. Seni kovalayacağımı söylemiştim. Ve seni bulduğumda... bana hayatımın en iyi oral seksini yapmıştın."

Titredim. "Hatırlıyorum."

"Seni tekrar kovalamak istiyorum, Nila."

Beni yakaladığında bana ne yapacağını düşününce gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Çıplak mı, giyinik mi?"

Gözleri parladı. "Hazır giyinmişken kaç. Seni yakaladığımda bana ait olanı almamı ."

Nefes nefese kollarından uzaklaştım. Zaten nefes nefese kalmıştım. çok uzağa koşup koşamayacağımı bilmiyordum. değil. Ama sevdiğim adamdan kaçmanın, beni durdurduğunda ne yapacağını bilmenin katıksız heyecanı kanımı hızlandırdı. "Ne kadar avantajım var?"

"Birkaç dakika." Eğildi ve Squirrel'ı ensesinden yakaladı. "Arkadaşım bana yardım etmek için burada olacak. Tıpkı o gün yaptığım gibi." Dudakları büküldü

seksi bir sırıtışa dönüştü. "Hızlı koşmanı öneririm Needle. Aksi takdirde, sen daha birkaç adım atmadan seni yere yatırıp sikimi bacaklarının arasına metre."

Saçımı atkuyruğu yaparak bir lastikle sabitledim. "Tamam." Meme uçlarım ağrıyordu ve utanç verici bir şekilde ıslanmıştım. Geriye doğru yürürken nazlı nazlı gülümsedim. "Bahse girerim düşündüğünden daha uzağa giderim."

"Benimle alay etmeyi bırakıp koşmaya başlamayı öneririm..."

"Bakalım kim kazanacak." Pirouetting, havalandım. Bale ayakkabılarım uçararak beni Jethro'dan uzaklaştırdı.

Oynayabilmenin ve gülebilmenin sarhoşluğu kanımda köpürüyordu. Beni yakaladığı an, beni alacaktı. Ve hakkı olanı -her zaman onun olacak olanı- aldıktan sonra ona haberlerimi anlatacaktım.

Devrilmiş bir kütüğün üzerinden sıçrayarak çalılıkaların arasına daldım, dalları kırdığımı ya da büyük yapraklara çarptığımı umursamadan. Beni bulacaktı. Ve ben de bulmasını istiyordum.

Sözüne sadık kalarak, Sincap'ın uluması gece gökyüzünde duyulmadan önce bana birkaç dakika avans verdi ve kovalamacasının sinyalinı verdi.

Eğildim, ağaçların ve köklerin etrafından dolandım ve uzaklaşmak için elimden geleni yaptım.

Ama korku yerine kahkaha ve sevgiyle kıvılcımlandım.

"Kaçıyor musun? Çünkü ben kovalıyorum." Jethro'nun baritonu çalılarının arasından fırladı.

Daha hızlı koştum, saçlarımanın bağı çözüldü ve abanoz teller sırtımdan aşağı dökülürken küçük bir çalılıktan geçip sık ormanlık alana girdim.

Daha uzağa gidebileceğimi umuyordum. Ama Squirrel beni önce buldu.

Patileri arkamda gürleyerek bana o meşum günde ağaçtaki saklanma yerimi mahvettiğini hatırlattı. Yanımda koşan köpeği püfür püfür karıştırdım. Dili sallanıyordu ve siyah gözleri heyecandan parlıyordu. "Hainlik yaparken bile arkamı kolladın, değil mi?"

Sincap viyakladı. Ona Bolly demeye asla alışamayacaktım. Bu onun adı değildi, o kıllı kuyruğuyla değil.

Zor nefes alarak başka bir küçük açıklığa girdim. Burada gökyüzüne doğru uzanan birkaç fidan vardı. İleri atılmak istedim ama bir el bileğime kement atarak beni geri çekti.

"Yakaladım seni, küçük Weaver."

Titredim, içim ihtiyaçla sıkıştı. "Ellerimi çözün Bay Hawk. Aksi takdirde, söz veriyorum hayatını cehenneme çevireceğim."

"Asla." Beni hızla bir ağaca yasladı, bileklerime vurarak Başımın üstünde durup köprücük kemiğimi ısıırıyor. "Bütün gün bunu yapmak istedim."

Dili boğazımdan aşağıya, yakamın üzerinden göğüslerimin arasındaki çukura doğru yalayarak ilerlerken iniltiye dönüştü. "Ne yapacaksın?"

"Bu." Beni döndürerek önümü ağaca yasladı ve yazlık eteğimi toplamak için eğildi. Çıkardığı sesle tüylerim diken diken oldu.

Fermuarın açılması ıslaklığın birikmesine neden oldu.

"Bütün gün sana baktım. Sen oğlumuza sarılırken ben senin için sertleştim. Sen yemekte şarabını yudumlarken ağzım seni yalamak için sulandı."

Jethro'nun elleri vücudumda aşağı doğru kayarak hatlarımı takip edip kalçalarımaya yapıştığında boğazım düğümlendi.

"O kadar mükemmelsin ki."

Sırtım onun tutuşuyla kamburlaştı. Ereksiyonunun sıcak çeliği bacaklarımın arasına girdi. "Daha geniş aç, güzel Weaver. Sana ihtiyacım var, hem de çok ihtiyacım var."

Şimdiye kadar hissettiğim en yoğun, en hızlı arzuyla sarsıldım. Jethro eteğimi yukarı çekerken ayaklarım açıldı.

"Jethro..."

"Bırak ben yapayım."

"Her şeyi yapmana izin verirdim." "Tanrım."

Bir ayağımı kaldırarak külotumu indirmesine izin verdim ve külotumdan çıktım, beni tekrar ağaca sıkıştırıp kalçalarını kıcıma doğru iterken inledim.

Ellerimi serbest bırakmak için mücadele ettim, yan tarafını okşamak için arkama uzandım. "İhtiyacım var... Sana dokunmam lazım."

"Hayır, seni becermeme izin vermelisin." "Yap o zaman. Al beni. Tamamen seninim."

"Kahretsin, Nila." Parmakları tenime batarken elleri titriyordu. "Seni alacağım. Doğru. Sikeceğim. Şimdi." Kalçalarımı tutarak içime girdi.

"Aman Tanrım." Jethro'nun büyük boyu her şeyimi ele geçirirken başım geriye düştü. Nazik değildi. Nazik değildi. İstediyini alan bir adamdı.

Rahmimin içindeki hediyeği hiç düşünmemiştim. Onun içimde olması ve vahşi bir şekilde birleşmemiz dışında düşüncem yoktu.

Hiç böyle bir mutluluk ya da daha basit arzular hissetmemiştim. Bir ormanın ortasında sevişen iki hayvan gibiydik. Ay ve yıldızlar dışında yapayalnızdık.

Bileklerimi tekrar kavradı, dişleri boğazıma kenetlenirken onları başımın üzerinde tuttu. İnledi, sertçe itti, her santimini içime soktu.

"Siktir, seni seviyorum." Sesi zaten alev alev yanan şehvetin üzerine daha fazla yakıt döktü ve içim onun uzunluğunu yumrukladı, daha fazlası için yalvardı, nasıl

beni zorlayacaktı.

"Tanrım, bu çok iyi. Hissediyorsun..." O beni gözlerim kapandı. Hızı öfkeli ve acımasızdı, zevk keskin ve eziciydi. "Durma. *Lütfen*, durma."

Beni daha sert becermek için geri çekilirken nefesi omurgamdan aşağı süzüldü. "Durmaya hiç niyetim yok."

Zorlu parmak uçlarıyla çenemi açarak, ağzı benimkine indi, emiyordu, kaygandı. Öpücüğü insanlığımdan geriye kalan ne varsa çaldı ve kendimi tamamen ona teslim ettim. Kendimi onun vahşi ıslaklığına bıraktım. dilini. Vücudumu becerirken dilimle sevişirken inledim.

Serbest eli her kıvrımın üzerinde vals yapıyordu, ağgözlü ve sert, meme uçlarımı büküyor, tüm göğsümü avucunun içine alıyordu.

"Bunu seviyorsun."

Başımı salladım, öpüşürken nefes nefese kalmıştım. "Çok fazla." "Sana kötü ve sert davranmamı seviyorsun." "Evet."

"Seni yumuşak ve tatlı bir şekilde almamı seviyorsun." "Evet."

"Beni seviyorsun."

"Binlerce kez, evet."

Aleti tepeme çarptığında , bu da bir orgazmın habercisiydi. Dizlerim titredi ve ağacın kabuğu yanağımı tırmaladı.

Ama hiçbir şeyi değıştirmezdım. Tek bir lanet şeyi bile.

Dilinin ritmik vuruşları, sikinin iddialı vuruşlarıyla eşleşiyordu.

"Hisset beni, Nila. Sikimi içinde hisset."

Penetrasyonunun etrafından daha fazla ıslaklık fişkırırken meme uçlarım ağrıyordu. "Hissediyorum. Her santimini hissediyorum."

"Ne kadar sert olduğumu hisset. Seni ne kadar sevdiğimi hisset."

Bacaklarımı daha geniş açtım, daha fazlası için sırtımı kamburlaştırdım. "Kite..."

"En son benden benden nefret ederken, şimdi beni ne kadar sevdiğini düşün."

Sesi orgazmıma bir katman daha ekledi. Onu çok istiyordum. Boşalmak istiyordum ama bunun bitmesini de istemiyordum.

"Sahip olduklarımızı hak etmek için ne kadar çok şeyin üstesinden geldiğimizi düşün." İçimde kendini kaybetmesini seviyordum. Ruhum onun ihtiyacıyla yankılanıyordu. Bedenim onun serbest kalması için yalvardı. Onu her yerde hissediyordum; havada, tatlarda,

sesler, ta kendisi. O bir insandan daha fazlasıydı; o ısı, güç ve sonsuzluktu.

Bana bir çocuk vermişti. Beni borçlardan kurtardı.

Beni bir insandan daha fazlası yapmıştı. Beni ölümsüz yaptı.

Aşkıyla ölümsüz. Tutkusunda ölümsüz.

"Siktir, Nila. Her ne düşünüyorsan. Beni boşalmaya itiyor." "Gel o zaman."

"Henüz değil."

Hızı çılgınlığa dönüştü, nefes alış verişlerimiz yankılanan soluklara karıştı. Eli enseme indi ve daha sert, daha hızlı sürerken beni yerimde tuttu. Tamamen birbirimizin büyüüne kilitlenmiştik; bir coşku bombardımanı.

"Lütfen," diye yalvardım. "Daha fazla."

"Sana daha fazlasını vereceğim." Parmakları önümden aşağıya doğru inerek

Klitoris.

Dokunuşunun altında lezzetli şimşek parçaları çıtırdarken inledim. I patlamasına bir saniye kalmıştı. Tek bir nefes. Ben geldim.

Şimşek bir süpernovaya dönüştü, ışık hızıyla yayıldı, göğsümde, kalbimde ve ruhumda patladı. Tüm bedenim sıkıştı ve dalgalandı, beni coşkuyla sarmaladı.

"Lanet olsun." Jethro'nun alını enseme indi ve kendini tamamen kaybetti.

Aleti bir içeri bir dışarı sarsılıyor, her hamlesinde karnı omurgama çarpıyordu. Serbest bırakılmasının ilk hamlesi içimde patladığında iniltisi sırtımdan aşağı doğru aktı.

Beni doldururken, içimde zevk bulurken hareket etmedim. Orgazmdan dolayı hâlâ ağrım olmasına rağmen memnuniyetle titredim.

Serbest bırakılması sona erdiğinde, elleri sırtımda dolaştı, kıvrımlara masaj yaptı, beni minnettarlık ve teslimiyetin mükemmel bir karışımıyla yıkadı. Beni baskın bir şekilde ele geçirmişti ama saklamam için bana her şeyi vermişti. Gerçek güç buydu. Seksten sonra gelen şey.

Nefes nefese . Dölünün kaygan damlacıkları iç bacaklarımda iz bıraktı.

Kollarında kıvrılarak, gözlerindeki şefkat ve huşu karşısında gülümsedim. Bir mucize yakalamıştık ve bir peri masalının içinde yaşıyorduk.

"Buraya gel." Sesi boğuk ve derindi. Kollarını bana dolayarak, paylaştığımız tüm sevgiyle beni kucakladı. Seks öfkeliydi,

ama bu şefkatin özüydü.

Kollarım beline dolanırken göğüslerim göğsüne bastırdı ve aramızdaki tüm boşluğu sildi.

Uzun bir süre birbirimize sarıldık, bu kadar olağanüstü bir şekilde çözüldükten sonra yeniden toparlanmaya çalıştık.

Geri çekilirken Jethro'nun gözleri ağzıma kilitlendi. "Teşekkür ." Başını eğerek dudakları dudaklarımı gıdıkladı. "Öp beni, Nila."

Bu iki küçük kelime benim en sevdiğim şey haline gelmişti.

Onu öptüm.

Dans sıcak ve ıslaktı, geçmişin ve bugünün erotik birleşimi ve unutulmaz bir geleceğin yalamasıydı.

Kendimizi daha insani hissettiğimizde ve o kadar çiğ ve açıkta olmadığımızda, Jethro beni bıraktı. Cebinden bir mendil çıkararak zevkini kalçalarımın nazikçe sildi ve külotumu giymek için eğildi.

Danteli kalçalarımın kadar çekip çıplaklığımı gizlerken omzuna tutundum. Eteğimin tekrar yerine düşmesine izin verirken, hâlâ sert olan sikini kot pantolonunun içine sokup kemerini bağlarken gözlerimi ondan ayıramıyordum.

Sincap mükemmel bir zamanlamayla çalılıklardan fırladı, sanki bize mahremiyet vermiş gibiydi. Jethro kovalaması için ona bir sopa atarken kuyruğunu sallayarak havladı.

Giysilerimi düzelttim. "Şimdi ormanın ortasında karının ırzına , neden gitmek istediğimi bilmek ister misin?

Özel bir yere mi?"

Dudakları seğirdi. "Tabii ki biliyorum-"

Dondu kaldı, alnı çatıldı. "Aman Tanrım. Sen- sen-"

Gözlerimi devirdim. "Cidden, senin durumun benim sırrımı mı çaldı?

Bunca zaman sonra, ben sana söylemeden doğru mu tahmin ediyorsun?" Sahte bir öfkeyle ayağımı yere vurarak, "Seni hiçbir şeyle şaşırtamam," diye homurdandım.

Jethro . "Demek ..." Işıldadım.

"Öyleyim."

İleri atıldı. Elleri -o güne kadar cinsel açıdan o kadar talepkâr ve sert olan elleri- şimdi beni sanki cam kırıklarıymışım gibi tutuyordu. "Nila... kahretsin, buna inanamıyorum. Bunu hak edecek ne yaptım ben?"

Yanaklarını tutarak onu öptüm.

Onu birlikte geçirdiğimiz ve geçireceğimiz her gün için öptüm.

Kalbim sevinçle dolup taştı. "Hamileyim, Jethro. Ve bu sefer... bir kız."

Bu kadar acıya ama aynı zamanda bu kadar mutluluğa sebep olan bir kardeşe NE DERSİNİZ? Çok şey vermiş ama karşılığında çok şey almış bir hayata ne söylersiniz? Ölmüş bir kardeşe, ölmüş bir babaya, katledilmiş bir anneye, dengesiz bir büyükanneye ne söylersiniz?

Hayata ne diyorsun?

Salonda en sevdiğim yerde otururken, Vaughn işleri kontrol etmekten gelen Jethro'nun sırtını sıvazlarken gülümsedim. Zaman yakınlaşmışlar, her biri farklı dünyaları ve sorumlulukları öğrenmiş, Weaver ve Hawk sırlarını paylaşmışlardı.

Hayatın sorularına verecek cevaplarım yoktu ve yaşadıklarımızı daha iyi bir amaç için kullanacak bilgiğe sahip değildim. Tek bildiğim *hayatta kaldığımızdı*. Bize yeni bir başlangıç, mutlu bir gelecek, lekesiz bir ikinci şans verilmişti. Ve ben bunu tam olarak kavrayamamaktan bıkmıştım.

Nila bana bir şey öğretmişti. Jethro'yu hayata getirmişti ve Vaughn da karşılığında kalbimi çalmıştı.

Bir süre onunla savaştım. Yaklaşımlarını görmezden geldim ve ona olan arzuma ihanet ettim. Bu kadar kırık bir şeyi gerçekten istediğine inanmıyordum. Ancak gün be gün, hafta be hafta bana ne kadar aptal olduğumu gösterdi.

Evet, bacaklarım benden çalınmıştı. Evet, kaybımdan nefret ediyordum ve bazı günler kendime acımdan kendimi alamıyordum.

Ama şimdi... şimdi, çocuktan daha güçlü, daha akıllı ve daha yetişkindim. Evet, koşamıyordum. Evet, ayakta duramıyor, dans edemiyor ya da sekemiyordum. Ama öpmek, sevmek, sarılmak ve var olmak varken kimin umurundaydı ki? Çoğundan çok daha üstün bir dünyada var olabiliyor, çoğundan çok daha keyifli deneyimler yaşayabiliyor ve çoğundan çok daha derinden sevebiliyordum çünkü kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordum.

Şanslıydım.

Çok ama çok şanslıydık.

Hepimiz öyleydik.

Hayat çok kısaydı. Tarih bana bunu öğretmişti. Ve Vaughn bana cesur olma ve onu kucaklama gücü vermişti - zorlukları ve her şeyi.

Ailemi sevdim-hem canlı hem ölü, hem kötü hem iyi. Soyumu sevdim-hem intikamcı borçları hem de doğru sonu. Soyumdan utanmıyordum ama geleceğimin bir anlamı olması için tüm niyetim vardı. Hayır işleriyle uğraşmak istiyordum. Aldığımızı geri vermek istiyordum. Hayatımla bir *fark yaratmak* istedim.

Her kalp atışını kucaklamanın zamanı gelmişti çünkü her biri numaralandırılmıştı, her biri hesaba katılmıştı ve her biri korkuyla boşa harcanmıştı.

Artık korkmuyorum.

Bir lordun kız kardeşiydim. Kendi başına güçlü bir metres. Ve altı yüz yıllık bir mülkün anası.

Bir fark yaratabilecek imkânlara

sahiptim. Hayatı asla hafife almazdım.

Ve Hawksridge Hall hepimizi koruyacaktı... tıpkı yüzyıllardır olduğu gibi.

Beş ve bir buçuk yıl sonra...

"DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN. Mutlu yıllar sana!"

Emma ellerini , mumları söndürmek için sandalyesinde kıpırdandı.

"Şarkı söylemeyi kes! Şimdi. Şimdi üflemek istiyorum!"

Ellerimi minik omuzlarına kenetleyerek onun kıvranan formunu yerinde tuttum. "Çok sabırsızsın."

Nila gülümsedi ve fotoğraf makinesiyle bu mutlu anı yakaladı. Tex'in geçen yıl evlilik yıldönümümüzde bize aldığı fotoğraf makinesinin aynısı. O zaman minnettardım ama fazla heyecanlanmamıştım.

Benim dünyamda fotoğraflar ve videolar kötü şeyleri hatırlatırdı. Bu tür hatıraları kataloglamamayı tercih ederim. Ancak bu, Nila'nın bir öğleden sonra Kes ve tilki köpekleriyle habersiz oynarken çektiği bir yığın fotoğrafı karıştırmadan önceydi.

Donup kalmıştım. Yakaladığı adamın tamamen yabancı olduğundan o kadar emindim ki. Her gün tıraş olurken aynada bana bakan adamı görmemişim. Yerini bilen, yerini *seven* ve mutlu olan bir adama baktım. *Gerçekten* mutlu.

Eşim Emma'nın beşinci doğum gününün özel portrelerini çekip hapsederken kalbim parlıyordu. O fotoğraf makinesi -o kadar küçük ve basit bir şeydi ki- yeri doldurulamaz anıları yakalayarak çok değerli hale gelmişti. değerli zaman anları.

Boş zamanlarımda - ki Hawk'ı yönetmek arasında çok fazla zamanım yoktu

imparatorluk ve iki zorlu çocuk yetiştirme- film pozlama ile uğraştım. Salondaki birçok salondan birini karanlık bir odaya dönüştürdüm. Ben eski usul gelişmeyi tercih ettim. Çocuklarımin yüzlerine dokunabiliyor, karımın gülümseyen dudaklarına ilk ben şahit olabiliyordum.

Kimyasallar onu hiçlikten, siyah ve beyazdan canlı renklere dönüştürdü.

Sanki beni sevgisiyle hayata döndürmüş, beni kendi kendime kurduğum hapisneden kurtarmış ve dünyama büyüü bir renk katmıştı.

Kerkenez masanın kenarına tutunarak doğum günü şarkısı için başını dramatik bir şekilde geriye attı. "Velcro Smells'in doğum günü kutlu olsun. Mutlu yıllar sana!"

Nila onun kafasına vururken gözlerimi devirmiştim. "Kardeşine öyle deme."

Kes karışmış saçlarını ovuşturdu. "Ne? Öyle."

"" Emma dilini dışarı çıkardı. "Kokuyorsun. *Kirpi* gibi, *kirpi* gibi kokuyorsun."

Nila gülmemek için dudağını ısırđı.

Kendimi durduramadım. Gözlerim Jasmine'buluştu ve o da kıkırdamaya başladı. "Kirpi mi? Ne oluyor be?" Kız kardeşim karıma baktı. "Nerede oynamalarına izin veriyordun? Kirpilerin kokusu olduğunu bile bilmiyordum."

Vaughn , geçen yılki demlemelerden birkaçını aşırđı mutfaktan . Bu karışım yıllar önce babamın doğum gününde olduğu gibi devedikenı ve mürver değıl, lavanta ve hanımeli karışımıydı. Likör sertti, ama onu arzulayacak bir damak tadına sahip olabileceğimden şüpheliydim. Mahzende sakladığımız pahalı konyağı tercih ederdim. Mutlu olmak için alkole ihtiyacım olduğundan değıl.

Nila ve çocuklarımin sayesinde mutluluk içinde yaşıyordum. Kestrel ve Emma huysuz ve çocukluk duygularııla karışık olsalar bile, ben yine de onların sevgisinin tadını çıkardım. Durumumun beni tamamen kontrol etmesine nasıl izin vereceğimi öğrendim çünkü sevgili ailemin duygularını içime çekerek korkacak hiçbir şeyim yoktu.

Nila kamerayı bıraktı ve yanıma geldi. Elini kızının kabarık siyah saçlarının üzerine koydu. Yüzü benimkine doğru eğildi ve kısa bir öpücük paylaştık. Gözleri sessiz bir mesaj veriyordu. *Uygun olduğu anda sana sahip olacağım.*

Bakışlarım kapüşonlu. *Uygun zaman olup olmadığına bakmaksızın sana sahip olacağım.*

Bu pasta kesildiği an, sen benimsin.

Nefesini içine çekti.

Kendimi uzaklara bakmaya ve insanlarla dolu odaya bağlı kalmaya zorlayarak, Emma'nın doğum gününü kutlayan ailesine ve arkadaşlarına gülümsedim. Bu beni yordu -bu kadar çok insanın aynı anda bir arada olması- ama mızrak dövüşü, kıyafet giyme, zıplayan kaleler ve hatta yeniden canlandırılan bir kılıç dövüşü ile ortaçağ oyunlarından oluşan öğleden sonrası duygusal gerginliğe değmişti. Bütün gün ön bahçede su tabancaları ve hayvanat bahçesiyle bir çocuk rüyası yaşadık; eski dünyanın cazibesini modern sadelikle birleştirdik.

Emma ve Kestrel onlar için hazırladığım her sırrı keşfettiler ve onlara eğlenceli bir çocukluk gününden daha fazlasını verdiğimi düşünmek göğsümü gururla ısıttı - onlara mutlu bir çocukluk vermiştim ve bu ölçülemeyecek kadar paha biçilemezdi.

Birleşen sesler birlikte yükseldi ve şarkının son dizesini söyledi. "Mutlu yıllar sana!"

Kara Elmaslar'ın iri yarı adamları -Flaw tarafından onaylanmış, kefil olunmuş ve komuta edilenler- alkış tutup tezahürat yaptılar. V, kollarını sallayarak ve Emma'dan bir kıkırdama çalarak hoplayıp zıplarken, Tex Beş mumlu pastayı kızıma doğru yaklaştırdım.

Beş yaşında.

Kahretsin, zaman çok hızlı akıyor.

Kalbim her büyük olayda olduğu gibi burkuldu. Küçük olaylarda da. Durup nasıl bu kadar şanslı olduğumu düşündüğüm her an. Aynı saniyeler içinde sık sık Kes'i düşündüm. Kardeşimi hatırladım, arkadaşlığımızı özledim ve bana verilenleri paylaşmak için can attım.

Onun ölümünden duyduğum suçluluk hala kalbimi pıhtılaştırıyordu. Ölmemeliydi. Ailemdeki kötülüğün büyük tasfiyesi sırasında hayatta kalmayı hak eden biri varsa, o da oydu. Nila nasıl hissettiğimi, benim yaşayıp onun yaşamamasını hak etmek için nasıl mücadele ettiğimi biliyordu.

Bunu kabullenmeme yardım etti. Ve zaman onu yatıştırmaya yardımcı oldu.

Kes fiziksel olarak bizimle olmayabilirdi ama bazen Salon'da dolaşırken onun sessiz mizahını hissederdim. Onun bir bizimle kaldığına, ona katılma zamanımız gelene kadar bizi izlediğine inanmak hoşuma gidiyordu.

"Bir dilek tut." Nila , sandalyesinde zıplayıp minik yanaklarını şişirirken Emma'nın saçlarının almasını önledi. Küçük cehennem

ellerini masanın üzerine koydu, yüzünü şato pastasının soluk pembe gömmek üzereydi.

"Bekle." Nila başını salladı. "Üflemeden önce bir dilek tuttun mu?"

Kulaklarım diken diken oldu. Kızımın ne dilediğini bilmek istiyordum, böylece onu gerçekleştirebilirdim. Tüm varlığım her arzusunun gerçekleşmesini sağlamaktı. Tabii ki mantık çerçevesinde. Şımarık bir velet yetiştiremezdim.

Emma suratını astı, gözleri pastaya kilitlenmişti. "Ben zaten bir tane yaptım." Fırfırlı pembe tütüsünün içinde zıpladı. "*Lütfen*, üfleyebilir miyim? Üflemek istiyorum. Bir dilek tuttum. Bu *sonsuz* dek sürecek. Pasta istiyorum!"

Kes güldü. "O deli."

Kolunu çimdikledim. "Kız kardeşine deli deme."

Elime şakacı bir tokat attı. "Her neyse. Sen . Annemin delisi. Hepimiz deliyiz."

Onun mantığına karşı çıkamazdım.

"*Muuuumm!*" Emma ciyakladı. "Bırak üfleyeyim!"

Nila gülerek onu . "Devam et o zaman, beşini birden patlattığından emin ol. Yoksa dileğin gerçekleşmez."

Emma dondu kaldı, bu hayatı bilgiyi içine çekti. Sanki pastayı yemek yerine kremasına savaş açacakmış gibi pastaya ters ters .

O çok vahşi.

Gülümsedim.

Annesine çekmiş.

Nila'nın siyah gözleri benimkilerle buluştu. "Sence bir prens mi, bir midilli mi, yoksa geçen hafta dükkânda gördüğü o aptal uçan perilerden birini mi dilemiştir?" diye fısıldadı.

Kollarımı ortasına dolayarak onu önüme doğru çektim. Elmas yakasının üstündeki boğazının yumuşak tenini öptüm. "Umurumda değil. Her birine sahip olduğundan emin olacağım."

Kalbi benimkine çarptı. "Prens bile mi?"

Geri çekildim. "Tabii ki hayır. Bana kalırsa o yeni Rapunzel. Hawksridge'de onu tutacak bir sürü kule var."

Nila kıkırdadı. "Ona iyi şanslar. Onu ölçeklendirip kaçacaktır."

"Kaçmak mı?" Kulağının arkasını okşadım. İki kelime beni asla heyecanlandırmayı başaramazdı. Koş ve Öp. 'Koş' çünkü bana Nila'nın kaçmaya çalışacak kadar cesur olduğunu hatırlatıyordu ve 'öp' çünkü beni kırdığı ve kendisinin yaptığı andı.

Emma'ya annesinin cesareti miras kalmıştı ve ağaca tırmanma akrobasisinde kardeşini bile geçmişti. Bu yeteneği nereden aldığını bilmiyordum ama ağaçların tepesinde olmayı yerde olmaktan daha çok seviyordu.

Nila'nın ağaçların arasında çırılçıplak saklandığı ani bir anı zihnimi doldurdu. Vücudumdan kan fişkırdı ve sikim kabardı. Kalçalarımı usulca kıcına bastırdım. "Ağaçlardan ve koşmaktan bahsetmişken..."

Gerildi ve sonra eridi. Kolu boynuma dolanmak için yukarı ve arkasına dolandı. "Eğer ekose bir battaniye getirirsen, o zaman sana verdiğim şeyi vereceğimden emin olabilirsin."

Yanağını öperek nefes aldım, "Bitti." Sesimi daha da alçaltarak, Fısıldadım, "Bu kelimeleri kullanmayı gerçekten bırakmalısın. Kızımın doğum günü partisinde sert olmam son derece uygunsuz."

Nila kollarımın arasında dönerek ağzını benimkine dayadı. Dudakları beni öpücüklerle besliyor ve zar zor duyulabilen bir konuşma yapıyordu. "Seni bu kadar çok sevmemi sağlamayı gerçekten bırakmalısın." Gözleri benimkilerle buluştu. "Hissedebiliyor musun? Ne kadar dolup taşıtığını? Bu gece nasıl zapt edeceğimi bilemediğimi? Sadece... Sana ihtiyacım var."

Odanın geri kalanı soluklaştı - Nila dokunduğunda dünya hep soluklaşırdı. Be

n. "Hissediyorum. Hissediyorum."

Başını eğdi. "Nasıl bir his?"

Emma'ya bir göz attım, o hala tüm parayı nasıl harcayacağına karar verememişti.

mumlar hemen söner. "Salonun altındaki kaplıcalara girmek gibi bir his. Etrafımı saran sıcaklık ve hoşnutluk ile çok sıcaktan kaynaklanan hafif bir acı. Ama kaplıcaların aksine, soğuğa geri dönmek zorunda kalacağımı ve sıcaklığı geride bırakacağımı bilmenin rahatsızlığını yaşıyorum. Bunu bana sürekli olarak veriyorsun."

Nila yanağımdan öptü. "Bir daha asla üşümeyeceksin." Sözlerinin çifte anlamı -bir daha asla sevlmeyeceğim- beni mahvetti.

Boğazımı temizleyerek onu ittim ve odayı tekrar dikkatime davet ettim. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen partinin geri kalanını göremeyeceğiz."

Nila yarı güldü, yarı korktu. "Hangisini daha çok istediğim konusunda kararsızım." Dönerek masaya ve Emma'ya baktı.

Kes gözlerini devirdi, gözlerini kız kardeşinden ayırmadan sabırsızlıkla tatlıyı bekledi. "Hadi artık."

"Pushy." Emma küçük yanaklarını şişirerek sırttı. Ciğerleri genişledi ve hava yerine ahududu ama alevlerin kıvrılan duman spirallerine dönüşmesini sağladı.

Salon alkışlar ve tezahüratlarla inledi.

Emma motorcuları ya da milyarderleri tanımadı, onların hayranlığı içindeki yerinden emindi. Yine de ciyakladı ve sandalyesinin üzerinde koordinasyonsuzca dans etti.

Nila, her ihtimale karşı Emma'nın tütüsünü tuttu. "Aferin kızıma. Bütün dileklerinin gerçekleşeceğinden hiç şüphem yok."

Kes ağzı sulanarak bekledi. Kız kardeşinin tükürüğünün üfleme girişimiyle pastanın her tarafına bulaşması umurunda değildi. Tek istediği şekerdi. Çocuk ne zaman şekerlense uçurtma gibi havalara uçardı. Bu açıdan bana adaşını hatırlatmıyordu. Kardeşim hiçbir zaman kendini gerçekten bırakmamıştı; hiçbir zaman deli ya da ergenlik çağında aptal olmamıştı.

O zamanlar bunu sadece onun yaptığını düşünmüştüm ama şimdi benim için yaptığını düşünüyorum. Eğer kendini kaptırmasına izin verseydi, benim de kaptırmaktan başka çarem kalmazdı.

Nila'yı bırakarak elimi arka cebime attım ve gizli kutuyu sıktım. Nila bu hediyeği görmüştü ama Emma görmemişti. Bu son hediye olacaktı ama en değerlisiydi.

Emma bütün gün hediyeleri minnetle kabul etti. Çorap ve şerbetten yeni bir salıncak ve midilliye kadar her şeyi gerçekten takdir etmesini çok sevdim. Onun genç duyguları kalbimi patlayacak kadar doldurdu ve garip bir şekilde, çocukluğumu onun aracılığıyla yeniden yaşayabildim, mutsuz zamanları mükemmel olanlarla değiştirdim.

"Aşağı. Aşağı. Aşağı inmek istiyorum." Emma yeri işaret etti.

Nila sakince Emma'yı sandalyeden kaldırıp travertenin üzerine oturttu. "Hiçbir yere gitme. Sanırım ben pastayı keserken babanın sana bir hediyesi var."

Nila'nın siyah gözleri benimkilerle buluştu. Çok kısa bir birlikteydik ama sanki sonsuza kadar benim olacaktım gibi hissediyordum. Yatağında onunla uyanmaktan, kahvaltımı yanımda onunla paylaşmaktan ya da iğneleri kanımı sevdiğimden daha fazla çekse de gece geç saatlerde dikiş dikmesine yardım etmekten asla bıkmayacaktım.

Seni seviyorum.

Gülümsedi. Biliyorum.

Bakışlarımı onunkilerden ayırarak kalçalarımın üzerine çöktüm ve Emma'ya yaklaşmasını işaret ettim. Bizim için dünyalara bedel olan iki insanın adını taşıyan çocukları korumak ve büyütmek gerçeküstü bir şeydi; evlerimiz arasındaki savaşta ölen iki insanın. Kerkenez, kardeşimin bazı tuhaflıklarını benimsemişti ama hepsini değil ve Emma, benim durumumdan biraz muzdarip olup olmadığını merak etmeme neden olacak şekilde Textile'in üzerine titriyordu.

Tex'in, karısının torunlarının büyüdüğünü görmek için orada olmamasından duyduğu sevgi ve çaresizlikten kaçış yoktu. Emma onun elini tutar ve sessizce kucağına oturur, acısını sessiz bir şefkatle sıvardı.

Kızımın elini tutarak odanın dışına doğru baktım. Baldızım Jacqueline arka planda oyalanıyordu. Emma'nın doğum gününü kutlamak için birkaç günlüğüne gelmişti ama Salon'un onda uyandırdığı ürkeklikten kurtulamamıştı. Hawksridge Dokumacılara karşı nazik davranmamıştı ve o da kendi soyunu o kadar kolay kabullenememişti.

Nila ve Vaughn, Jacqueline'i aralarına almak için ellerinden yapmışlardı ama o farklı yetiştirilmişti. Kendini beğenmiş bir ailenin tek çocuğuydu. Büyük toplantılarla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu ve bu açıdan, onunla ilişki kurabilirdim.

Jacque'nin kocasıyla birlikte yaşadığı Cornwall'da onu ziyaret ettiğimizde daha mutlu zamanlar geçirdik. Orada, kendi topraklarında, küçük yeğenlerine sevgi ve panzehir yağıdırırken duyguları rahat ve kendinden emindi.

İyi bir teyzeydi. Ancak, dikenli siyah saçları Nila'nın abanoz nehrinden farklı olamazdı. Yine de aynı gözleri, aynı vücudu ve aynı sıvı zarafetini paylaşıyordu.

Nila ve Vaughn ikiz olduklarına inanarak büyümüşlerdi; üçüz olduklarını öğrenmek biraz alışmalarını gerektirmişti. Ancak, altta yatan tarih ve gizem, henüz karmaşık bir bağ kurmalarını engellemişti.

Zamanla oluşacaktı. Nila eninde sonunda kız kardeşini ısıtacak ve yardım etmek için orada olmadığından duyduğu pişmanlığı gidermesine yardımcı olacaktı. Utanç güçlü bir şeydi ve Jacqueline birkaç dakika farkla ilk doğan olmasına rağmen borcunu ödemediği için duyduğu pişmanlıktan kurtulamıyordu.

Borcun sonuçlarını bile tam olarak anlamamıştı. Tarihin derinliklerine dalmayı umursamadı.

Kalbim gümbür gümbür atıyordu. Jacqueline gizlenip saklanmasaydı, benim olacaktı, Nila'nın değil. Ve Borç'un sonu

Miras tamamen farklı olabilirdi, çünkü Jacqueline'e tahammül etsem de onunla bir bağ kuramadım. Duyguları kız kardeşine kıyasla dağınık ve gelişmemiştir. Asla buzlarıma ulaşip beni tuttuğu yerden koparacak güce sahip olamazdı.

Kollarım Nila'ya tekrar sarılmak için kaşınıyordu. Ona teşekkür etmek için. Onu sevmek için

On

u. Ben de öyle yaptım.

Çömeldiğim yerden doğruldum ve hemen karımı kucakladım.

Emma'nın önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

Nila sanki düşüncelerimi takip etmiş gibi yumuşak bir gülümsemeyle kabul etti.

Emma doğum günü yemeği için özel olarak peynirli puf ve sosisli börek kokuyordu. "Bugün Hokus Pokus'a binmek hoşuna gitti mi?"

Emma ellerini çırpı. ". Harika bir kız. Tekrar gidebilir miyim? Hemen şimdi?"

Onun bulaşıcı enerjisinde yüzdüm. "Bu gece değil. Yarın. Hep birlikte kovalamacanın üzerinde bir gezintiye ."

"Kuşları getirebilir miyiz? Ve tazıları? Ve Nemo'yu?"

"Nemo mu?"

Emma Nila'ya baktı. "Soracağını anne."

Nila sevgiyle gözlerini devirdi. "Nemo, Emma'nın köyde ilanını gördüğümüz bir kedi yavrusuna verdiği isim. Ona yeterince evcil hayvanımız olduğunu söyledim."

Saçlarını karıştırarak gülümsedi. "Sadece bir midillin var. Bu kadar hayvan hediyesi yeter."

Emma . Çocukça talepler karşısında gerildim ama o duygularını öyle bir olgunlukla dengeledi ki içimden gurur aktı.

"Biliyorum. Hocus inanılmaz." Eğilerek yanağını öptü. "Teşekkür ederim baba."

Kalbim aşkla paramparça oldu.

Emma için mükemmel tayı bulmak neredeyse bir yılımı almıştı. Bana Kes için tayı veren yetiştiriciden bir kısrağı sipariş etmiştim.

Neredeyse sekiz Kes usta bir binici olmuştu ve her gün benimle birlikte ata biniyor, yanımda tırıs gidiyor, cesaretle dört nala koşuyor, araziyi keşfediyordu.

Hawksridge'in sınırlarında ona toprağın ve mirasın değerini öğrettim. Şimdi Emma, Hocus Pocus adlı gece yarısı kısrağıyla bize katılabilir.

Emma'nın yapışkan ellerini bırakarak kutuyu almak için arka cebime uzandım. Ona uzatırken, yumuşak yanağını öptüğümde oda sessizleşti. "Bu

Büyüdüğünde senin için daha anlamlı olacak ama şimdi almanı istedim. Ona çok iyi bakacağına ve asla kaybetmeyeceğine söz ver."

Öfkeyle başını sallarken siyah saçları sallanıyordu. "Söz veriyorum."

Kırmızı kutuyu alıp açarken usulca güldüm. Mücevher kutularını açma konusunda yeterince deneyimi vardı. En sevdiği şeylerden biri Diamond Alley'e gidip Nila'nın değerli koleksiyonunu yağmalıyordu. Annesinin yakasını istediğini söyledi, hatta bir gün tırnak törpüsüyle çıkarmaya çalıştı. Borç Mirası'nın hâlâ yürürlükte olduğu başka bir zamanda başka bir adamdan doğmuş olsaydı, tasmanın onun küçük boynunda olacağını bilmiyordu.

O bir Weaver kızıydı. Ama artık bu isim böyle bir laneti beraberinde getirmiyordu.

Resmen evlenme teklif ettiğim gün Nila'ya gösterdiğim siyah elmas kolyeyi görünce küçük ağzı bir karış açıldı.

Nila bakışlarımı yakaladı, nişan yüzüğünü çevirerek düşüncelerinin benimkilerle birlikte olduğunu bana gösterdi. Beni anlamak için benim durumuma ihtiyacı yoktu; bu koşulsuz sevgiden ve birbirimizi bir ömür boyu dinlememizden kaynaklanıyordu.

Emma' kutunun içinden zinciri çıkarmasına yardım ederek gözyaşı damlasını önünde sallandırdım. "Bu çok özel. Taşı tanıdın mı?"

"Evet." Siyah saçları dalgalandı.

Daha önce hiç bu kadar zeki bir çocukla karşılaşmamıştım. Elmas kesimlerini, kusurlarını ve özelliklerini ezberleyip ezbere söyleyebiliyordu. En son Afrika'ya gittiğimizde Swahili dilinde birkaç kelime öğrenmişti ve hatta anaokulundaki çocuklara Nila'nın basit patiskaları zahmetsizce iğneleyip şekillendirmesini izleyerek kıyafet tavsiyesi bile vermişti. görkemli bir elbise.

İkimizin mükemmel bir karışımıydı. Nila ve benim büyümlü bir parçamız.

"Taşı nerede gördün?"

Nila'nın sol elini işaret etti. "Annemin yüzüğü ve bileziği." "Bu doğru.

Ve şimdi senin de bir tane var."

"Beni de onun kadar sevdiğin için mi?"

Güldüm ve onu kucakladım. Kestrel kapma mesafesine geldi ve onu grup sıktım. "Çünkü ikinizi de en onun kadar seviyorum. Hepinizi seviyorum."

Nila yanaklarındaki ani nemi usulca sildi ve pastayı kesmekle meşgul oldu. Jaz yaklaşarak kâğıt tabakları dizmeye ve pastayı kesmeye yardım etti.

Black Diamond kardeşlerden ve aileden birkaçına pembe krema ile dolu olanlar.

Odadakiler şekerlemelerini aldıktan sonra Jaz bana doğru döndü ve kucağındaki pasta tabaklarını çocuklarıma dağıttı.

Emma'nın burnunu çimdikleyerek, "Hediye verme işi bittiğine göre biraz pastaya ne dersin? Dileğini yemek istiyorum küçük Velcro, böylece gerçekleştiğinden emin olabilirim."

Kes kolunu kız kardeşinin üzerine attı. Çocuksu kremayı kaptı ve ağzına kocaman bir avuç dolusu sürdü. "Tam zamanında."

Odadakiler güldü.

Ve benim dünyam mükemmeldi.

Sarhoştum.

İçki ya da sarhoş edici maddelere değil, mutluluğa. Saf, katıksız mutluluk.

Ne kadar klişe bir ifade: *Mutluluktan sarhoş oldum*. Ama hayatımda ilk kez bunun doğru olduğunu söyleyebilirim.

"Hey, dostum, kalkış yapacağız." Vaughn omzumu sıkıca kavradı.

Son birkaç saat iyi bir arkadaşlık ve hoş sohbet içinde geçmişti. Pasta yendikten sonra kalabalık salon dağılmış, Tex ve Jacqueline misafir odalarına giderken Nila ve ben çocuklarla birlikte yeni dekore edilmiş çalışma odasına çekilmiştik. Jaz ve Vaughn da bize katılmış, Kes ve Emma'yı yormak için Twister ve diğer aptalca oyunları çıkarmışlardı.

"Araba sürmek için güvende misin? Siz burada kalabilirsiniz." Sırıttım. "Odamız yok değil ya."

Jaz battaniyeyi bacaklarının üzerinde düzelterek Nila'nın yanına uzandı. "V'nin yarın kıyafet defilesi var. Bu gece dönmek istiyoruz." Gözleri Vaughn'un üzerindeydi. Aralarındaki yakınlık ve şefkat mutluluğumu katmerledi.

Kız kardeşimin Hawksridge'den ayrılacağını, aşkı bulacağını ve engelliliğinin sorgulandığı ve tartışıldığı ilgi odağı bir ortamda seçtiği partnerine destek olacağını hiç düşünmemiştim. Ama buldu ve hiç bu kadar iyi görünmemişti.

Şömine sıcak bir şekilde çıtırdıyor, bordo perdeler bizi dünyanın geri kalanından uzak tutuyor ve dağınık fasulye torbaları ve oyuncaklar

zemin Hawksridge'i uzun zamandır var olandan tamamen farklı bir ışığa boyadı.

"Son ayarlamalara ihtiyacın var mı?" Nila parmak uçlarını Emma'nın saçlarında rahatça gezdirerek sordu.

Kızımın enerji seviyesi azaldı. Uyanık kaldı, Kestrel ile lego oynadı ama uzun gün sonunda onu uykuya göndermeye yaklaştı.

Vaughn umursamaz bir tavırla el salladı. "Yok, ben iyiyim. Erkek koleksiyonunu mükemmel hale getirmek için bana yeterince zaman ayırdın."

Nila parladı. "Senin için her şeyi yaparım." Vaughn gülümsedi. "Aynen kardeşim."

Geçen sekiz yıl boyunca V ve ben çok hızlı arkadaş olduk. Huysuz ve dik kafalı, kendini beğenmiş ve bazen de kibirliydi ama ikizine hayrandı ve kız kardeşime aşıktı. Jasmine'in üzerinde döndüğü zemine bayılır ve ona son derece özenli ve saygılı davranırdı.

Arkadaşlığı Kes'in geride bıraktığı boşluğu yatıştırdı, bana yerel bir barda bira içmek ya da anlamsız şeyler tartışmak için bir yoldaşlık sağladı ama kardeşimin bıraktığı duygusal boşluğu asla dolduramayacaktı, doldurmasını da istemedim.

V'nin arkadaşlığından hoşlanıyordum ama o benim düşüncelerini Kes gibi kontrol edemiyordu. Jasmine'i ne kadar çok sevdiğini, Jasmine'in kollarında tekerlekli sandalyeden gelen gücü nasıl bulduğunu bilmem gerekenden çok daha fazlasını biliyordum.

ve Weaver fabrikasında geçirdiği uzun bir günün ardından onu kollarına almayı ne kadar çok arzuluyordu.

Koltuğumda , doldurduğum az miktardaki konyağı yudumladım. "Pekala, tanıtım için size bol şans diliyorum."

"Teşekkürler."

Kehribar ateşinden bir yudum alarak, "Önümüzdeki hafta sonu toprakla atış yapmaya var mısınız?" diye sordum.

V ellerini birbirine sürttü. "Çok haklısın, öyleyim. Bana attığın son dayaktan sonra kışına tekme basacağım."

"Hafta sonu için yukarı gel." Nila bir elini uzun saçlarında gezdirdi ve saç tellerini gevşekçe omuzlarına döktü. Örgü bir kazak giymişti ve saçları yünle örülmüştü. Uzunluğunun onu sahiplendiğim günle aynı olmasına bayılmışım.

Jasmine gülümsedi. "Elbette. Kulağa hoş geliyor. Cuma günü geliriz ve sizinle birkaç gün geçiririz."

"Kulağa bir plan gibi geliyor." Vaughn'a bakarak parmağımla işaret ettim. "Ancak buraya kil atmaya yeğenlerinizle oynamaya geldiyseniz, öğlene kadar uyumak yok."

Jasmine bir kahkaha attı.

V mırıldandı. "Hey, suçu kız kardeşine at. O sabahları ve *sabah* olan şeyleri sever."

Nila elleriyle Emma'nın kulaklarını kapatırken Kes şaşkın bir bakışla başını kaldırdı. "V!"

Omuz silkerek güldü. "Ne? Benim hatam olmadığı halde uyuduğum için suçlanmayacağım."

İçkimin kalanını geri attım. "İğrenç. Çok teşekkür ettiğinizi duymak istemiyorum."

V daha yüksek sesle kıkırdadı ve eğilerek pazuma vurdu. "Kız kardeşimi hamile bıraktığını düşündüm, bu iyiliğe karşılık vermeyi deneyebilirim."

Bir ağız dolusu konyakla boğuldum. "Affedersiniz?"

Gözleri parlayarak odanın diğer ucunda, aynı koltuklarda yan yana oturan Nila ve Jasmine'e baktı. Jaz kendi sandalyesini kullanıyordu ama V onun bacakları oldu. Ne zaman hareket etmek istediğini biliyor gibiydi, onu sandalyesinden zahmetsizce kaldırıyor ve istediği yere yerleştiriyordu. Bazen, onu bulunduğu yerden rastgele alır ve odadan dışarı çıkar, ancak otuz dakika sonra rüzgarla sıkışmış bir şekilde geri dönerdi. yanaklar ve şişmiş dudaklar.

Vaughn'u kız kardeşimi çaldığı için ne kadar azarlasam da, ona daha fazla minnettar olamazdım. Ona yeni bir hayat vermişti. Duvarlarını genişletmiş, ona yeni bir dünya vermişti ve onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Yazın, V onu güneşli tarlalarda ittiği ve meyve bahçesinde kestirmek için taşıdığı için bronzlaşmıştı. Kışın ise kırmızı bir burnu vardı - V onu sıkı sıkı sarmak için elinden geleni yaptığından açıkta kalan tek şey buydu.

Salondan hiç ayrılmamış biri olarak, şimdi onunla birlikte şirketi için seyahatlere çıkıyor, daha çok gülüyor ve sadece var olmak yerine hayatını yaşıyordu.

Vaughn önümüzde duran mükemmel manzaraya baktı. Şakası yerini ciddi bir isteğe bıraktı. "var. Birlikte büyüyecekleri kuzenleri olması mantıklı olmaz mı?"

Kaşlarımı çattım. Bu kararı vermeleri uzun zaman almıştı ve bunun çocuk istemediklerinden değil, Vaughn'un Jasmine'den korkmasından kaynaklandığını düşünüyordum.

hamile kalmakla başa çıkamazdı.

Durumunun meraklı yeteneğini engellemeye çalıştım ama çocuklar bir süredir akıllarındaydı. Ya onlara acı veren sorunları çözmüşlerdi ya da sonunda doğanın akışına bırakmaya karar vermişlerdi.

Nila başını kaldırıp odanın öbür ucundaki benimle göz göze geldi. V'nin bahsettiği rugratlar onun ve Jaz'ın önünde oturuyordu. İki siyah ve bronz-

saçlı iblisleri en ufak bir şekilde değiştirmedim. Antik Salon'u gözyaşları yerine kahkahalarla doldurma düşüncesi mükemmel bir hedefti.

Boş bardağımı Vaughn'un parmak eklemleriyle tokuşturarak mutlu bir şekilde gülümsedim. "Anlaştık. Kes ve Emma'yı birkaç kuzen yap ama önce... lanet kız kardeşimle evlen ve ondan dürüst bir kadın yap."

V güldü. "İnan bana, deniyorum. Yüzüğümü kabul etti ama bir tarih belirlemedi."

Jaz'ın gözlerini yakaladım. Nedenini biliyordum. Bunu saklamaya çalışıyordu ama düşünceleri her zaman yüksek frekanstan yayınlanıyordu. Bir randevu ayarlamamıştı çünkü içten içe, 'tam' olmadığı zaman Vaughn'u hâlâ hak etmediğini düşünüyordu.

Aptal gibi görüneceğimi ve ne kadar çok sır sakladığımı belli edeceğimi umursamadan fısıldadım, "Jaz, sen eksiksizsin. Karım dışında tanıdığım diğer tüm kadınlardan daha fazlasısın."

Nefesini içine çekti, gözleri ateşin alevleriyle parlıyordu. "Teşekkürler, Kite."

Vaughn durakladı, rastgele cümlelerin kaybolmasına izin verdikten sonra şaka yaptı, "Ayrıca, bir Şahin'in Dokumacı olmasını istediğinden emin misin? Ne?

Birkaç yıl içinde bir tiran ilk doğan Weaver kızımızı almaya kalkarsa ne olacak?"

Kalbim çarpıyordu, Nila'yı izliyor ve onu o kadar çok seviyordum ki canım acıyordu. "Seninkini alamazlar. Benimkinin peşine düşerlerdi. Onun soyadını değiştirmesi gereken bendim, hatırladın mı? Ama yapmadım ve lanet bozuldu. Bitti. Bitti. Bitti."

Vaughn iç çekti. "Annem seninle gurur duyardı, biliyor musun? Onu nasıl durdurduğun ve Nila'yı nasıl kurtardığınla gurur duyardı."

Emma'yı ve onun demir gibi yumuşak ruhunu hatırladım. Kısa süre kaldığı süre boyunca ona değer vermiş ve ne kadar güçlü olduğu için onu örnek almıştım. "Onu kurtarmalıydım."

"Hepimiz geçmişte yaşamamak konusunda anlaşmıştık, unuttun mu?" Benden Vaughn, ateşin yanındaki kadınlara ve iki küçük çocuğa doğru yöneldi. "Biz

keyfini çıkaracak yeni bir geleceğimiz var."

Bilinçli bir düşünce olmadan ayağa kalktım ve onu takip ettim. Nila, ben onun üzerinde durup çocuklarımızın iki kara kafasına bakarken gülümsedi.

Onun

parmaklarım çıplak ayak bileğime dolandı. "Seni özledim."

Kalbim kabardı ve çatladı, hayranlık ve memnuniyetle doldu taşı. "Ben de seni özledim."

Kalçalarımın üzerine çökerek onun yanına yerleştim ve onu fasulye torbasından kucağıma çektim. Boynuna sokuldum, elmas yakasını ve ardından taç yaprağı yumuşaklığındaki tenini öptüm.

Nefesinin altında inledi, "Sanırım yatma vakti geldi... sence de öyle değil mi?"

Gözlerim onunkilere daldı ve ona çok ihtiyacım olduğunu kelimelerle anlatamadım.

Küçük bir el kot pantolonumu çekiştirdi. "Baba, hikâye mi?" İçimi çektim. Yatma vakti buraya kadarmış.

Gözlerimi dramatik bir şekilde devirdim. "Peki sen neden bir masalı hak ettiğini düşünüyorsun, minik Emma?"

Nila uzandı ve tıpkı kendisine benzeyen küçük kızı gıdıkladı.

Aynı elmacık kemikleri, çene ve dudaklar. Ancak, Emma benim gözlerime sahipti.

Gözler - her bir kardeşimin paylaştığı çok güçlü bir özellik. " nerede, Velcro?"

Emma, Nila'nın kendisine taktığı lakaba kıkırdadı. İkinci doğum gününde, görünmez fermuarlar için hazırlanmış cırt cırtlı dişlerden oluşan bir sepetin içine düşmüştü. Yumuşak pamuklu tulumu plastik dikenlere yapışmış, onu çözebilmek için bir sürü çekiştirme ve küfür gerekmişti. Lanet olası çocuk artık cırt cırtlara sökmeye bağımlı hale gelmişti; bu gürültüye bayılıyordu.

Kerkenez Legolarını bıraktı, uyluğuma yaslanmak için yaklaştı. "Bir hikaye anlatabilir miyiz? Sadece bir tane. *Lütfen?*"

Kendime engel olamadım. Bir kolumu küçük omuzlarına dolayarak ona sarıldım. Nila kucağımda, Kes ve Emma yanlarımda, daha mükemmel ne olabilirdi ki? "Bir hikâye ister misin?"

Emma bir aşağı bir yukarı zıpladı ama Kes sadece başını salladı.

Düşünceleri tatlı, kararlı ve koruyucuydu. Küçük kız kardeşini çok severdi. Ve eğer bir hikâye istiyorsa, bir hikâye almasını sağlardı.

Altın rengi gözleri benimkilere kilitlendi, yalvarıyordu. Tüylerim diken oldu, acaba küçük bir şekilde de olsa kardeşim ve en iyi arkadaşım oğlum aracılığıyla iletişim kurmanın bir yolunu bulmuş olabilir.

Kes kucağımda kıpırdandı. "Bize bir hikâye anlat. Sadece bir tane. Sonra yatağa.

Söz veriyorum."

Nila güldü. "Bunu ne kadar sık duyuyoruz?"

Kes sırtı, bir tutam saçı alnında kıvrıldı. "Söz veriyorum. Ölmeyi umuyorum. Yemin ederim."

Jasmine kıkırdadı. "Arkadan öne doğru, Kessy."

Kes dilini uzattı. "Babam ne demek istediğimi biliyor."

Vaughn haliya doğru kayarak sırtını ona yasladığında usulca güldüm. ve Jasmine'i kucağına aldı. "Haklısın. Ne demek istediğini anlıyorum."

Kes ellerini çırpı. "Güzel. O zaman bana hikâyeyi anlat."

"Hikaye! Hikaye!" Emma , hepimizi bir aile balonunun içinde kozaladı. İşte burada.

Bu mutluluktı.

Ve artık sarhoş değildim. Onun tarafından *istila* edilmişim.

Bu benim ailemdi. Yeni seçilmiş ailem. *Biz kazandık.*

Nila'nın düşünceleri bir bal ve huzur akıntısıyla üzerime yıkandı. Kalbi sevgiyle kabardı.

İki çocuğumu ezerek karımı yakaladım ve onu sertçe öptüm.

Kes kucar gibi yaptı ve Emma ciyakladı. Jasmine ve Vaughn sadece "Bir oda bulun" diye homurdandılar.

Nila öpüşmeyi kesti, oniks gözleri şefkatle parlıyordu. "Sanırım bu iblislere bir hikâye borçluyuz."

"Sanırım öyle."

"Benim bir hikayem var." Vaughn Kes'i gıdıkladı. "Bir ejderha ve onu yutan küçük bir çocuk hakkında bir hikâye."

"Hayır!" Kes yüzünü buruşturarak ve gülmemeye çalışarak mücadele etti. "Babamın hikayelerini seviyorum."

Kaşlarım kalktı. "Benim hikayelerim mi?"

Anlamamıştım. Nila hikaye kraliçesiydi. Bulabildiği her Disney animasyonu, resimli kitap ve masal için internette gezinirdi. Karanlıkta oyalanı, onun boğucu sesini dinler ve beni yatırmadan önce iki bebekle birlikte uykuya dalar ve ağzını başka şekillerde kullanırdım.

"Evet, senin ve annemin hikâyesini istiyoruz!" Kes kız kardeşine baktı.
"Gerçek hikâye, değil mi Em?"

Emma ellerini çırpı. "Doğru. Doğru!"

Vaughn nefesinin altında mırıldandı. "Tanrım, bence sen çocuklarına nasıl tanıştıklarını asla söylememesi gereken ebeveynlerin küçük bir istatistiğisin. Bir barda takılıp sarhoşken bir hata yapmış değilsiniz - bu yeterince kötü bir şey

Ama 1400'lerden kalma bir borç için kafa kesmekten bahsetmek... biraz abartılı."

Kıkırdadım. "Biraz zorlama... ama belki de onu iyi bir hikaye yapan da budur?"

Jaz gözlerini kıstı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani hayat genel geçer ve önceden onaylanmış bir senaryoyu takip etmek anlamına gelmiyor."

Nila mırıldandı, " olsaydı, maceralar nerede ... ejderha öldüren şövalyeler ve tek boynuzlu ata binen prensesler?"

Emma kendini göğsünden dürterek, "Ben bir prensesim," diye açıkladı.

"Prensесim.

Ben."

Hoşgörüyü sırtıttım. "Peki sen ne tür bir prensessin?"

Aniden minik ayaklarının üzerine fırladı ve pembe tütüsüyle kollarını iki yana açarak pufların üzerinde süzüldü. "Ben bir Hawk prensesiyim."

Nila onu koşunun ortasında yakaladı, gıdıkladı ve boynuna ahududular üfledi. "Bir şahin, ha? Kartal, uçurtma ya da akbaba değil mi?"

Emma burnunu kırıştırdı. "Hayır, şapşal. Bir şahin." Beni, Nila'yı ve Kes'i göstererek, "Hepimiz şahiniz," dedi.

Nila'nın düşünceleri benimle evlenip almak ile Yasemin'in yakında bir Weaver olacağı gerçeği arasında gidip geliyordu. Rollerimizi değiştirmiştik. Soylarımızı birleştirmiştik.

Ailemi yakınımaya toplayarak dedim ki, "Tamam, bir hikaye mi istiyorsunuz? Benim bir hikâyem var."

Çocuklar anında yere çöktü, kehribar rengi gözleri bana kilitlendi. Jaz, V ve Nila beni ilgi odağı haline getirmiş, çılgın ve fantastik bir şeyler anlatmamı bekliyorlardı.

Ama ben olsam bunu yapmazdım.

Çocuklarıma yalan söyleyerek onların onurunu zedelemem, geçmiş i kötülemem ve tarihten ders çıkarmam. Nila'yla nasıl tanıştığımızın hikâyesini mi öğrenmek istiyorlardı? Tamam, gerçeği duyacaklardı ve gerçeği kurgudan ayırmak onlara kalmıştı.

Çocuklarım benim olmak için yetiştirildiğim şeyin tam tersi olacaktı. Nazik ve yardımsever olurlardı; hiçbir şey istemezlerdi ama daha az şanslı olanlara nasıl yardım edeceklerini bilirlerdi. *Daha iyi olurlardı.*

"Bir zamanlar İğne ve İplik adında bir terzi varmış." Emma içini çekerek Nila'ya daha da sokuldu. "O da senin gibi, anne."

Kes meydan okurcasına başını salladı. "O bir anne."

Kalbim sevgiyle çarptı. "İşte böyle. Şimdi, bölmeyi bırakın." Derin bir nefes alarak onlara daha sıkı sarıldım. "Bir gece Needle hayatının en büyük partisini verdi. Krallar ve kraliçeler her yerden onun dantel ve pamuktan yaptığı sihirli kreasyonları görmeye geldi. Böylesine mükemmel ve tüm güzelliklere meydan okuyan bir elbise yaratmak için yıllarca çalışmıştı. Bir elbise ki tüyler, elmaslar ve ipek."

"Ve yaramaz prens onu koparıp aldı." Nila yanağımı öptü ve gizli kelimeleri doğrudan kulağıma verdi. "Onu cesur atına bindirdi ve karanlığa doğru kaçırdı."

Başını omzuma koyarak, "Ama zaten ona aşıktı, bu yüzden savaşı başlamadan kaybetmişti," diye nefes aldı.

Kes ve Emma inanılmaz karımın fısıldadıklarını duyamıyordu ve ben onu tekrar kaçırıp sonsuza dek onu ne kadar çok istediğimi gösterme dürtüsüyle savaştım.

Çocuklarım devam etmemi beklerken içimdeki dürtüyle savaştım. Ama gözlerimi Nila'dan ayıramıyordum. "Öyleydin, biliyorsun."

Gerildi, gözleri benimkilerle buluştu. "Öyle miydin? Mesajları mı? Düşmek için yeterliydi-"

"Sana aşık olmak mı? Sanırım sen on üç yaşındayken son kez karşılaştığımızda sana aşık oldum."

"Bunu hatırlamıyorum."

"Yapmazdın. Merhaba demem gerekiyordu ama gününü mahvedemezdim. Çok mutlu görünüyordun. Ben de parkta seni izledim ve farkında bile olmadan kalbimi sana verdim."

"Hikaye! Hikâyeyi unutuyorsun." Emma kolumu çekiştirdi, yüzü açık ve istekliyd. "Lütfen..."

Nila kollarımın arasında kıpırdandı ve beni nazikçe öptü. "Seni Kite007 iken sevmiştim. Jethro Hawk olduğun zaman da sevdim ve sonunda benim olduğun zaman da sevdim."

"Ewww." Kes dilini dışarı çıkardı.

Ruhum sevinçten yarılmak üzereyken kendimi karımı görmezden gelmeye ve hikâyeye devam etmeye zorladım. Çocuklar yattıktan ve Jaz ile V gittikten sonra gecenin geri kalanını Nila'ya onu ne kadar sevdiğimi ve hikâyemizin var olmasından ne kadar memnun olduğumu göstererek geçirecektim.

Sesim odanın içinde dolaşıyor, şöminenin çıtırtısına karışıyordu. "Nerede ? Evet, doğru ya. Needle and Thread'in diktiği elbise o güne kadar görülen en inanılmaz şeydi. İnsanlar kendilerine dikmesi için ona şatolar ve cennetler satın almayı teklif etti.

"Dünyada her şey yolunda görünüyordu ama Needle korkunç bir prensin onun için geldiğini bilmiyordu. Ona aylarca yalan söylemiş, gizli mesajlar göndermiş ve haberi olmadan kalbini çalmıştı." Dramatize etmek için durakladım, Kes ve Emma'yı sıkıca kavradım. "Ona *zarar vermek* için gönderilmişti."

"Hayır!" Emma ciyakladı.

"Ah, evet." Üzüntüyle başımı salladım. "Görevi onu avlamak, ona zarar vermek, onu yiyip bitirmektir."

Kes minik yumruklarını sıktı. "Ama kötü prensin annemi almasına izin vermedin, değil mi?"

Sesimi alçalttım, ciddileştim. "Ben yaptım."

"Hayır! Neden?"

"Çünkü... *ben* kötü bir prenstim. Krallığı ve uzak kaleleri miras alacak kadar asil olduğumu kanıtlamam için bana bir görev verilmişti ama ne kadar kötü olursam olayım Needle'ın savaşamayacağım bir büyüsü vardı."

Yumuşak fasulye torbasına yerleştim ve kararlılıkla hikâyeye daldım. Şekerleme yapmazdım.

Onlara borçları ve acıları anlatırdım. Genç kulakları için çok eski olan şeyleri geçiştirirdim, ancak tarihin arkasındaki mesajın kalmasını sağlardım.

Herkesin karanlığa karşı bir toleransı olduğuna inanıyordum çünkü hayat sadece ışıktan ibaret değildi. Hayat gökkuşakları ve tavşanlar, iyi şans ya da kolay talih değildi. Gerçek hayat zordu. Dağınıklık, yalanlar ve kalp kırıklığı vardı. Zaferler kadar trajediler de yaşayacaklarını bilmeyi hak ediyorlardı. Kazanmak kadar kaybetmekle de başa çıkabilecek donanıma sahip olmaları gerekiyordu. Çünkü empatik bir insanı bir canavardan üstün kılan şey buydu.

Hikâyemiz ne kadar çarpık ve korkunç başlamış olursa olsun, sevgiye ve şefkate olan inancımız kaderin planını değiştirdi. Hayallerimiz gerçek oldu ve onu kazanmak için yaşadıklarımızdan dolayı daha da değerli hale geldi.

"içinde karanlık var." Çocuklarıma baktım ve dikkat ettiklerinden emin olmak için. "Bazılarımız bizi yönetmesine izin verdi. Bazılarımız bizi yok etmesine izin veriyor. Bazılarımız ise meydan okuyup onunla savaşıyor.

"Tek gereken bir kişinin değerli olduğuna inanması. Yoksulluğa, nefrete ya da açgözlülüğe boyun eğmeyeceğimize. Hayatımızın, üzerinde sürünmesine izin verdiğimiz gölgelerden daha iyi olabileceğine."

Emma başını salladı ama Kes kasvetli bir ifadeye büründü, sözlerimin altında yatan bilgeliğe .

Nila karanlığa karşı savaştığı için kazanmıştı. Ben de kendi gerçeğimi benimsediğim için kazanmıştım.

Tek gereken, içimizden birinin ışığı yakacak kadar cesur olması.

"Yani kötü prens Needle'a zarar mı verdi?" Emma fısıldadı.

"Evet, onu ormandaki trollere, yapmadığı şeyler için ücret ve ödeme almaları için verdi."

"Eğer bunları o yapmadıysa, o zaman neden yapsınlar ki?"

"Çünkü ondan daha iyi olduklarını düşünüyorlardı ve o da onlara borçluydu." "Bu çok kaba." Emma alt dudağını dışarı doğru itti. "Aptal troller."

"Biliyorum," diye katıldım. "Çok adaletsiz ve yaşadıkları topraklardaki tüm yasalara aykırı."

"Peki... ne oldu?" Kes sordu, yüzü ilgiyle parlıyordu.

"Evet, Kite, sonra ne oldu?" Nila dudaklarını dudaklarıma değdirdi, ruhu tamamen benimkine dikilmişti. "Hikâye bu kadar acımasız başladıysa, nasıl bitiyor?"

Mükemmel bir cevabım

vardı. *Tek* cevap.

Şimdiye kadar söylenmiş en parlak on üç kelimelik cevap.

Eşimi öptüm ve çocuklarıma sarılarak mırıldandım, "Böyle bir masal ancak böyle bitebilir..."

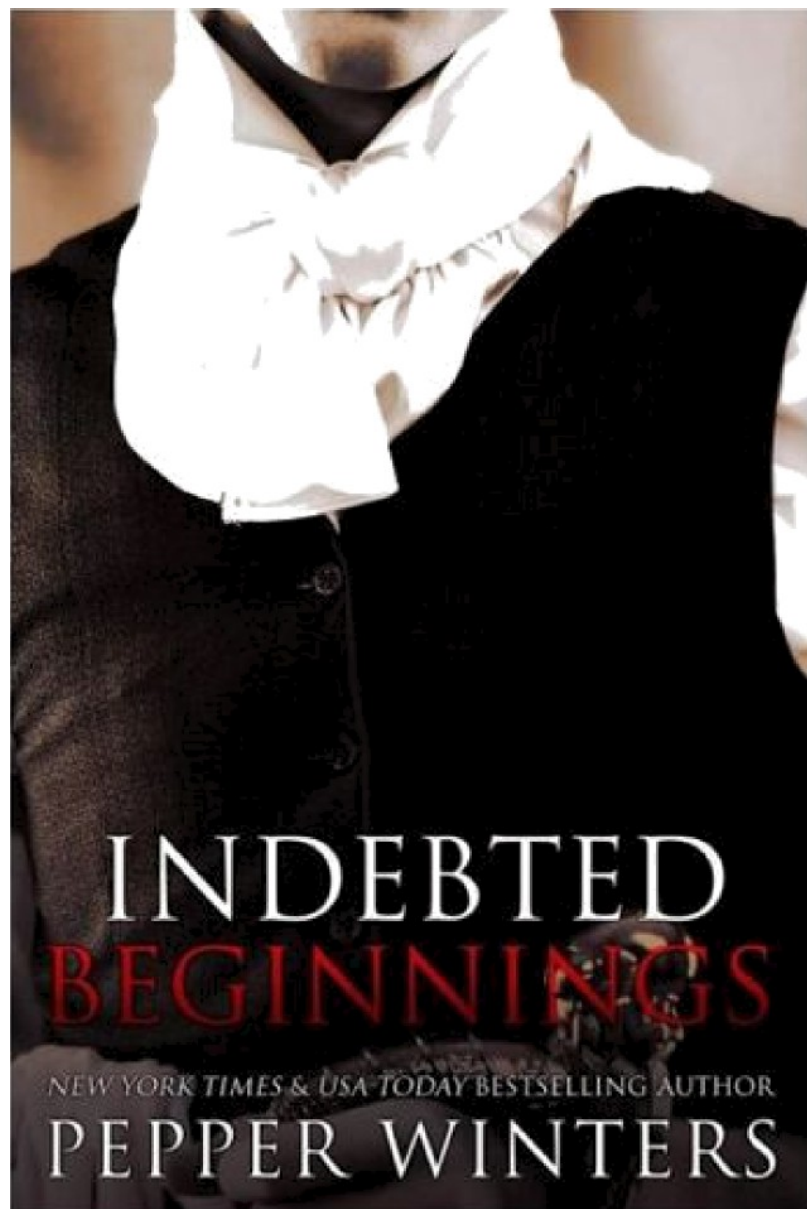
...

Sonsuza dek mutlu yaşadılar."

Indebted Beginnings

COMING SOON
TO A THEATRE NEAR YOU

William Hawk's Tale & the Origins of the
Perverse...

"Her şey açgözlülük ve oburlukla başladı ve elmaslar ve giyotinlerle sona erdi. Borçlar yapıldı, sözleşmeler yazıldı ve her iki evden de ilk doğanların üzerine bir lanet indi."

William Hawk, damarlarında kan yerine intikam akan bir ailenin olarak dünyaya geldi. Tüm zorluklara rağmen, kendini fakirlikten Hawksridge Lordluğuna yükseldi. Bir kaçakçı, kralın müttefiki ve acımasız bir iş adamı oldu. Ama zaferleri olduğu kadar kusurları da vardı.

Mirasını mahveden bu kusurlardı. Bu kusurlar onu kendinden kurtardı. Bu kusurlar ona en büyük zenginliği getirdi.
Onunla.

Daha fazla Hawks mı istiyorsunuz? Daha derinleri bilmek ister ? Borç Mirası ile ilgili sorularınız mı var? Jethro ve Nila'nın hikayesini okudunuz, şimdi en başa dönün ve William'ın hikayesini okuyun
BORÇLU BAŞLANGIÇLAR.

Pepper Winters New York Times ve USA Today Uluslararası Bestseller yazarıdır. Karanlık romantizmi, birbirine aşık yıldızları ve yasak tabuları seviyor. Okuyucunun arzulamaması gereken şeyleri arzulamasını sağlayan bir hikaye yazmak için çabalıyor ve karmaşık olay örgülerine ve unutulmaz karakterlere sahip hikayeler sunuyor.

Tam zamanlı bir yazar olmak için hayallerinin peşinden koşan Pepper, en iyi Karanlık Romantizm, en iyi BDSM Serisi ve en iyi Karanlık Kahraman ödülleriyle tanındı. Erotik Romantizm, Romantik Gerilim, Çağdaş ve Erotica Gerilim'de 1 numaranın yanı sıra iBooks'un en çok satanlar listesinde 1 numaradır. Aynı zamanda IndieReader Rozeti'ni takmaktan onur duymaktadır ve kısa süre önce Hachette ile iki kitaplık bir anlaşma imzalamıştır. Trident Media tarafından temsil edilen kitapları yabancı ve sesli olarak ilgi görmüş ve şu anda birçok dile çevrilmektedir. Dünya çapındaki kitapçılarda satışa sunulacaktır.

Karanlık Romantik kitapları arasında

Karanlıktaki Canavarlar Üçlemesi

[Tessin Gözyaşları \(Karanlıktaki Canavarlar #1\)](#)
['Quintessentially Q \(Karanlıktaki #2\) Canavarlar](#)
[Twisted Together \(Karanlıktaki Canavarlar #3\)](#)

Borçlu Seriler

[Borç Mirası \(Indebted #1\)](#)

[Birinci Borç \(Seri #2Borçlu İkinci Borç \(Borçlu Seri #3\) orçlu \) Borç \(Borçlu Seri Son Borç \(Borçlu Seri #6Üçüncü Borç \(BSeri #4\) Dördüncü #5\) \)](#)
[Indebted Epilogue \(Indebted Series #7\)](#)
Grey Romance kitapları arasında:
[Yok edildi](#)
[Yıkım ve Kural \(Saf Yozlaşma MC #1\)](#)
[Günah ve Acı \(Saf Yozlaşma MC #2\)](#)

Yakında yayınlanacak olanlar arasında:

[2016: Je Suis a Toi \(Monsters in the Dark Novella\) Ocak](#)
[2016: Sin & Suffer \(Pure Corruption MC #2\) 2016: Süper Sır Serisi](#)
[2016: Görünmeyen Mesajlar \(Standalone Romance\) 2016: Indebted Beginnings \(Indebted Serisi Prequel\)](#)

Gelecek bültenlerden ilk siz haberdar olmak için lütfen Pepper'ın Bültenine katılın (sizi asla spam'lemeyeceğine veya rahatsız etmeyeceğine söz veriyor).

[Pepper'ın Bülteni](#)

Ya da onu web sitesinden takip edin

[Pepper Winters](#)

Onu buradan takip edebilirsiniz:

[Pinterest](#)

[Facebook Pepper Winters](#)

[Twitter](#)

[Instagram](#)

[Web sitesi](#)

[Facebook Grubu](#)

[Goodreads](#)

Her türlü postayı sever: pepperwinters@gmail.com
Diğer tüm başlıkları ve güncellemeleri [Goodreads Sayfasında](#)
bulabilirsiniz

(Final Debt'ten Silinmiş Seks Sahnesi bu bölümden sonradır. Xx)

Bu seri tamamlandığına göre söylemek istediğim birkaç şey var. Birincisi, benimle birlikte okuduğunuz için teşekkür ederim. Jethro ve Nila'yı altı yıl boyunca takip ettiğiniz için.

(Sonsöz ile birlikte gerçekten yedi) ve (umarım) hikayelerinin tadını çıkarırlar. Fark ettiğiniz gibi, onların hayatlarının ötesinde çok fazla arka plan ve zengin bir dünya var. Çok fazla kafa karıştırıcı olmaması için hikayenin Jethro ve Nila'nın tarafına bilinçli olarak odaklandım.

Ancak, *Borçlu*'yu yazdıkça, geçmiş daha fazla olmak istedi. söyledi.

Cut madendeyken Mabel ve William'ın tarafını yazdıktan sonra Nila, başlangıcı tekrar gözden geçirmemi ve her iki tarafın da çektiği sıkıntı ve zorlukları daha derinlemesine incelememi sağladı.

[**Borçlu Başlangıçlar**](#), William'ı Hawksridge'i inşa ederken, bir imparatorluk kurarken ve hayatın kendi tuzaklarına düşerken takip edecek. Benim bir

Yayın tarihi henüz belli değil ama onun hikayesini yazmak ve seriyle ilgili diğer sorularınızı yanıtlamak için sabırsızlanıyorum.

Bu konuyu kapattığımıza göre, şimdi başka şeylerden bahsedelim.

Daniel ve örgü iğnesi ile bıçaklanma.

İster inanın ister inanmayın, bu gerçek bir olaya dayanıyor. Benim ailemde -benim mi yoksa kocamın mı soyundan geldiğini söylemeyeceğim- bir kadın kocasını örgü şişiyle öldürmüştü. Uzun süren bir karışıklık davasının ardından yargılandı ve adam öldürmekten suçlu bulundu. Kalbindeki delik

Zar zor fark ediliyordu ve o zamanlar çoğu doktor bunun bir kalp krizi olduğunu düşünüyordu. (Bunun mümkün olmadığını düşünüyorsanız diye söylüyorum, gerçeklere dayanıyor).

Hikayede gerçek olan birkaç şey daha var. Ben de vertigo hastasıyım. Nila kadar kötü değil ama onun semptomlarının nasıl olduğunu ilk elden biliyorum.

Şimdi, teşekkürlere geçelim.

Amy K Jones'a benim gibi düşündüğü için çok teşekkür ederim. Bu kadar dürüst olduğu için Yaya. Tamicka düşüncelerini bu kadar özlu bir şekilde ortaya koyduğu için. Final Debt'in çıktısını alıp kâğıt üzerinde okuduğu için Melissa. Vickie, harika mesajlarla devam etmemi sağladığın için. İki yılı aşkın süredir günlük yazı partnerim olduğu için Skye. Tanıdığım en ilham verici kadın grubu olan FUNK'taki hanımlar. Blog turlarımı düzenleyen ve halkla ilişkileri yürüten Lisa. Indebted için destansı kutu seti kapakları için Kellie. Ari, muhteşem Indebted için tek kapak. Celesha'ya, Indebted için inanılmaz tanıtımlar yaptığı için bu seri. Hızlı düzenleme becerileri için Jenny. Hızlı redaksiyonu için Ellen. Erica kartal gözüyle yaptığı düzeltmeler için. Gruplarımı ve hayatımı çok iyi yönettiği için Selena. Katrina'ya sektörel bilgi birikimi için teşekkür ederim. Başlangıçta zorlansam da yanımda olduğu ve beni yazmaya teşvik ettiği için kocama. Ve bu destanı deneyen ve beğenen her okuyucuya-deneyen ve beğenmeyen her okuyucuya. Her blog yazarına, eleştirmene, arkadaşına ve sırdaşıma. Mesajlarınız, yardımlarınız ve nezaketiniz hayatımı gerçekten çok daha yuvarlak ve mutlu kılıyor.

Unuttuğum insanlar olduğunu biliyorum ama bu teşekkürleri yaparken beynim hep allak bullak oluyor, bu yüzden artık sık sık yapmıyorum çünkü insanları atlamaktan korkuyorum.

Son olarak, bana sorulan birkaç soruya cevap vereyim dedim Geçtiğimiz yıl Borçlu Serisi'ni yazarken. Artık bittiğine göre, son dakika sorularına ışık tutabilir ve Borçlular dünyasında biraz daha uzun zaman geçirebilirim.

Kitaplarınızı okuduklarında hayranlarınıza bu kadar derin bir düzeyde ulaştığınızı bilmek hoşunuza gidiyor mu?

Evet, kelimeler aracılığıyla duygusal bir tepki yaratabildiğim için hayranlık duyuyorum. Bir sahneyi ya da karakteri gerçekten hissettiklerini söyleyen mesajlar için sürekli minnettarım. Benim için bundan daha anlamlı bir şey olamaz.

Bu MUHTEŞEM serinin yan hikayelerini/öncesini de alacak mıyız?

Evet, *Borçlu Başlangıçlar* yakında yayınlanacak (henüz bir tarih yok) ve hikaye beni etkilerse birkaç tane daha yapabilirim. Tarih çok zengin ve keşfedilecek pek çok yol var.

Nila ve Jethro olarak kimi gördünüz?

Şu anda aklımda bir aktör ya da aktris yok. Ama aklınızda biri varsa, bana e-posta gönderin ve gösterin.

Canlandırmayı en çok sevdiğiniz karakter kimdi? En çok kimden nefret ettiniz?

Benim favorim kesinlikle Jethro' çünkü çok yönlü bir karakteri vardı. Nefret mi? Söylemesi zor çünkü karakterler kitapta kötüydü, güçlü fikirleri yazmayı kolaylaştırdı. Sanırım... Daniel en zor olanıydı çünkü ona ve ona nasıl davranıldığına gerçekten üzüldüm.

Sesli kitaplar gelecek mi?

Evet, biz konuşurken bunlar oluşturuluyor ve 2016'nın başlarında yayınlanacak, bir parçasını [BURADAN](#) dinleyebilirsiniz

Bu serinin imzalı kitaplarını yapacak mısınız?

Evet, bunları [BURADAKİ](#) web sitemden sipariş edebilirsiniz. Ayrıca sınırlı sayıda kutulu setlerim de olacak. Borç Mirası, Birinci Borç, İkinci Borç bir baskıda ve Üçüncü Borç, Dördüncü Borç, Son Borç, Borçlu Sonsöz başka bir baskıda, çünkü tam bir kitap için çok fazla sayfa var.

Hakkında yazması en zor karakter kimdi? En kolay kimdi?

Bunu yukarıda cevapladım ama Jethro en kolayıydı çünkü kim olduğunu her zaman biliyordum. Belki de en zoru Kestrel'di çünkü ona aşık oldum ve kaderini her zaman biliyordum, bu yüzden acı tatlıydı.

Lütfen tüm Şahinlerin ve Dokumacıların, Şahinlere Kraliçe tarafından belgenin verildiği zamana kadar uzanan bir soyağacını oluşturabilir misiniz? Gizemler olsa bile tüm soy ağacını görmek isterim.

Evet, [Indebted Beginnings](#)'e eklemek için böyle bir şey üzerinde çalışacağım. Henüz paylaşmayacağım çünkü yan bölümler yaparsam çok fazla spoiler'ın çok erken ortaya çıkmasını istemiyorum.

Bu hikaye müthiş! Neden HBO ya da Starz şimdiden TV dizisi üzerinde çalışmıyor!!? Cidden!

Bunu bir TV dizisi olarak görmeyi çok isterim. Eğer bunu gerçekleştirebilirimse.
olacak.

Sırada ne var, bizimle paylaşabilir misiniz?

2016'da yayınlanacak çok kitabım var. [Günah ve Acı](#) 26 Ocak 2016'da yayınlanacak ve Saf Yozlaşma Serisini tamamlayacak. Kitapçılarda ve online satışta olacak. [Görünmeyen Mesajlar](#), size kapağını ve tanıtım yazısını göstermek için CAN ATTIĞIM bir sonraki kitabım olacak. 20^{inci} Aralık'ta, web sitemde delicesine güzel kapağı açıklayacağım. Ocak ayında da 2016'da yayınlayacağım Süper Sır Serisi'nin tanıtım yazısını ve kapağını . Paylaşmak için ÇOK heyecanlıyım ve bu karakterlere şimdiden aşık oldum. Je Suis a Toi de 2016'da çıkacak.

2016'da herhangi bir imza gününde olacak mısınız?

Bu aşamada değil. Yazmaya odaklanacağım.
mümkün ve kocamla bir ev inşa ediyoruz. 2017'de tekrar seyahat etmeyi umuyorum.

Final Debt'ten silinmiş bir seks sahnesinden bahsetmiştiniz, nerede o?

Kaydırmaya devam edin. Buradan birkaç sayfa ötede.

Başka sorularınız varsa lütfen pepperwinters@gmail.com adresine e-posta gönderin veya diğer okuyucularla paylaşmak için Facebook'taki [Indebted Group Read](#)'e katılın.

[Görünmeyen Mesajlar'a](#) gizlice bakma sözü verdiğimi unutmadım.
ve [Sin & Suffer](#)... işte küçük bir tadımlık:

Görünmeyen Mesajlar

Telif hakkı, düzenlenmemiş. 2016 sürümüdür.

(Kapağı ilk gören ve yayın tarihini ilk öğrenen olmak için lütfen yayın günü uyarılarına ve web siteme kaydolun)

HAYAT HERKESE MESAJLAR SUNAR.

İster fark edilmesin ister edilsin, dikkat etmek bizim elimizde.

Ben dikkat etmedim.

İçgüdülerim dikkatimi çekmeye çalıştı; dünya çöküşümü engellemeye çalıştı. Ama ben dinlemedim.

Bu mesajlara dikkat ne olurdu diye sonsuza dek merak edeceğim. Hayatta kalır mıydım? Aşık olur muydum?

Mutlu olur muydum?

Belki de mesajlar olduğu gibi kader de vardı. Ve hangi yaşam yolunu seçersek seçelim, kader her zaman son sözü söylerdi. Ben dinlemedim ama bu yaşamadığım anlamına gelmez.

Hayal ettiğimden farklı bir hikâye yaşadım. Evimden uzakta.

Ailemden uzaktaydım.

Ama yalnız değildim.

Onunla birlikteydim.

Ve o benim tüm evrenim oldu.

Günah ve Acı

Telif hakkı, düzenlenmemiş. 26^{inci} Ocak 2016 tarihli sürüm.
(Kapağı ilk gören ve yayın tarihini ilk öğrenen olmak için lütfen yayın
günü uyarılarına ve web siteme kaydolun)

O BİR KABADAYIYDI.

Sesi kalınlaştığından beri huysuz ve çabuk sinirlenen biriydi. Annem bana onun hayatında kendini bulmak için kendini kaybetmesi gereken bir noktada olduğunu söylemişti. Ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ben sadece... Ben sadece en iyi arkadaşımı gerçekten özlemiştim. -Günlük kaydı, Cleo, dokuz yaşında.

* * *

AMNEZYA.

Bir lanet mi yoksa bir
lütuf mu? Hafıza.

Yardım eli mi yoksa engel mi?

Unuttuğum ve hatırladığım şeyler hem düşman hem de dosttu - teselli ve acı. Yıllarca benim için savaştan sürekli yoldaşlarım oldular. Amnezi, ilk hayatımı yeni bir hayatla takas etti.

ebeveynler, yeni kız kardeş, yeni ev. Ama sonra yeşil gözlü çocuk beni geri getirdi; bana eski dünyama ve unuttuğum kaderime giden yolu gösterdi.

Sekiz yıl boyunca hep sevdiklerimi geride bıraktığımdan korkarak mücadele ettim.

Bu kadar bencil olduğum için kendimden nefret etmişim - beynimin kendini koruma amacıyla onları kasıtlı olarak kestiğini biliyordum. Sonunda her şeyi hatırladığımda ne yapacağımı hep merak etmişimdir... *eğer* sonunda hatırlarsam.

Artık merak etmeme gerek yoktu.

Gizemli bir mektubu takip etmenin sonuçlarından, yalanlarla dolu yılan çukurundan, karışık geçmişlerin karmaşasından, Killian'ın bana hoyratça davranmasından sonra bile hiçbir şeyi değiştirmezdim.

Bu denemeler, kırık anılarım için değerli bir ödemeydi. Tekrar bir bütündüm... *neredeyse*.

**Son bir not olarak, okuduğunuz için tekrar teŖekkür etmek istiyorum. Bunun benim kariyerim olmasından ve insanların alışmalarımından keyif almasından dolayı duyduğum şaşkınlık asla bitmeyecek. Sizin için yazıyorum ve daha birçok kitap sunmayı umuyorum önümüzdeki on yıllar boyunca.
TEŖEKKÜR EDERİM.**

(Final Debt'ten silinen seks sahnesi için okumaya devam edin)

26 Ocak 2016

Günah ve Acı (Pure Corruption MC #2)

"Bazıları geçmişin geçmişte kaldığını söyler. İntikamın hem masumları hem de suçluları inciteceğini. Ben bu yalanlara hiç inanmadım. İntikam arzum , nefrete veda edeceğim. Yeni bir başlangıç bulacağım."

[Şimdi Satın Al](#)

2016

Je Suis a Toi (Karanlıktaki Canavarlar Novella)

"Hayat bana ebedi bir aşkın en büyük fedakarlıkları gerektireceğini öğretti. Aşkın bir aşk ruhunuzu böler, sizi parçalara ayırır. Bu kadar güçlü bir aşk sana tatlılık vermez, acı verir. Ve bu acının içinde en büyük zevk vardır."

[Şimdi Satın Al](#)

Erken 2016

Görünmeyen Mesajlar (Standalone Romance)

"Dinlemeliydim, dikkat etmeliydim. Mesajlar . Beni uyarıyorlardı. Beni kurtarmaya çalışıyorlardı. Ama görmedim ve bedelini ödedim..." [**Bu Kitap Yayınlandığında Yayın Günü Uyarılarını Alın**](#)

Erken 2016
Süper Gizli Seri Yakında Başlıyor

Lütfen 2016'nın başlarında tanıtım yazısını ve kapağını görmek için gözünüzü dört açın. Bu seri için çok heyecanlıyım ve destansı bir hikaye daha sunmayı umuyorum.

*"Milyonları var ama o olmadan iflas eder.
Ve onu geri almak için her dolarını ve kuruşunu harcayacaktır."*

[Bu Kitap Yayınlandığında Yayın Günü Uyarıları Alın](#)

Tess'in Gözyaşları (Karanlıktaki Canavarlar #1)

"Hayatım tamamlanmıştı. Mutlu, memnun, her şey düzenli ve mükemmeldi.
Sonra her şey değişti.
Satıldım."

[Şimdi Satın Al](#)

Quintessentially Q (Karanlıktaki Canavarlar #2)

"Hayatım boyunca çarpık olduğum bilgisiyle savaştım... böylesine lezzetli,
karanlık ve birçok açıdan yanlış bir şeyi isteyecek kadar berbat
durumdaydım. Ama sonra köle elli sekiz dünyama girdi. Tıslayarak,
savaşarak, demirden bir özle, bana iki yanlışın bir doğru yaptığı bir varoluşu
gösterdi."

[Şimdi Satın Al](#)

Birlikte Bükülmüş (Karanlıktaki Canavarlar #3)

"Cehennemle savaştıktan sonra, esclave'imi yıkımın eşiğinden geri getirdim.
Onu hayata döndürmek için her şeyimi -kalbimi, aklımı, tüm arzularımı- feda
ettim. Bir süre bunun beni mahvettiğini, bir daha asla eskisi olamayacağımı
düşündüm. Ama canavar yavaş yavaş daha cesur olmaya başladı ve sonunda
Tess'e karanlığın ne kadar güzel olabileceğini göstermenin zamanı geldi."

[Şimdi Satın Al](#)

Yok Edilmiş (Bağımsız Gri Romantizm)

Kadının bir sırrı
var. Onun bir sırrı
var.

Bir sır onları yok eder.

[Şimdi Satın Al](#)

Yıkım ve Kural (Pure Corruption MC #1)

"Bir kâbusta tanıştık. Zamanın mantık üzerinde hiçbir gücünün olmadığı bir
ara dünyada. Aşık olduk. Hem de çok. Ama sonra . Ve her bitti."

Şimdi Satın Al

*Deleted Scene
from Final
Debt*

Yanan işkence kalıntıları ve Weaver dosyalarının şenlik ateşinden sonra [Final Debt](#)'ten alınan Silinmiş Sahne. Sonsuza kadar sabit diskimde bırakmak yerine, dilerseniz okumanız için burada.

Umarım beğenirsiniz...

Elleri göğsümde gezinip kemerimi çözmek için kaybolduğunda sikim kabardı. Kot pantolonumu çözüp boxer-şortumun içine uzanarak hızla sertleşen penisimi avuçlarken geri çekilmedim.

Başparmağı tacın üzerine bulaşıp mükemmel bir basınçla bastırırken inledim. "Nila..."

"Sana ihtiyacım var, Kite." Dudakları benimkileri hiç bırakmadı. "Sevdiklerimizden birçoğu öldükten sonra bana hayatta olduğumu hatırlatmana ihtiyacım var."

Geri çekildim.

Yüzü gözyaşlarıyla doldu, kalbim paramparça oldu. Bunun mutlu bir zaman olması ama yine de hepimiz hüzne kapılmıştık.

Parmaklarımı dumanlı saçlarının tellerinde dolaştırarak fısıldadım, "Ne istersen. Seni nasıl canlandıracağımı söyle, yapayım." Onu öptüm. "İhtiyacın olan her şeyi yapacağım."

Yüzü öylesine öfkeli bir arzuyla karardı ki nefesimi içime çektim. "O gece bana senin için nasıl olduğunu öğrettin. Yoğunluk dersi ve en basit şeylere odaklanmamı sağlama şeklin."

Kalbim şehvetle çarparken bile dudaklarım büküldü. "Kırbacım mı?"

Başını sallayarak dudağını ısırdı. "Bunu tekrar istiyorum. Hâlâ burada olduğumuzu hatırlamak istiyorum. Aşkımızın hâlâ gerçek olduğunu ve ne olursa olsun kazandığımızı. İhtiyacım var

tüm hayatımızı birlikte geçireceğimizi hatırlatıyor. Nasıl bir araya geldiğimiz önemli değil; hiçbir şey bizi birbirimizden ayıramaz."

Kendime engel olamadım. Onu dayanılmaz sertlikte öptüm. "Sen bir cadısin, yemin ederim. Ya da belki siz de bir HSP'siniz. "

Kaşlarını çattı. "Nasıl yani?"

"Benim de aynı şeye ihtiyacım var." Parmağımla alt dudağında gezinerek gülümsedim. "Seni biraz kaybetmişim gibi hissediyorum. Sahip olduğumuz şeyin gerçek olduğundan şüphe duyuyorsun. Odaklanmanı sağlamalıyım. Bulduğumuz şeyle başka hiçbir şeyin eşleşemeyeceğini kabul etmene. Ve bir bakıma, bundan şüphe ettiğin için seni cezalandırmam gerekiyor."

Huşu ve tapınma karışımı bir duyguyla ona baktım. Benim onunkini anladığım gibi o da benim sessiz isteklerimi anlamış mıydı? Geçen hafta, Bonnie'nin cenazesi ve avukatlık belgeleriyle uğraşırken, aniden böyle bir kedere ateşli ve kirli bir seksle karşılık verme dürtüsüne kapılmıştım. Yıkma ve becermek istedim. Babama ne yapmış olursam olayım, hâlâ ben olduğumu ve Nila'nın sevgisini hâlâ hak ettiğimi kendime hatırlatmak istedim.

Onu incitmek ya da üzme istemediğim için bana ihtiyacım olanı vermesini istememiştim.

Ama burada o da aynı şeyi istiyordu. "Sen mükemmelsin." Onu öptüm. "Ve seni." O da beni öptü.

"Bu gece kontrolü bana bırakacak mısın? İkimizin de ihtiyacı olan şeyi yapmama izin verir misin?"

Başı geriye düştü, bana boyun eğdi. "Ne istersen, Jethro. Bu gece seninim. Ne istersen yap."

"Sadece bu gece mi?"

Dudaklarına sinsi bir gülümseme yayıldı. "Bundan daha fazlasını mı istiyorsun?" Boğazımda bir hırıltı yükseldi.

"İstediğimi biliyorsun."

"Bu durumda, beni sonsuza kadar sevebileceğini kanıtlasan iyi edersin."

Sonsuzluktan da öte Needle.

Hiç tereddüt etmedim.

Onu bırakarak çekmecelerime yöneldim ve iki kravat çıkardım. İkisi de gümüştü ve kumaştan aşağıya elmaslar dökülüyordu.

Yatağın başına doğru parmaklarımı şıklattığımda Nila gözlerini benden ayırmadı. O eski otorite iması omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

"Buraya gelin Bayan Weaver."

Son derece ciddi olduğum zamanlarda verdiğim tüm emirlerden daha hızlı itaat etti. Dudaklarım kıvrıldı.

Görünüşe göre seks borçlardan daha çok isteniyor.

Kalbim sıkıştı.

Yüzleşmek istemediği bir şeyle karşılaştığında bu kadar meydan okuyan ve güçlü bir tepki verdiyse, geleceğimizde nasıl olurdu? Seveceğini garanti edebileceğim şeyleri yapmaya hevesli olacak mıydı? Sonunda ona güvenebilir miydik?

Bana olan duygularını tamamen yaşayabilmem için bana vermesi için ona hep yalvarmış mıydım?

Dudağımı ısırarak iki bağı parmaklarımın arasından geçirdim. "Seni ödüllendirmek yerine cezalandırmam gerektiğini hatırlamamı çok zorlaştırıyorsun."

Ellerini başının üzerine koyarak arkasına yaslanırken gülümsedi. Dudaklarını yalayarak gözlerini benimkilerden ayırmadı. "Belki, ikisini de istiyorum."

Sertçe yutkundum, yatağa tırmandım ve çıktım. Dizlerimi kalçalarının üzerine koyarak ona sarıldım.

Bakışmayı kesmedik; ağzım sulandı, sikim sertleşti ve boktan gece kayboldu. Her nasılsa, Kestrel'in birkaç saat içindeki cenazesini, madeni itlaf etmek ve yaralı bir ulusa barış sağlamak için önümdeki devasa görevi ve tüm gevşeklikleri düşünmemi bile durdurmayı başardı. Artık varis olduğum için bağlamak zorundaydım.

Ben varisim.

Bu kelimeleri söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim.

Hawksridge benim.

Bir zamanlar tek istediğim buydu çünkü kardeşlerime ve bana özgürlük sunuyordu. Ama şimdi... Yarın bırakıp gidebilirim. Çünkü Nila benim gerçek özgürlüğümdü ve onu tüm mülklerden ya da banka bakiyelerinden daha çok seviyordum.

Üzerine düşerek, kendimi kaptırmamak için kendimi zorlayarak onu öptüm. Eli yanağıma gitti, beni aşk ve şehvetle okşadı.

Geri çekilerek bağları yatağa bıraktım ve ısıltılı mavi kazağının eteklerini çektim. "Bunun çıkması gerekiyor."

Bir balerin gibi tek hamlede doğrulup kumaşı başının üzerinden çekmeme izin verdi. Altındaki küçük atleti çıkarıp sütyeninin kancasını açtığımda tek kelime etmedi.

Göğüslerini ortaya çıkardığımda, meme uçları anında sertleşti, ısırمام ve emmem için yalvardı.

Parmak eklemlerimi kasıtlı olarak sürdüm ve ona bir parça zevk verdim.

Nefes nefese kalmıştı, siyah gözleri boş galaksilere dönüşmüş, ona orgazm yaşatmamı ve onları yıldızlarla doldurmamı bekliyordu.

Sikim seğiriyor, onu almak için yalvarıyordu. Ama önce yapmam gereken bir şey vardı.

Dizimin yanından tek bir kravat alarak, "Ellerinizi birleştirin," diye homurdandım.

Beklentiyle sertleşti ama itaat etti. Zarif parmakları birbirine kenetlendi ve onları bana mükemmel bir teslimiyet gibi sundu.

Bileklerini gümüş bağı nazıkçe sardım, sıkı ama çok sıkı olmayacak şekilde sabitledim. Kollarını başının üzerindeki yastığa koymasını için geriye doğru yönlendirerek alnından öptüm. "Onları orada tut. Hareket ettirme. Anladın mı?"

Nabızı boğazında yankılandı, elmas yakasının altında dans etti. "Anlıyorum."

"Aferin kızıma."

Dizlerimin üzerine çökerek dikkatimi pantolonuna verdim. Kalçalarına dokundum. "Bunların da gitmesi gerek." Sesim artık seçkin bir lordu andırıyordu, daha çok umutsuzca sevişmek isteyen, sekse aç vahşi bir adamı andırıyordu.

"Tabii ki." Ben kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirirken Nila sırtını dikleştirdi ve banliyö kaslarıyla kendini tuttu. Kot pantolonu bacaklarından aşağı sıyırdığımda dudaklarından yumuşak bir nefes döküldü, ardından dantelli külotu geldi.

Çıplak.

Nila'nın yatağında çıplak, istekli ve ıslak olmasından daha mükemmel bir şey olabilir miydi?

Sikeyim.

Kesinlikle çökmüş görünüyordu.

Ellerim kıvrıldı, kendimi o anda onu becermekten alıkoymaya zorladım. Parmağımı kalçasının iç kısmında gezdirerek mırıldandım: "Şimdi, Bayan Weaver... sizinle ne yapmalıyım, ah ne yapmalıyım?"

Gözleri tamamen giyinik bedenime kayarken teni kızardı. "Seni görmek istiyorum."

Başımı salladım. "Bunu hak etmelisin. Sanırım bundan önce benim için birkaç şey daha yapman gerekiyor, değil mi?"

Gece yarısı gözleri imkânsız bir şekilde daha da karardı. "Ne gibi?" "Aklıma birkaç şey geliyor."

Vücudundan aşağı tırmanarak dirseklerimi yatağa koydum ve açılmış bacaklarının arasına yerleştim. Çenem amının üzerinde geziniyor, gözlerim onunkilere kilitleniyordu. "Seni tadacağım, Nila. Seninle sevişeceğim."

patlayacak ve hayatta olduğunu, benimle ve güvende olduğunu gösterecek. Yabancı kız kardeşlerin önemi yok. Annemin sırlarının önemi yok. Önemli olan tek şey *biziz*."

Üzerine eğilip klitorisine sıcak nefesimi üflediğimde Nila nefes nefese kaldı. Nefesim narin tenini buğulandırıyor, içini ısıtıyor ve onu inletiyordu.

Kollarımın arasında kıpırdandı. "Aman Tanrım." Bağlı elleri göğsüne uçtu, düğümlü kravata karşı mücadele ediyordu.

İpek kaplı bileklerini tutarak dilimi şaklattım. "Onları başının üstüne koy."

Nefes nefese kaldı, amında her sinir ucu varken itaat etmeye çabaladı.

Yavaşça kollarını yastığa dayadı. Sırtarak ağzımı indirdim, onu hızlı ve keskin bir şekilde yaladım.

"Oh..." Ürperdi.

Onu tekrar yaladım, tadını özümsem, tek istediğim içine girmekken ona zevk vermek için kendi kararlılığımla mücadele ettim. "Biraz daha?"

Başını geriye attı, bir inilti daha cevap verdi.

Kaslarım sertleşti. Aletim kotumun içinde acıyordu. Her şeyi unutmak ve bu kadını becermek istiyordum. Onu benim olarak sahiplenmek. Ama o canlanmak. Bunun gerçekleşmesi için elimden gelen her şeyi yapacaktım.

Onu histeriyle ağlatırdım. Nefes almanın ve zevkini kontrol etmeme izin vermenin ne kadar iyi hissettirdiğine güldürürdüm.

Parmak uçlarımı bacaklarının arasına kaydırarak yukarı doğru ilerledim. Dilimin her hareketinde ve parmaklarımın her santiminde titriyor ve geriliyordu.

Ben yükseldikçe bacakları daha da kapanmaya zorlanıyor, omuzlarımın etrafına kenetleniyordu.

Başımı sallayarak dilimin ucunu kıvrımlarına soktum.

Bacaklarını tutarak açtım, yatağa bastırdım, çıplak, açıkta ve ona yapmak istediğim her şeye karşı tamamen savunmasız olmasını sağladım.

"Kal, Needle. Yoksa dilim dişe dönüşecek." İnledi - yatakta yankılandı, beni hipnotize etti. Kukusu parlıyordu, ihtiyaçla ıslanmıştı.

Parmağımı onun kayganlığında gezdirerek, "Beni çok istiyorsunuz Bayan Weaver," diye mırıldandım.

"biliyorsun."

"Anlat bana."

Sesi boğuk bir fısıltı gibiydi. "Sana ne söyleyeyim?"

"Bana ne kadar ihtiyacın olduğunu söyle."

Parmağımın ucunu içine soktuğumda nefesi kesildi. "ok fazla. Çok fazla. Çok, çok fazla."

Kasları dokunuşumun altında hem dıştan hem de iten sıçradı.

Yatak odamızda başka bir şey yoktu. Burada sadece biz vardık. İnsanlardan yoksun bir yer. Kendi dnyamızdaydık. Aşk ve şehvetle dolu bir dünya ve o kadar güçlü bir bağ ki, sadece onun düşüncelerinden gelebilirdim. Onun zevkini yaşamaktan ve ona yaptıklarından.

Bu çok garip, çok gerçeküstü bir duyguydu.

O anın samimiyeti beni sonsuz bir boğdu. Dilim açıkta kalan göbeğine inerken ayakları çarşaflara sürtünüyordu. Elleri bağların içinde açılıp kapanıyor, kalçaları ağzımın içinde sallanıyordu.

Tek amacım onu memnun etmek ve ona ne kadar taptığımı göstermekti. Sadece bu gece ya da yarın için değil, geleceğimizdeki her gece ve gün için.

Klitorisini emdim, dişlerimi kemirmek için açtım. Kalçalarım pistonlandı, sert aletimi yatağa bastırdım, tadı damarlarımda patlarken rahatlama aradım.

"Senin için çok minnettarım Nila."

Sesim dilimden amına yankılanırken başını iki yana salladı. "Hayatımın geri kalanını ne kadar minnettar olduğumu sağlayarak geçireceğim."

Kalçalarım daha sert sallanıyor, arzu kanımda hızla ve talepkar bir şekilde yükselirken yatağı beceriyordum. zerinde kayarak meme ucunu yaladım, sertleşmiş eti ağzıma aldım.

Cildi terden kızarmış bir halde . "Jethro-" "Ne istiyorsun?"

"İstiyorum-istiyorum-"

Sonra aklına bir düşünce geldi ve ben onu yakaladım. Söze dökmeye cesaret edemediği bir şeyi yapmamı isteyen arzu patlamasını yakaladım. şansına, neye ihtiyacı olduğunu hissettim.

İtaat ettim.

Dişlerimi göstererek meme ucunu ısırdım. Sertçe.

Ödül olarak yüksek sesle inledi, bana ne istediğini tam olarak anladığımı kelimeler olmadan söyledi. Bu gece tatlı ya da yumuşak bir şey istemiyordu. Bu gece işaretlenmek ve üzerine binilmek istiyordu. İnsan gibi hissetmek ve

Acılarla, aşk yaralarıyla ve yarın karanlıkta yaptıklarımızın anılarıyla bilerek yaşıyor.

Onu tamamen memnun ederdim.

Dudaklarından başlayarak onu sıcak ve derin bir şekilde öptüm. Dişlerim dudağını yakaladı ve ısırıldı, böylece ben diğer kısımlara ilgi göstermek için ayrıldıktan çok sonra öpücüğümü hissedecekti.

Ağzından boğazına doğru iz sürerek onu ısırıldım.

Boğazından köprücük kemiğine kadar ısırıldım, yaladım ve sevdim. Vücudunun her santimini ısırıldım.

Kızarmış teni erotik acıyı emmeden önce birkaç saniye boyunca dişlerimin izlerini bırakarak daha fazlası için yalvardı.

"Küçük göğüslerini seviyorum, musun?" Onu ilk gördüğüm zamanı hatırlayarak dilimi meme ucunun etrafında döndürdüm. Ona söylediğim korkunç şeyleri. Daha büyük göğüslü ve daha özgüvenli bir kadına ihtiyaç duyduğuma dair zar zor söylediğim yalanları.

İlk andan itibaren ondan büyülenmişim. Sadece o zamanlar gerçek arzularımı saklamakta daha iyi bir iş çıkarmışım.

Güldü, teni dilimin altında titriyordu. "Bana söylediklerinin üzerinden geçmem ve ne kadarının gerçek, ne kadarının sahte olduğunu görmem gerekecek."

Kıkırdadım, karnına doğru ilerledim, her kaburgasını ısırıldım, her santimetresinin tadına bakılmasını sağladım. "Çoğu yalandı. Sana dayanamadığımı söylediğimde, aslında seni sevdiğimi kastetmişim. Beni delirttiğini söylediğimde, seni nefes alabileceğimden daha çok istediğimi kastetmişim."

Gözleri benimkilerle buluştu, aşkla parlıyordu. "Jethro..."

Orantısız bir şekilde gülümsedim. "Sana ne kadar delice aşık olduğumu tahmin etmeliydin. O ilk mesajlar, İlk Borç. Lanet olsun, Nila. O anda seni çalmamak için tüm irademi kullandım."

Bakışlarımı ayırarak, özellikle kalça kemiğini sertçe ısırıldım ve dudaklarından boğuk bir çığlık çıkmasına neden oldum. "Bunun için seni cezalandıracağım. Benim üzerimde her zaman sahip olduğun güç için seni azarlayacağım."

Ağzım tekrar amına yapıştığında inledi, ancak bu sefer sadece yalamadım; onu dilimle becerdim, dişlerimle onu cömertçe kullandım.

Parmakları kravatin içinde sıkıştı, sırtı daha fazlası için kamburlaştı. Bir elimi karnının alt kısmına koyarak onu yerinde tuttum ve yalayıp yalayıp onu hızlı ve sert bir şekilde zirveye çıkarmaya zorladım.

"Oh, kahretsin!"

Bacakları kilitlendi. "Ben... Ben-"

Karnı çırpındı. "Durma. Sakın-"

"Fuuuck." Kukusu dilimin etrafında dalgalandı.

Orgazmı yoktan var oldu, havai fişeklerle patladı. Benim Dilim her kasılmayı içti ve o yatağa kadar durmadım.

Onun ince bedenine bakarken çenem ve dudaklarım onun zevkine bulaştı, ahlaksız mutluluğuna gülümsedim. "Kendinizi hâlâ canlı hissediyor musunuz, Bayan Weaver?"

Kıpırdandı, teni kızarmıştı. "Başlıyorum." "Sadece başlıyor musun? Çabalarımı artırsam iyi olacak."

Vücuduna tırmanarak, üzerinde gezindim. İnanılmaz bir şekilde ona daha da aşık oldum. Saçlarını gözlerinden çekerek bileklerindeki bağı çözdüm.

"Şimdi, seninle ne yapmamı önerirsin?"

Omuz silkerken siyah saçları yastığa karıştı ve bileklerini yeni kazandıkları özgürlüklerinde döndürdü. "Kalbinin istediği her şey."

Göğsümün altından bir homurtu yükseldi. "Bana tam yetki vermek tehlikeli bir şey."

"Hayır, değil."

"Neden?"

"Çünkü sana güveniyorum, Jethro. Sana tüm kalbimle ve ruhumla güveniyorum." Çenemi sıkarak başka tarafa baktım. Beni o iyi anlıyordu ki.

Gözlerimi kapatarak kontrolümü topladım. Eğer kendimi bırakırsam, aramızdaki simyayı tamamen kucaklamaya fırsat bulamadan saniyeler içinde onun içinde olacaktım.

Nila dizlerinin üzerine doğru kayarken inledim. "Başka ne yapabileceğini biliyorum." Çırpınan elleriyle, benim onu soyduğum gibi o da beni soydu. Parmakları karnımın alt kısmını öptü, siyah tişörtümün eteklerini topladı ve başımın üzerinden yırttı. "Benimle sevişebilirsin, böylece az önce bana yaptığın iyiliğe karşılık verebilirim."

Kumaşı yere fırlatarak usta dokunuşuyla kot pantolonumun üzerine indi. "Sana dokunmak, seni becermek ve seni sonsuza kadar saklamak istiyorum." Bir terzi olarak yeteneği, benim daha hızlı bir şekilde bağlantıyı çözdü, kot pantolonumu ve boxer-briefimi tek seferde aşağı iterken elleri kalçalarımda sıcaktı. "Çekil ki bunlardan kurtulabileyim."

Konuşmadım, verdiği her şeyi yalayıp yuttum.

Sırt üstü dönerek onun yaptığını taklit ettim ve doğruldum.

Gözleri sertleşmiş sikime kilitlenmişken dili dışarı çıktı, alt dudağını yaladı, kıyafetlerimi üzerimden kaydırıp yere attı.

Çıplak.

Bu sefer ikimiz de.

Zaman ilerlemeyi durdurdu. Yeni gün durakladı. Nila ve ben öylece bakakaldık.

Yoğunluk ve ağırdan alma vaatlerimiz kutsal kitap gibi havada asılı kaldı, nefes aldıkça yavaş yavaş dağıldı.

Onu o kadar istiyordum ki. Eli sikimin üzerine indi. Ve işte bu kadar.

Artık bunu yapamazdım.

Kimin önce hareket ettiğini bilmiyordum.

Bir saniye sonra sırtüstü yatıyordum, bir saniye sonra ellerim Nila'nın saçlarıyla doluydu ve ağzım onunkiyile birleşmişti.

Kendimizi birbirimize attık.

Vücutlarımız birbirine çarptı.

Katılmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Kırbaç ve kravatlar başka bir zaman için beklemek zorundaydı. Bu... bunun aksesuarlara ya da oyuncaklara ihtiyacı yoktu. Bu saf, dalgalı bir tutkuydu.

Onu sırt üstü hapsettiğimde çarşaflar bacaklarıma dolandı.

Göğsü inip kalkıyor, göğüsleri göğsüme nefis bir şekilde çarpıyordu.

"Tanrım, Kite..."

Kelimeler.

Tek istediğim duygularken kelimelere izin yoktu.

Benimle konuşabilirdi ama sessiz bir şekilde. Bana yalvarabilirdi ama sadece zihninde. Ben duyardım. Anlardım. Ve verdiği her emri yerine getirirdim.

Dudaklarım tekrar onunkileri yakaladı. Zihnim onun tadının ritmik vuruşlarından başka bir şeye odaklanmamıştı, tırnakları daha fazlası için omurgamı kesiyordu.

Bir şekilde bacaklarımız birbirine dolandı, kollarımız örüldü, tüm bedenlerimiz yakınlaşmak için savaştı. Bacaklarını daha da açmış, beni bacaklarının arasına alırken dizleri benimkileri dürtüyordu.

Onu böyle istiyordum.

Onun sert olmasını istedim. Nazik. Güvenli.

Tehlikeli. Ama o anda, onun acımasızlığına ihtiyacım vardı.

Onu ısırمامı mı istedi?

Benim de onu sikmem
gerekiyordu.

Yukarı doğru fırlayarak sıcak tenini kavradım ve onu ön tarafına çevirdim. "Bu bir sorun olacaksa bana şimdi söyle."

Dizlerinin üzerine oturarak omurgasını dikleştirdi ve dört ayak üzerinde durdu. Omurgasının eğimi aklımı başımdan aldı, kıcının çatlağı şimdiye kadar sahip olduğum en sıcak ıslak amcığa giden yolu açtı.

Omzunun üzerinden baktığında dudakları parlak kırmızı yanıyordu, öpüşmelerimizden dolayı şişmişti. Orgazm yüzünden yüzü pembeleşmişti ve düşünceleri... onu bu şekilde almam için bana tam bir özgürlük verdiler.

Bunu o istedi.

"mi istiyorsun?"

Dudağını ısırdı, dişleri kırmızı ete battı. "Her şeyden çok."

Sahiplenici bir hırıltı yutarak, bir elimi kalçalarına, diğerini de sikimin etrafına sıkıştırdım. Onu geriye çekerek kendimi mükemmel bir şekilde hizladım.

Girişi sikimin tepesine kilitlendiğinde göremiyordum. Çılgınca bir mutluluk aletimden taşaklarıma doğru fırlarken gözlerim kısa devre yaptı.

Onu kollarıma almıştım ama yine de bir şekilde ortadan kaybolmasını bekliyordum.

O hayal her şeydi. Uyandığımda gitmiş korkmadan edemiyordum. Onun hiç var olmadığını ve tüm bunların korkunç bir fantezi olduğunu anlayacaktım.

Ama sonra geriye doğru sallandı ve amını boyumdan aşağı kaydırıldı. Omurgası yuvarlandı, başı yatağa doğru eğildi. "Daha fazla."

Kahretsin, ona daha

fazlasını verirdim. Ona her
şeyi verirdim.

Yukarı doğru iterken, onu tamamen doldurduğumda vücudu hiçbir engel oluşturmadı. Önceki orgazmı onu kayganlaştırmış ve hazırlamıştı. Nazik ya da yavaş olmak konusunda endişelenmeme yoktu. İçine tırmanabilir ve sunduğu her şeyi alabilirdim.

Öne doğru eğilerek kolumu göğsüne doladım. Elim sarkan göğüslerini kavradı, ağırlığını sıkı. Ağzım omurgasını buldu, kemiklerinin boncuklarını öptü, tekrar tekrar itti.

Kendimi Nila'nın her düşüncesine açarak onun minnettarlığını, sevgisini ve arzusunu hissettim. Mutluluğunu, içindeki bana olan tekil konsantrasyonunu ve birlikte olmanın getirdiği sessizliği hissettim.

Belini ısırarak yukarı doğru itmeye devam ettim. Kalçalarım cezalandırıcı bir ritimle sallanıyor, Nila'yı hızıma uymaya zorluyor, bizi birbirimize çarparak vücutlarımızı bir arada tutuyordu.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun." Onu öptüm ve ısırdım, duyularım beni çılgına çevirdi. "Her yerine boşalmak istiyorum. İçine. Üzerine. Hayatımızın geri kalanında seni böyle istiyorum. Bana ait olduğunu bilmeni istiyorum. Sana ihtiyacım var. Kahretsin, sana ihtiyacım var."

Sesi titriyordu, hızımızla birlikte nefes nefese kalmıştı. "Sakin durma."

Taşaklarım sıkılaştı, fokurdayan bir basınçla şişti. Sıkım kalınlaştı ve sertleşti, ona saplandı, onu mızrakladı, tekrar *tekrar* içine daldı.

Ellerim sırtında ve belinde dolaştı. Ona dokunmadan duramıyordum. Kısa saçlarını yumruklayarak, ona sert ve hızlı bir şekilde bindim. Aşağılayıcı ama saygılı. Zalim ama sevgi dolu.

"Seni herkesten çaldım. Boynundaki tasmayı çıkardım ve seni benim yaptım. Attığın her çığlık benim. Her inleyişin benimdir. Kalbin *benim* için atıyor. Siktir, Nila."

Saçlarını sıkıca tutarken boynu geriye doğru kıvrıldı. "Evet. Tanrım, evet."

Tekrar tekrar iterken bacaklarım titredi, dizlerim yatağa yapıştı.

Serbest bırakılmam her hücremde toplandı, birlikte elektriklenerek sikime doğru yükseldi.

Yıkmaya devam ederken ter saç çizgimi buğulandırdı. Onu tekrar tekrar geri çekerken parmaklarım kalçalarını zedeledi. "Sana ihtiyacım asla bitmeyecek, Needle. Her sırrını bilmek istiyorum. Seninle yaşlanmak istiyorum. Gülümsemenin ve seni ağlatanları incitmenin nedeni olmak istiyorum. Sonunda değerli bir şey yaptığımda yanımda olmanı istiyorum ve birlikte geçirdiğimiz her saniyenin tadını çıkarmak istiyorum."

Nila'nın bedeni zıplıyor, ben finişe doğru hızla ilerlerken kalçaları benimkilerle birlikte çatırdıyordu. Bacaklarının arasına uzanarak klitorisini tıngırdattım ve onu bulduğum yerin doruklarına tırmanmaya zorladım.

Boşalmak istiyordum. Kahretsin, nasıl da boşalmak istiyordum. Ama onun da yanımda olmasını istiyordum.

Sırtı sertleşirken dudaklarından kısa bir çığlık döküldü. Tırnakları yatağı kazıyor, beni onu daha sert sikmeye, ona daha hızlı dokunmaya zorluyordu.

"Evet, evet...evet."

Zevk çok büyüktü. Baskı çok zorlayıcıydı. Bekleyemedim.

Terli tenimi onunkeyne sıvayarak yanaklarımı çukurlaştırdım, tenini emdim, öptüm, ısıldım. acımasız bir sonla kasılırken parmaklarım klitorisini çalıştırdı.

Bacaklarımda patlayan acı parçaları, ilk fıskırma ona sıçradığında şimdiye kadar yaşadığım en keskin mutluluğa dönüştü.

"Tanrım, Nıla."

Bir dalga daha patlarken başımı arkaya atarak doğruldum. Ve bir tane daha. Ve bir tane daha. Her coşku benden kadınıma geçerken tüylerim diken diken oldu.

Nıla geldi.

Çılgınlıkları benim birleşti. Orgazmım zirveye ulaştığında amcığı beni sağlıyordu.

Ortak salınımların adrenalini ve yoğunluğu azaldıktan sonra da sallanmaya devam ettik. Saçlarını bırakıp omuzlarına masaj yaparken, parmaklarımı omurgasında gezdirirken konuşmadık.

Birlikte yan yatarak yatağın bizi sarmasına izin verdik.

Geri çekilmedim ve içindeki sıcaklık ve ıslaklık bizi birbirimize daha da bağladı.

Nıla'yı kucaklayarak yorganı tuttum ve üzerimize çektim. Seksin sıcaklığından sonra teni hızla soğudu. Arkasından sokulup göğsünü avuçladım ve kocaman bir nefes çektim.

"Daha yakına gel." Sesim kısıktı; dokunuşum acımasız olduktan sonra nazikti.

Geriye doğru sokuldu, ben yastığı olurken başı kolumun üzerindeydi. "Biraz daha yaklaşırsan içinde olacağım."

İçimi çektim. "Zaten ."

"Tekrar söyle."

Gözlerim kapandı, doymuş ve duygusal olarak tükenmişim. "Sana ne diyeceğim?"

Bekledi, düşüncelerini yakalamam için tüyler ürpertti. Garip bir şekilde, ben onun kendi rüya yakalayıcısı olacaktım, o uyurken dileklerini sıralayacak, uyanırken onları gerçekleştirmek için elimden geleni yapacaktım.

Vücudum artık spazmlarla titriyordu. Zevkin artçı şokları neredeyse final kadar keyifliydi. "Çok ." Onu öptüm.

Omuz.

"değil." Hafifçe gülerek kıpırdandı.

"Yatakta çok kirlisin."

"O da değil." Başını çevirdi; minik dişlerinin dilimi bileğini işaretledi.

"Ow." Kıkırdarak onu sıktım. "Öp beni ve duymak istediklerini söyleyeyim."

Yavaşça başını çevirdi. Kalçaları eğildi, içime doğru kıvrıldı. Sikim onun içinde sertleşmeye devam ediyor, onu tekrar içime almak istiyordum.

Dudakları üzerinde mühürlendi, dili sessizce ağzımın içine kaydı.

Birleşme erotikti, doyurucuydu, vaat edilmişti, özgürdü. Onu orada tuttum. Onu öpmek, onu solumak, dağınık sesler olmadan iletişim kurmak.

Şu an ve geleceğimizdeki her an için birbirimizden ayrılamazdık.

Dişlerim onun şişmiş alt dudağına battı, ne istediğini anladım. "Seni seviyorum."

Gözleri açıldı, siyah ve parlıyordu. "Ne kadar?"

"Evren kadar ama sonsuzluk kadar değil." Kızın alnı çatıldı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Sonsuzluk, hiç bitmeyecek anlamına gelse de, bir zaman referansını ifade eder. Seni sevmenin doğrusal bir denklemi ya da ölçülebilir bir yolu olmadığını düşünmeyi seviyorum. Bu yüzden seni aşkın kendisi kadar seviyorum.

değerlendirme."

Gülümsedi. "Çok tuhafsın." "Daha yeni mi fark ettin?"

Güldü. Amcığı sikimi kavradı ve taşaklarıma ihtiyaç dalgası gönderdi.

"Oh, fark ettim. Ben de senin tamamen deli, hatta çılgın olduğunu fark ettim. Sana ne demiştim? Kaçık bir çizgi film mi?"

"Sanırım bana Çatlak Şahin dedin." "Bu da uyuyor."

"Bana deli dememen konusunda seni uyarmıştım." "göre, deli olan benim."

Dudaklarım kıvrıldı, nereye gittiğini biliyordum ama can alıcı cümleye mecbur kaldığım için mutluydum. "Oh?"

Eli benimkine kaydı, parmaklarımızı birbirine doladı ve mutlu bir şekilde iç geçirdi. "Sana deli gibi aşığım." Parmak eklemlerimi öperek yatağa ve kollarıma yerleşti. "Birlikte deli olabiliriz, Kite. Çünkü birlikte olmak deliliğin en güzel hali."

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.